

2009 kimin için kötü bir yıl olacak?

İşsizlik krizin patlak verdiği andan itibaren tartışılan önemli konulardan biri. Krizin büyümesi bir sonuca neden olacağı bilinen bir gerçektir. Tartışmaların odağında ise ortaya çıkan ve küçümsenemeyecek rakamlarla ifade edilen bu kesime yönelik nasıl bir politika belirleneceği vardı. Kitlelerin mevcut sistemin

çarpıklığını çok daha net gördüğü böylesi anlar, hakim sınıfların da korkularının yoğunlaştığı bir süreci ifade eder. Oluşan yıkım, açlık, işsizlik bu korkunun esas nedenidir. Zira patlaması durumunda, hükümetlerin sallandığı, sistemin ciddi yaralar aldığı çok iyi bilinmektedir. **Sayfa 9**

Özgürlükler kendisine, yasaklar tebaaya

TC'nin, Kürt halkına dönük 80 yılı aşkın süredir hayata geçirdiği imha-inkar-asimilasyon politikasında yeni bir sayfa açıldı!

Devlet televizyonunda "TRT-Şeş (6)" adı altında başlayan Kürtçe yayının açılışını, Kürt halkının, "keklik soyundan" olarak tanımladığı aşiretlerin, AKP'li milletvekilleri

yaptı. Kanalın açılış günü sunuculuğu ise, daha kanal açılmadan önce, "uygun" bir Kürt sanatçı arayışına girildiğinin duyulması ile birlikte "benden light Kürt bulamazlar" açıklaması yaparak "göreve" talip olan **Rojin** üstlendi. **Nilüfer Akbal** ise Rojin'e eşlik eden bir diğer Kürt sanatçıydı. **Sayfa 9**

İşçi-köylü

umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: **32**

*9-22 Ocak 2009 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Sadaka istemiyoruz!

Başbakan Erdoğan, kriz konusunda döktürdüğü incilere bir yenisini daha ekledi. Ama bu kez gerçek niyetini açıktan ilan ederek. Geçtiğimiz dönem, emekçilere geometri dersi vermeye kalkan, tüm dünyanın gözü önünde olanları "**ben görmezden gelirim, sorun kalmaz**" yaklaşımıyla çocukları dahi kendine güldüren başbakan, temsilcisi olduğu sömürücü egemenlerin emekçilere reva gördüklerini "**Sadaka bizim kültürümüzde vardır**" diyerek açık etti. Bugüne kadar emekçilere verilen sadakaları inkar edegelen egemenler Erdoğan şahsında ilk kez gerçeğin adını koydular. Öyle ya, havadan suya kadar her şeye zam yapıldığı bugünlerde asgari ücrete yaptıkları zammı, sadaka dışında başka bir kavramın açıklaması mümkün değil. Biz emekçiler ise bugün her zamankinden daha güçlü bir şekilde "**Sadaka değil hakkımızı, bize ait olanı istiyoruz**" diye bağırmanın gerekiyor. Çünkü bizim kültürümüzde de direniş ve mücadele var!

Sinter'de direniş var!

19 Aralık'tan bu yana direnişte olan Sinter işçileri, aslında haksız işten çıkarmalara dönük tepkilerini, bu sıralar birçok fabrika direnişinde olduğu gibi, geçtiğimiz günlerde çok daha üst boyutlarda gösterdiler. **Sayfa 4**

Kriz tarımı da vuruyor...

Krizin tarım ve köylülük üzerindeki etkilerini daha yakından öğrenmek için **Tarım Orkam-Sen Genel Örgütlenme, Eğitim ve Basın Yayın Sekreteri Atilla İrey**'le görüştük. İrey, krizin köylülük üzerinde etkilerinin önümüzdeki süreçte daha belirgin görüleceğini söyledi. **Sayfa 5**

Kampanyamızın ardından

İki ayı aşkın bir süredir çeşitli etkinlikler, eylemler ve buluşmalarla kolektif bir çaba ve emekle sürdürdüğümüz kampanyamızı değerlendirirken, kuşkusuz ki içinden geçmekte olduğumuz süreçten bağımsız ele alamayız. Yine başarı ve başarısızlık noktadaki tespitlerimizi de önümüze koyduğumuz hedeflerle ve dışımızdaki bir takım gelişmelerle birlikte değerlendirmek zorundayız.

İlk olarak vurgu yapmalıyız ki, bölgesel bir takım farklılıklar sonucu kimi yerlerde daha "canlı" ve "hareketli" geçen kampanyamız, kimi yerlerde ise istenilen, arzu edilen ya da olabilecek canlılıkta geçmemiştir. Bunda belirttiğimiz gibi faaliyetimizin bölgeler arasındaki farklılığı ve özgünlüklerimiz önemli derecede etkindir. **Sayfa 2**

"Savra savra hatta nasr"

27 Aralık Cumartesi günü, Siyonist İsrail, Filistin'in Gazze kentini, hava saldırısıyla bombaladı. Saldırı sonucunda ve devam eden günlerde, resmi rakamlara göre 500'den fazla Filistinli hayatını kaybetti, binlercesi de yaralandı. Gazetemiz baskıya hazırlanırken de İsrail Gazze'ye karadan saldırı başlamıştı. Bir yıldan fazla bir süredir abluka altında bulunan Gazze'ye ilaç, gıda gibi temel insani malzemeler zaten ulaşmazken, yaşanan bu saldırı sonrasında hayat durma noktasına geldi. **Sayfa 16**

Siyonist İsrail devleti bir kez daha Filistin halkının başına yağdırdığı bombalarla tarifsiz acılara neden oldu!

Yerel seçimlere doğru hileler...

AKP Pertek İlçe Başkanlığı'nın, **İstiklal, Derebaşı, Kaledibi** ve Soğukpınar mahallelerinde ikamet eden 227 kişinin ikametgâhlarının ilçede bulunmadığı gerekçesiyle seçmenin kaydının silinmesi için İlçe Seçim Kurulu'na yaptığı itiraz üzerine, 163 kişinin kaydı silindi. **Sayfa 6**

Bu, işçi sınıfının direnişi

İşçileri örgütlemekten öncece daha zor bir şey varsa o da kadın işçileri örgütlemek. Yarı-feodal ülkemizin bariz gerçeklerinden birisi olan bu durum Emine Aslan'ın direnişinde bir kere daha kendisini gösteriyor. **Sayfa 12**

Sınıfsal Yaklaşım

Kavgaya ve direnişin yükseltmesinde kritik evre: 2009 yerel seçimleri

Sayfa 3

Emekçinin gündemi

Çalışma tarzı üzerine -1-

Sayfa 4

Pusula

Strateji ve taktik üzerine

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Ezilenler "İslah" olmamakta kararlı

Sayfa 13

Kampanyamızın ardından

Ezen ve ezilenler arasındaki uçurumun giderek derinleştiği içinden geçtiğimiz gibi kriz, yoksulluk, işsizlik vb. süreçlerde geniş kitlelere gitmenin, sistemin katliamcı yüzünü teşhir etmenin ve elbette ki bu kitleleri düzene karşı harekete geçirmenin önemi her zamankinden daha fazladır. Buradan bakıldığında bizim açımızdan önemli noktalardan birinin kitlelerle iletişim sorunu olduğunun tekrar vurgulamak ve bunun da aşılabilecek bir noktada durduğunun altı-

yaç vardır. Bu anlamda önemli araçlarımızdan birinin de yayınlarımız olduğuna ve bu yayınların aynı zamanda örgütleyici yönüne dikkat çekerek 17-30 Ekim tarihli gazetemizde duyurusunu yaparak başlattığımız "**Daha nitelikli bir faaliyet için daha nitelikli bir gazete**" şiarlı kampanyamızı bu sayımızla birlikte sona erdirmiş oluyoruz.

İki ayı aşkın bir süredir çeşitli etkinlikler, eylemler ve buluşmalarla kolektif bir çaba ve emekle sürdürdüğümüz kampanyamızı değerlendirirken, kuşkusuz ki içinden geçmekte olduğumuz süreçten bağımsız ele alamayız. Yine başarı ve başarısızlık noktasındaki tespitlerimizi de önümüze koyduğumuz hedeflerle ve dışımızdaki bir takım gelişmelerle birlikte değerlendirmek zorundayız.

İlk olarak vurgu yapmalıyız ki, bölgesel bir takım farklılıklar sonucu kimi yerlerde daha "canlı" ve "hareketli" geçen kampanyamız, kimi yerlerde ise istenilen, arzu edilen ya da olabilecek canlılıkta geçmemiştir. Bunda belirttiğimiz gibi faaliyetimizin bölgeler arasındaki farklılığı ve özgünlüklerimiz önemli dere-

cede etkendir. Kampanyamıza başlarken altını özellikle çizdiğimiz noktalardan biri hatırlanacağı gibi yayınlarımızın niteliğinin istediğimiz düzeyde olmadığı ve bu sıkıntının kolektif bir emek ile aşılabileceği idi. Bu noktada kampanyamız süresinde atılan olumlu adımlar olduğunu vurgulamak gerekmektedir. Birçok bölgedeki okurlarımız bu süre zarfında buldukları alanlardaki gelişmeleri, katıldıkları eylem ve etkinlikleri, kampanya dahilinde yaptıkları faaliyetleri gazetemize aktarmış ve bunun yarattığı canlılık da gazetemizde gözle görülür bir hareketlilik sağlamıştır. Bu durum bize bir kez daha kolektif ajitator-propagandacı ve örgütleyici olan yayınlarımızın geliştirilmesinin, bütünüün katkısı sayesinde olacağı gerçeğini göstermiştir. Ülkemizde yaşanan önemli gelişmelerle birlikte ele almaya çalıştığımız kampanyamız süresince Bursa'dan Diyarbakır'a, Dersim'den Çanakkale'ye, Ankara'dan Van'a, İstanbul'dan Nevşehir'e birçok ilde okurlarımız yürüttükleri faaliyetleri, yorumladıkları gelişmeleri bizlerle ve yayın aracılığı ile binlerle paylaşarak bu gerçeğin altını kalın çizgilerle bir kez daha çizmişlerdir.

Kampanyamızın önemli ayaklarından biri de zaten kendi kitlemiz içinde yayınlarımızı gündemleştirmek ve bunun sonucunda sahiplenilmesi artırmak, okur kitlemizle bağlarımızı daha da geliştirerek eleştiri ve önerilerini almak, yayınlarımıza yönelik ilgiyi artırmak ve böylece dağıtım ağıımızı geliştirmekti. Çünkü başlarken de altını çizdiğimiz gibi **yayınlarımızın en önemli eksiklerinden biri sınıf mücadelesinin farklı alanlarındaki gelişmelerini etkili ve canlı şekilde dile getirememesidir**. Bu, doğallığında yayının **kendini tekrar etmesini** doğurmaktadır. Bunu aşmanın en önemli adımlarından biri, farklı alanlarda faaliyet yürüten, eylem ve etkinlikler organize eden, örgütlenen eylemlere katılım sağlayan, kısacası kitlelerle içiçe olan okurlarımızın düşüncelerini, pratiklerini doğrudan yayınlarımıza aktarmasıdır. Bu çalışma tarzını oturtduğumuzda daha etkili ve canlı yayınlar çıkartmamızın önünde hiçbir engel kalmaz. Örneğin Kürt ulusu, iş-

çi sınıfı, gençlik, kadınlar içinde, yurtdışında faaliyet yürüten tüm okurlarımızın kitleleri ilgilendiren gündemlerle ilgili haber ve yorumlarını hem geniş kitlelerle hem de kendi kitlemizle paylaşması bir yandan önemli bir deneyim aktarımı olurken diğer yandan da daha canlı bir gazete çıkmasına olanak sunacaktır.

Elbette ki sorun bununla yetinmek değil, bu katkıyı ve emeği daha üst boyutta harcararak kitlelere daha nitelikli bir yayınla gidebilmek ve bu çabayı sürekli kılabilmektir. **Kampanya dahilinde ele aldığımız tüm çalışmalarımızı sürükleyip sürükletmek örgütlenme noktasındaki sorunlarımızın çözümünde de önemli bir adım olacaktır**. Kaldı ki bu süreçte tanıştığımız ve kendimizi tanıttığımız her yeni ilişki ve kurum bizden bu sürekliliği beklemektedir.

Kampanyamızın uzun vadeli bir hedefi olarak ortaya koyduğumuz, "ileri kitleler nezdinde güvenilir ve aranır bir yayın" düzeyine ulaşma hedefi de ancak böylece başarıya ulaşabilir. Örneğin kampanya dahilinde birçok bölgede sesli propaganda ile yayın dağıtımları örgütlenmiş, semtlerde kapı kapı gazete dağıtılarak yayınlarımızın ve siyasal düşüncelerimizin propagandası yapılmıştır. Şimdi önemli olan tüm bu çalışmaların devamlılığı ve yaygınlığını sağlayarak, faaliyetin sürekliliğinin adımlarını atmaktır. Çünkü her birimizin temel görevleri arasında yayınlarımızın dağıtımını örgütlemek ve bu dağıtım üzerinden çıkan olanakları değerlendirerek, ilişkileri saflarımıza kazanmak bulunmaktadır.

Yayın-okur ilişkisi

Kampanyamıza başlarken altını çizdiğimiz önemli amaçlardan birinin de yayın-okur arasında nitelikli bir diyalogun sağlanması ve bunun süreklileştirilmesi olduğunu belirtmiştik. Bu noktada önemli adımlar atıldığını, birçok bölgede yaptığımız

okur toplantılarının önemli olduğunu belirtmeliyiz. Karşılıklı beklentilerin özetlenmesi, eleştirilerin aktarılması ve önerilerin sıralanması, birlikte kafa yormak ve emek harcamak kuşkusuz ki okur-gazete ilişkisinin gelişmesinin önemli adımlarıdır. Bu ilişkinin gelişmesi de daha nitelikli bir yayının olmazsa olmazlarından.

Yine kampanyamıza başlarken vurguladığımız önemli noktalardan biri de maddi sorunlarımız olmuştur. Bu noktaki düşüncelerimizi ve sıkıntılarımızı yaptığımız okur toplantılarında ve yayınlarımızda işlemeye çalıştık. Ancak yukarıda bahsini ettiğimiz birçok sorun gibi bu da aşılamayacak bir durum değildir. Ürünlerimizin gelirlerinin düzenli olarak aktarılması durumunda bu sorun ortadan kalkacaktır. Hatta bu durumda gündemimizde olan yeni kitapları yayımlamamız, yayınlarımızı daha yaygın ve aktif bir şekilde tanıtmamız mümkün olabilecektir. Bu vurguların yapılmasının ardından bu konuda da belli adımlar atıldığını, yayınlardan dönen miktarda bir artış olduğunun altını çizmekle birlikte bunun yeterli olmadığını da belirtmeliyiz.

Yine kampanyamızın önemli noktalarından biri de çeşitli alanda etkili olabilmesi için bölgelerin yerel sorunlarıyla birlikte ele alınması idi. Bu noktada yeterince başarılı olmadığımızın vurgusunu yapmak

gerekmektedir. Zira, kampanyamızın gündemde olduğu zaman zarfında ülkemizde oldukça önemli gelişmeler yaşanmıştır. Örneğin bu süre zarfında yaşanan önemli gelişmelerden biri krizdir. Bu anlamda iki gündemli birlikte işlemek önemli bir yerde dururken istisnalar hariç yeterince başarılı olmadığımız ve önümüzdeki süreçte aşmamız gereken noktalardan birisi de bu olmuştur.

Kampanya sürecinde gazetemizin kapatılması ve toplatma saldırısı ile karşı karşıya kalmamız üzerine yapılan eylemler ve buna rağmen organize edilen dağıtım, tanıtım vb. etkinlikler bize kitleler tarafından sahiplenilen yayınların devletin tüm saldırıları karşısında misyonunu yerine getirmekte zorlanmayacağına da göstermiştir.

Gazi Mahallesi'nde okur toplantısı

Okur toplantılarımızın bir yenisi **28 Aralık'ta Gazi Mahallesi'nde** gerçekleştirildi. Saat 15.00'te başlayan toplantımıza ilgi büyüktü, çalışmasının tam olarak yapılamamasına rağmen kitlesel olması olumlu bir durumdur.

Toplantımızın açılış konuşmasından sonra tek tek söz alan okurlarımız eleştirilerini ve önerilerini sundular. Öncelikli olarak genel dağıtımlarından bahseden okurlarımız, gazetemizin içeriğinin daha iyi olmasına gerektiğine vurgu yaparak dağıtımlarla birlikte yeni bölgelere açılmak gerektiğinden bahsetti. Genel olarak dağıtımlarda yaşanan sorunlara değinen okurlarımız, kitle ile irtibat kopukluğu yaşadığına, buna rağmen dağıtımların devam ettirilmesi ve zamanla bunların aşılanacağına değindiler.

Dağıtımlar üzerinde eski bir işçi-köylü dağıtımcısı olan okurumuz kitle faaliyetinde gazetemizin önemine değindi. Gazetemizin özellikle DKÖ'lere verilmesi gerektiğini belirten okurlarımız çeşitli dernekler içerisindeki okurlarımızla gazetemizin tartışılması gerektiğini söylediler.

Yoğun tartışmalar içerisinde daha nitelikli kitle faaliyeti noktasında gazetemizin önemine değindi. Ayrıca gazetemizin içindeki yazıların ve resimlerin daha nitelikli olması gerektiği belirtildi. Örneğin kadın sayfasında kadın hastalıkları ile ilgili bir bölümün ve kadınların yaşantılarından deneyim yazılarının olması önerildi. Toplantı **Ozan Raber'in** bir müzik dinletisi ile sonlandırıldı. **(Bir gazete çalışanı)**

ni çizmek gerekmektedir. Bu tıkanıklığı aşmak için öncelikle doğru politikalara, sonra da bu politikaların en geniş kitlelere aktarılması için uygun araç ve yöntemlere ihtiy-

cece etkendir.

Kampanyamıza başlarken altını özellikle çizdiğimiz noktalardan biri hatırlanacağı gibi yayınlarımızın niteliğinin istediğimiz düzeyde olma-

Gebze'de okur toplantısı

Gazetemizin başlatmış olduğu kampanya çerçevesinde **Gebze'de** de bir okur toplantısı yapıldı. Kampanyanın Gebze'deki faaliyetçileri olarak örgütlediğimiz okur toplantısını iki gündemli ele aldık. 1. gündem maddesi "**Kampanya ve buna bağlı gelişmeler**" olarak belirlendi. 2. gündem maddesini ise, işçi ve emekçi yığınlar açısından büyük bir yıkımı da beraberinde getiren **kriz** oluşturdu.

Birinci gündemde, kampanyayı nasıl daha işlevli hale getirebileceğimizi, daha geniş kitlelere ulaşmanın yollarını ve kampanya kapsamında bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz faaliyetleri ele aldık. Kampanya boyunca yaptığımız çalışmalar, eksiklikleriyle birlikte, yayının kitlesel ve kapı kapı dağıtımını, gazetemizi onlara anlatmak vb. olarak sıraladık. Toplantıda, gazetenin daha nitelikli hale gelmesi için, bir takım öneriler de getirildi. Örneğin, bulunduğumuz bölgede değişik kesimlerle çeşitli sorunlar üzerine röportajlar yapmak, bölgelerden bilgi akışını daha sistemli hale getirmek için, **doğal muhabirlik** görevini üstlenmek gibi. Herkesin kendini bir doğal muhabir olarak görmesi ve kendi bulunduğu yerdeki sorunları yazılı hale getirerek, gazeteye taşınması, daha yaygın kitleye ulaşılması, gazeteyi daha da canlandıracağı denildi.

Ayrıca, bölgemizde gerçekleştirilen direniş, grev vb. eylem yerlerinde olmamız gerektiği de dile getirildi ve daha örgütlü ve derli toplu hareket ettirilecek durumda, başarılı olacağımızın altı çizildi.

Ardından krize ilgili gündeme geçildi. Krizin en yoğun olarak hissedildiği bölgelerden birinde olduğumuz belirtildi.

Toplantı, önümüzdeki dönemde düzenli olarak biraraya gelme çabası içinde olmamız gerektiğinin vurgulanması ile sona erdi.

(Gebze İK okurları)

Merkezi olarak örgütlenen işçi-köylü gazetesinin kampanyasının Bursa ayağı "**Devrimci basın üzerindeki baskılar ve devrimci basının kitlelerle buluşması**" ile sonlandı. Çağırılı ilanımız, davetiye kartlarımız ile okur kitlemizi ve devrimci, demokratik ve ilerici kurumları söyleşiye davet ettik. Söleşinin yapıldığı salona "**Devrimci basına yapılan baskılara sessiz kalmayalım, sahiplenelim**" işçi-köylü imzalı pankart asıldı. Söleşiler merkez büromuzun hazırladığı sinevizyon gösterimi ile başladı. Egemenler 4. güç olarak kabul edilen medya aracılığı ile biz ezilenlerin gündeminin, ilgi alanlarımızın, taleple-

Devrimci basın üzerine söyleşi

rimizin ne olacağını kısacası yaşam tarzımızı ve düşüncelerimizi belirlemek istiyor. Egemenlerin bu araçla yarattığı suni gündemle ezilen emekçilerde yaratmak istedikleri bilinç bulanıklığına karşı halkın kendi gerçek gündemi ile yüzleşmek egemenlerin gerçek katliamcı ve sömürücü yüzünü emekçi halka teşhir etmek ve mücadelede çağırarak görevi devrimci ve sosyalist basına düşmektedir. Bundan dolayı egemenlerin bilhassa son yıllarda devrimci ve sosyalist basına yönelik saldırılarını artırdığını dile getirildiği açılış konuşmasından sonra söz alan merkez büro çalışmamız, uluslar arası ve ülkemizdeki sermaye-medya ilişkilerini, medya patronlarının bankalar ve sanayi alanlarında nasıl holdingleştiğini örneklerle anlattı. Ayrıca medya tekellerinin haksız savaşların ve saldırıların nasıl desteklediğini Irak işgali ile örneklendirdi.

Ülkemizde medya tekellerinin hükümetleri

Merhaba dostlar;

Sizleri Partizan coşkusıyla selamlıyoruz. Gazetemizin başlatmış olduğu "Daha nitelikli bir kitle çalışması için daha nitelikli bir gazete" kampanyası ile birlikte bizler de Gebze İK okurları olarak **Ulaştape** ve **Yavuz Selim** mahallelerinde, kitlesel bir dağıtım gerçekleştirdik.

Özellikle son dönemlerde gazetemize uygulanan faşist baskıları kınadık. Ulaştape'de kitlesel dağıtım esnasında insanların bizlere olan ilgisi yoğundu. Özellikle Ulaştape Meydanı'nda ve ara sokaklarda, "**İşçi-Köylü senin sesindir, gazetene sahip çık**", "**Emperya-**

lizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı İşçi-Köylü Gazetesi" gibi sloganlar-

la sesli ajitasyon yapıldı. Daha sonra ise, kahvehanelere girerek, halkımıza İşçi-Köylü Gazetesinin içeriğine dair bir bildiri metni okuduk, ga-

zetemizi orada bulunan bütün insanlara verdik.

Daha sonra **Yavuz Selim Mahallesi'**ne doğru yol aldık. Mahalleye geldiğimizde, mahallede bulunan bir okurumuz kömür taşıyordu kendi evine. Bizler de kendisine yardım ettik. Mahalledeki insanların da bizlere ilgisi, her zaman olduğu gibi, oldukça iyiydi. Burada megafonla sesli ajitasyon yaparak, metnimizi okuduk ve gazetemizi insanlara vererek, oradan ayrıldık.

Burada şunu özellikle belirtmek gerekiyor ki, gazetemizi verdiğimiz insanlara, gazetemizi kavratmıyorsak, sadece kapıdan verip gidiyorsak, kısır döngü içerisinde bir faaliyet yürütmüş oluruz. Gazetemiz bizlerin kitlelere ulaşması için önemli araçlardan birisidir.

(Gebze'den İK okurları)

KAVGA VE DİRENİŞİN YÜKSELTİLMESİNDE KRİTİK EVRE: 2009 YEREL SEÇİMLERİ

Sistemin merkez üssünde yaşanan deprem'in büyüttüğü ekonomik kriz ile Kürt sorununda yaşadıkları derin bunalmı arasında sıkışan egemen sınıflar, belki de tarihlerinde **ilk kez** bir yerel seçim sonuçlarından bu kadar fazla etkilenmiş olacaktı. Bunun bilincinde oldukları anlaşılıyor ki seçimlere yönelik hazırlıklara eskiye göre çok önceden başlamanın yanı sıra **benzersiz** hamlelerle ağırlık koymayı da ihmal etmiyorlar.

İlk işaret T. Erdoğan'ın Amed ve Der-sim'le (dolaylı biçimde diğer Kürt illeri de) ilgili kesin ifadelerinde görülmüş, bölgeye ziyaretleri bunu takip etmişti. Ama daha önemlisi TSK ile ittifak çerçevesinde geliştirilen atak ve İlker Başbuğ'un da görevle başlar başlamaz yaptığı gezi, konuşma ve çalışmalarla ortaya serilen **strateji** ile kendisini belli ediyordu. Sorun Ulusal Hareket'e yönelik bir sindirme ve boyun eğdirme planı içerisinde, T. Kürdistan'ındaki yerel yönetimlerin geri alınmasını da hedefleyen bir çalışma ile örülmekteydi.

Bir yandan en son 19 Kasım'da başlatılan görüşmelerde ABD ve Irak'la (merkezi ve bölgesel yönetim) PKK'yı tasfiye planlarında belli bir aşamaya gelirken; diğer yandan bunun diğer ayağı TRT 6 (Kürtçe TV)'nin yayına başlaması olarak örülmekte; üniversitelerde Kürt dili ve edebiyatı bölümlerinin açılacağı, hapishanelerde Kürtçe iletişim yaşanıyor kaldırılacağı vb. bir dizi **"açılımlar"** sıralanmaktadır.

Gelinen aşamada ulusal sorunun önem ve hassasiyeti, hakim sınıf partilerinin bölge özgünlüde **aynı safta** duruş sergileyecek bir konuma getirmişti. Bunun tüm şehir ve ilçelerde, ağırlıkta bir kampanya şeklinde gerçekleşmeyeceği tabiidir. Ancak simdiden yapılan açıklamalar, bilhassa kritik öneme sahip alanlarda bu **itfakın** sağlanacağını göstermektedir. Amed bu konuya örnek olacak kentlerin başında gelmektedir. MHP'yi tartışılmaz bir noktada bırakırsak, CHP'nin AKP'den daha şoketici bir çizgi tutturduğuna ve İrkçi söylemleri **"çözüm"** politikaları üzerine tartışma yürüttüğü son süreçte, anti-DTP ittifakın kolaylıkla oluşabileceği görülmektedir. Kaldı ki, AKP dışındaki hakim sınıf partilerinin T. Kürdistan'ında bir iki istisna dışında boy ölçüşebileceği pek fazla yerleşim alanı bulunmaması da başka bir gerçekliktir.

Faşist Türk devleti "Kürt sorunu"nda büyük bir açmaz içerisinde derin bir bunalmı yaşamaktadır. Meseleye ilişkin güttüğü politikalar iflas etmiş, yürüttüğü savaş başarısız olmuş, çok ağır faturalar ödemiştir. Ulusal Hareket'in yok edilmesine yönelik hiçbir plani işlememiş, Kürt ulusunun devrimci dinamikleri dağıtılamamış, demokratik ve ilerici mevzileri susturulup geriletmemiştir. Ezilen Kürt yoksul köylü kitlelerine mal olan ve büyük bir potansiyel güç haline gelen bu direnişin bastırılması için yeni planlar devreye sokulmaya çalışılmaktadır. ABD emperyalizmi Irak işgaliyle beraber bu soruna daha fazla dahil olmuş, yeni projelerle **"çözüm"** arayışı içerisine girmiştir.

AKP'nin başat görevlerinden birisi, bu soruna ilgili elle tutulur ilerlemeler göstermesi, önemli mevziler kazanması, "çözücü" adımlar atmıştıydı. 6 yılı aşkın sürede AKP bu konuda başarısız olmuştur. Gerek bölge gerekse de içerideki dengelerin ilk kez bu kadar **elverişli** olduğu yakın dönem ve bugünkü koşullarda sonuç alınacağı tespitinden hareketle, emperyalistler ve yerli gerici-likte büyük bir heves ve hareketlenme görülmektedir. Yerel seçimlerde alınacak sonuçlarla beraber sürecin daha rahat akacağı düşünülmekte, **yüklenme** buna paralel ağırlık kazanmaktadır. Son genel seçimlerden itibaren bir yandan askeri saldırı ve operasyonlar (içeride ve dışarıda) diğer yandan provokasyonlar eşliğinde her türlü baskı ve terör kampanyasına hız verilmesinin nedeni budur.

Yerel seçimlere kritik bir içerik kazandıran ikinci husus **ekonomik kriz** olgusudur. ABD'de finans sektörü kaynaklı başlayan ancak gelişim süreci ve boyutları itibarıyla kaçınılmaz biçimde reel sektörde de sarmalalararak ekonomik temele bütünüyle oturan emperyalist-kapitalist sistemin ağır krizi; zaten kendi krizini yaşama aşamasında olan Türkiye ekonomisinin de kuşatacak daha büyük bir batağa çekmiştir. Değil, "teğet geçer" diye alay edenlerin, "deler geçer" diyenlerin bile gerçekçi olmadığı koşullarda, krizin kolay kolay geçmeyeceği çok geçmeden açıkça itiraf edilmiş, bedelini kimin ödeyeceği ise çığ gibi büyüyen işsiz nüfusu ile görülmeye başlanmıştır.

Yerli, yabancı sistem akıl hocaları ile sözcüleri dahi krizin 2010'dan önce sona ermeyeceğinden söz etmekte. **"felaketlerin"** yoğun biçimde yaşanacağı yıl olarak 2009 işaret edilmektedir. Ekonomik kriz, metropollerden yarı-sömürgelere ya da son dönemde tarih edilen tabirle merkezden çevreye hızla yayılmış (aslında büyük oranda taşınmış), fatura daha büyük bedellerle "geri biraktırılmış" ülke halklarına ödettilerine başlanmıştır. Merkezdeki firtuna finans-kapitalin bağrında, daha sonraki sıçramasıyla önde gelen sektörlerin çerçevesinde işçi-emekçi cephesiyle ilişkilendiği oranda belli boyutlara yayılarak kopmakta

iken, yarı-sömürgelerde **kasırgaya** dönüşmesi için fazla bir zaman geçmesi gerekme-yectir.

Oysa, kendi direktörlerinin de ifadesiy-le, esas yükü omuzlamaya aday kitleler (on-ların da deyimiyle acıyı çekecek yüzmilyon-ları) ezilenlerin daha büyük cendere altında tutulduğu ve sömürü mekanizmasının daha elverişli koşullarda işletildiği ülkelerdeki emekçilerdir. **G-20** bunun için G-8'in önüne geçmiştir, **IMF** bu nedenle yeniden yıldızı parlattırarak sahnededir, ilk vartayı atlatan ABD ve AB düne göre biraz daha rahatlatmış olarak bizimki gibi uşaklarının sırtını sıvazlamakla mesguldür...

Tam da bu nedenle Yunanistan'da baş gösteren **"isyan"** çok "kötü" bir sürprize imza atmıştır. Zamanlaması düşman açısından son derece talihsizdir. Başta Sarkozy ve Merkel panjine kapılmış, bütün Avrupa'ya **dehşet** havası yayılmıştır. Fransa'da gelişen ilk öğrenci eyleminin talebi hiç tereddütsüz kabul edilmiş, büyük bir hassasiyetle süreç gözlenmeye başlanmıştır. Diğerleri, mayalanmakta olan sürecin ne kadar farkındadır bilinemez ama Yunanistan halkı, korkularının boşa olmadığı yolunda önemli bir işaret göndermiştir.

Herkes Yunanistan'da haftalara yayılan eylem ve direnişin polis cinayetini protesto eden bir grup anarşist gençliğin sürüklediği hareket olmadığını ayırdındadır. İşçi, emekçi yoksul kitlelerin emperyalist, faşist, gerici politikaları **"küreselleşme"** ismi verilen süreçte özellikle son yıllarda bütün ülkelerde şu veya bu biçimde belli bir öfke, tepki ve birikim yaratmıştır. Bunun reformist, oportünist, revizyonist güçler eliyle boşaltılması yolunda geliştirilen her türlü politikanın da bir yere kadar etkili olacağı, orta vadede birikimin **katlanacağı** ve bentlerin yıkılacağı da başka bir gerçekliktir. Nitekim Yunanistan'daki "komünist" maskeli revizyonistler devletin derdine çare olmakta aciz kalmışlardır.

Ülkemizde 2008 yazında kendini göstermeye başlayan, sonbahar aylarıyla tırmaklaşa geçen ekonomik kriz, bütün sektörlerde kendini hissettirmeye başlamış; önceki yılların kırkları üzerinden büyük birikimler yaratan sanayi dallarının efendileri de dahil olmak üzere bütün sermaye krize göre **ortak bir duruş** sergileyerek faturaları emekçi sınıflara yıklamak üzere harekete geçmiştir. Bunun için AKP'nin 12 Eylül hukuku üzerinden güçlendirdiği çalışma yaşamına ilişkin düzen ve işçi konfederasyonlarının işbirliği de kolaylaştırıcı rol oynamakta, kısa sürede yüzbinlerce işçi sokağa atıldığı gibi, bu süreç hızla devam ettirilmektedir.

Diğer yandan, temel tüketim maddeleri başta olmak üzere, elektrikten doğalgaza, kiralardan ulaşımaya yamsal her alanda **zam furyası** reel enflasyonu iki haneli rakamların sınırına ulaştırmakta, hükümet hali bir dönem sahtekarca ilan ettiği tekli enflasyon oranının propagandasını yürütmektedir. Açık sınırı **800**, yoksulluk sınırı **2.500** bin YTL'ye dayanmışken asgari ücret yüzde **4.3** artışla **527** YTL olarak belirlenmekte, kamu emekçilerine yüzde 4 oranında zam yapılmaktadır. Krizin işsizliği ve pahalılığı hızla tırmadığı günümüz koşullarında, asgari ücrete ve kamu emekçilerine verilen zamlarla açık ve yoksulluk alabildiğine derinleşmiştir.

Son iki ay içerisinde baş döndürücü hızla yaşanan bu gelişmelerin ortaya çıkardığı ilk sonuç, bir dizi fabrika ve işyerinde işgale ve direnişler ile çeşitli sendika şubelerine ait platformların, işçi komitelerin ve inisiyatiflerin gösteri ve protestolarla sokağa yansıyan eylemleridir. Bunlarla beraber, çeşitli semtlerdeki yoksul kitlelerin krizin sonuçlarına dair bütün bu gelişmelere yönelik, paralel nitelikte ortaya koyduğu gösterilerdir. Bunların gerek **9** Kasım Alevi mitingi gerekse de DİSK ve KESK öncülüğünde gerçekleştirilen 29 Kasım'daki Ankara mitinginin verdiği mesajlarla birlikte okunması halinde, durum daha iyi anlaşılacaktır.

Sınıf mücadelesine **önderlik** bakımından genel, sendikalar ve demokratik kuruluşlara önderlik bakımından özel açıdan yaranılan sorun; **örgütlenme** ve eylem birliğinindeki zafiyete de birleşince, en elverişli koşullar dahi devrimci-demokratik mücadelede iletirye doğru hamle şansını zora sokmaktadır. Buna karşın sınıflık içeremeyeceği mutlak bu dezavantajlarda erozyon, başka bir deyişle devrim lehine **çözüm** olduğu gibi, devrimci durum çok daha yakıcı gündemlerle kendini dayatarak kitle basıncı yaratmaktadır. Krizlerin fırsatları gebe olmasından kast edilen budur...

Hakim sınıflar yerel seçimlere bu atmosferde gitmektedir. Yerel seçimler, her ne kadar kendine ait bir platforma sahip olsa da genel seçimlerle mesafesi oranında **"güvenoyu"** nitelikli bir içerik de kazanmışlardır. Sonuçlar, hükümette olanların zafierine göre **"yeniden"** hareketlenme ve güç kazanma, muhalefetin başarısına göre **"yüklenmeenin"** dozunu artırma vizesi gibi ni anlam ve mesajlar içerebilmektedir. Bu durum, yerel yönetimlerin olanakları üzerinden merkezi yönetime yönelik hesap ve hazırlıklarla beraber diğer hedeflerin gözeteilmesi bakımından seçimlerin kendi başına stratejik önemini hiç kuşkusuz azaltma-

maktadır.

Bu kez de AKP hükümeti cephesinden böylesi bir durumdan söz edileceği gerçeği, üzerinde durulmaya değer bir konum taşımaktadır. Zira son genel seçimler üzerinden **20** aylık bir süre geçmiş, AKP'nin toplam hükümet etme süresi ise **7** yıla yaklaşmış olacaktır. AKP, ağır itharlı bir kararlar kapatılmanın eşliğinden dönmüş, TSK ile kol kola operasyon, baskı ve katliamlarla ördüğü dönemden devamında Kürt sorununda **"yeni"** bir sürecin adimlarını atarak "çözüm" konusunda önemli gelişmelerin müjdecisi koltuğuna oturmuştur. 6 yıllık **"refah"** yanılması ve aldatmacasının peşinden kitleleri derin bir yoksullaşmanın pençesine atmış, özellikle son süreçte azgın bir **polis** terörü eliyle işkence, ölüm, dinleme, izleme, baskın ve yasakları dizginlerinden boşaltmıştır...

Şimdi, yüzde **47** ile geldiği hükümetteki icraatlarını devam ettirmek için, gerek imza ettiği yeni planları gerekse de şu an kadar uyguladığı politikalarına **vize** istemektedir. Bu dönemde, CHP ve MHP ile DSP'den ANAP'a ve diğer hakim sınıf partilerine kadar tümüne ise AKP'ye çokluk değneği olmak, şovenizmde çıtayı yükseltmek gibi **"muhalefet"** rollerini oynamak düşmüştür. Kemalist kitleler girilen dalaştı, egemen sınıfların kârli çıktıkları **"laik-İslamcı"** çatışması ekseninde kitlelerin maniple edilmesine sağlanmış, Ergenekon davasına uzanan süreçte **"darbecilik"** olgusu önde tutularak kontr-gerilla faaliyetinin temize çekilmesinde kükler arasında daha rol paylaştığı (avukat-savcı) yaşanmıştır...

Parlamentoda temsil edilen hakim sınıf partileri CHP ve MHP'nin son bütçe (2009) görüşmelerinde de bir kez daha teyit edildiği üzere, AKP ile ciddi manada hiçbir alıp veremedikleri husus yoktur. Hatta böyle ki, gerek krize karşı izlenecek politikalar, başka bir ifadeyle halka yönelik baskı ve sömürünün alabildiğine yoğunlaştırılması, gerekse de ulusal sorunla ilgili plan ve hesaplar konusunda **esaslı** bir mutabakat sergilenmiştir. Durumun, para-medyadaki birçok şahsiyet tarafından, **"aynılaşma"**, **"benzeşme"** olarak nitelendirilmiş, şaşırtıcı kabul edilmelidir. Zira, özellikle her iki konuda gündemleştirilen politikalar, emperyalist merkezlerden ısrarla dayatılan özellikleriyle tartışmaya açık olmayan **"nitelik"** arz etmektedir.

Yerel seçimler, egemen sınıflar açısından böyle bir ağırlığa sahip olmakla beraber, sorunun kitleler nezdinde aldığı boyut çeşitli açılardan farklılık göstermektedir. Her şeye rağmen yerel yönetimlerden sınırlı da olsa **beklentiler** bulunmakta, merkez-yerel ilişkisinin derecesi bilindiği halde, seçimlere belli açıdan özgünlük atfedilmektedir. Bu durum küçük beldelere inildiğinde daha fazla kendini göstermekte, işin içerisine kolektif bazda olanaklarla beraber, konut sorununda çeşitli altyapı hizmetlerine kadar birçok talep ve çıkar ilişkisi girmektedir. Bütün bunlara karşın, kitleler nezdinde en az aday kadar **parti kimliği** de önemli korumakta ve yerel seçimler genel seçimlerden bu yönüyle kopuk bir zeminde gerçekleşmemektedir. Belediye meclis üyeliği için kullanılan oy oranları ile başkanlık seçimindeki oy oranları arasında büyük fark görülmemesi bu durumu kanıtı olarak kabul edilmelidir.

Bu gerçeklik; kitlelerin, düzenin meşrulaştırılması, parlamentonun işlevli görülmesi, seçim tezgahına doğrudan alet edilmesi gibi hususlarda yerel seçimlerin, emek seçimlerinden ayrılmasını engellemektedir. Bunlar temel farklılıklardır. Bu fark, özgün durumları dışında, yerel seçimlere gücümüz oranında katılım göstermenin önünde önemli engeller bulunmadığı anlamına gelmektedir. Sorun tamamen koşullar ve gücümüzle, ilkerimiz ve ittifak anlayışımızla ilgilidir. Bunların açık biçimde ortaya konulması ve hayata geçirildiği oranda, yerel seçimlerle ilgili **görevimiz**, devrim ve halk savasını tabi olarak yerine getirilmiş olacaktır.

İlk elden altını çizmemiz gereken husus, egemen sınıf partilerin hiçbir adayının **kesinkes** desteklenmemesi gerektiridir. Adayın kimliği, partisinden bağımsız olarak kafa karışıklığı yaratabilir, kitlelerde belli oranda bilinç bulanıklığı oluşturabilir, hatta belli ilerici, yurtsever çevrelerden destek de bulabilir, ancak hiçbir koşulda faşist parti listesinden aday olan kişi desteklenmemelidir. Bu prensip edinilmelidir. Bu durum daha çok CHP, SHP vb. sosyal demokrat etiketli partiler cephesinden gündeme gelebilir. Bunlara verebilecek her oyun, gerek seçim sürecinde gerekse de çok açık biçimde gelecek süreçte faşizmin mevcut politikalarına **açık destek** niteliği taşıdığı unutulmamalıdır. Bu ilkesel bir sorundur.

Gücümüz oranında kendi göstereceğimiz adaylardan öte kimlerin desteklenebileceği hususu bu seçimler özgünlüde kritik bir özgünlük kazanmıştır. Bunun başlıca sebebi Kürt ulusal sorunudur. Savaşın geldiği aşamadan öte faşist Türk devletinin gidererek gerilemesi ve düştüğü **açmaz** yazımızın başında da belirttiğimiz üzere hakim sınıfları belli arayışlara itmiştir. Bu arayışlar emperyalistlerin planlarında kendine yer bulmaktadır. Nitekim 2005'ten başlayarak saldırılarını belli konseptlerle tırmadılar, en son 2007'de tekrar imveyi yükselten faşist Türk devleti Oramar baskınından ardından Kara operasyonuna da girişmiş, Bezele baskını sonrasında ise işi bir zamanların

"Kürt sorunu benim sorunumdur" diyen Başbakanı ağzından **"ya sev ya da terk et"**li söylemlere kadar varmıştır.

Kürt kurmaylığına en güvenilir adamı Mir Dengir Mehmet Fırat'ın yerine Savaş Ağası Abdülkadir Aksu'yu getirmek suretiyle sürece var gücüyle asılan, İmralı'ya ek koğuş inşaatı ile Kürtçe TV yayınından Irak'taki işbirlikçilere kadar **bütün kozları** devreye sokan ve sokmaya devam eden AKP ile ona tam destek pozisyonundaki diğerleri, Kürt illerinden koparabildikleri kadar yeri koparmak derindedir.

Kürt illerindeki yerel yönetim seçimleri, 29 Mart 2009 özgünlüde, mevcut **"savaş satrancı"**nda bir perde olarak tasarlanmakta, **"kalelerin"** düşürülmesi hedeflenmektedir. Son genel seçimlerde AKP'nin bölge genelinde oy oranını artırmak elde ettiği moral üstünlükle belli bir süre nasıl yararlandığı göz önüne alınacak olursa, yerel yönetimleri elinde bulundurmak halinde bunun bambaşka bir silah oluşturacağı da hesaba katılmak durumundadır. Bu durum, DTP'li yerel yönetimlerin geçişi ve geleceğine ilişkin muhabese yapmayı belirleyici bir husus olmaksın çıkarmaktadır. Pek tabii ki adayların belirlenmesinde tasarruf hakkına saygı gösterilmesi bu tutumun doğal sonucu olarak görülmektedir.

Politikamız yurtsever güçlerle dayanışma içerisinde hayata geçirilmeli, gerekçelerimiz kendi propaganda araçlarımızla duyularak destek faaliyetimiz yürütülmelidir. Türkiye Kürdistanı genelinde bütün yerleşim alanlarında kendi adaylarımızı önerdiğimiz durumlar olsa dahi dayatmacı bir tutum takınmamalı, sonuç itibarıyla **uzlaşma** yoluna gidilmeli ve DTP adayları desteklenmelidir.

Her türlü politikanın belirlenmesinde tek **kıstasımız** sınıf mücadelesinin ilerletilmesi, diğer ifadeyle karşı-devrimin geriletilmesi, devrimci mevzilerin güçlendirilmesi, yeni alanların açılmasıdır. Hangi taktik ve politikalar o anda proletaryanın çıkarlarına hizmet ediyorsa onu saptayıp uygulamak ve o alanda yaratıcı biçimde **tüm gücümüzü** o yöne sevk etmekte yükümlüyük. Türkiye Kürdistanı'nda Halk Savasını geliştirmeye çalıştığımız (gerilla savaşı yürütülen alan) bölge başta olmak üzere tüm bölgelerde proletaryanın çıkarları; düşman yönetiminin göğüslenmesi üzerinden dost güçlerle **dayanışma** ve **itfaklı** getirmekle, hassas bir süreçti dayatmaktadır.

Diğer şehirlerde ve batıda ise durum elbette farklılık göstermektedir. Bu alanlarda yerel yönetim seçimleri için önceki dönemlerde belirlediğimiz kıstasları ve ittifak politikamızı günümüzde kazandığı anlam ve özgünlük bağlamında özetlemek gerekecektir.

Yerel ya da başka bir ifadeyle yerinden yönetim, eski kullanılışıyla belediyeler; bir coğrafi alanda, merkezi iktidarın, denetimini koruyarak, bir takım kamu görev ve yetkilerini, yerine aktarması üzerinden oluşan idari yapılanmalardır. Bunlar çeşitli devlet tiplerinde farklı şekillenmelere sahip olabilmektedir. Kimilerinin sadece sıradan hizmetlerle sınırlı kalmakta, kimilerinde ise siyasi iktidara paralel hizmetlere/yetkilerle kadar donatılabilmektedir. Kavram, federal yönetim ya da "yerel siyasi iktidar" ile karıştırılmamalıdır.

Bizimki gibi faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü ülkelerde demokratik, katilimci, halkçı, üretimi vb. niteliklere sahip yerel yönetimin kurulması, kurulsu bile uzun süre yaşılabilmesi mümkün değildir. Bu konuda en bilinen örnek olarak tarihteki yerini alan **Fatsa** deneyi yeterince öğreticidir. Çeşitli reformist partilerin (DTP'li belediyeleri anlamak olmaz!) birçok yerel yönetim pratiği ise sıraladığımız vasıfların uzağından bile geçememiş, ya kendi tercihleriyle kötü pratikler sergilemiş ya da merkezi iktidar tarafından boğularak diğerleriyle aynı kulvara sokulmuşlardır.

Bu nedenle yerel seçimlere girmek, şartları sonuna kadar zorlamamak, yeni (ve daha iyi) Fatsa'lar (bütün eksik ve zaafılarına karşın) yaratmaya çalışmamak doğru değildir. Seçim faaliyetinin kendisi daha **başlı başına** önemli bir kampanyadır. Kaldı ki seçimler yalnızca başkanlık sınırlı değildir. Yöresin/beldenin sorun sorunları ve talepleri üzerinden yürütülecek çalışmalar, halkla doğrudan **kitle ilişkisini** geliştirir. Yerel yönetim meclisleri yer alındığında bu ilişkinin daha da ilerletilmesinin zemini güçlendirilmiş olacaktır. Seçimin kazanılmasının sonuçları ise çok daha farklıdır. Bu durumda elde edilecek deneyimler, iyi etüt edilmesi halindeki getirileri, halk savasını **örgütlenme pratiği** açısından önemli değerler taşımaktadır. Yerel yönetimler, doğru işletildiği takdirde kurumsal olanakları bakımından **demokrasi** nin en iyi biçimde uygulanabildiği alanlardır. Halkın yönetime ve denetime katılma pratiği ciddi kazanımlar sunmaktadır. Bu eğitim sürecinden geçen kitleler belli bir kültürel gelişime açık hale gelecektir. Buna uzun süreli halk savaşı mücadelesinde çok büyük ihtiyacımız olduğu açıktır.

Adaylarımız, o alandaki sınıf mücadelesinde **emeği** ve bu nedenle saygınlığı olan; devrimci, demokrat, yurtsever özellikler taşımalıdır. Bu özellikler aynı zamanda destekleyebileceğimiz adaylarda da arayacağımız kıstaslar olacaktır. Bunun başka bir ifadesi, adayın anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist bir kimliğe sahip olmasıdır.

Emperyalizmin dünya çapında geliştirdiği saldırılara, ülkemizdeki temsilcilerinin bugünkü AKP hükümeti eliyle uyguladığı politikalara ve özellikle Kürt ulusuna yönelik ulusal zulüm ve imha stratejisine karşı duruş sergileme noktasında **tutarlı** bir tutum içerisinde olmalıdır.

Adaylarımız, yerel yönetimlerde, halkın her aşamada söz ve karar sahibi kılındığı tipte bir demokrasiyi (halk meclisleri-kurulları) **tam katilimcılık** ilkesi çerçevesinde, yönetimde **saydamlık** anlayışını da içeren bir derinlikte savunacaklardır. AKP'nin önceki dönemde gündeme getirdiği yerel yönetimleri güçlendirme (yerel-lerde reform) yalanını teşhir edecek, **denetim** ve **geri çağırma** ilkerlerini işlerlik alan mekanizmaların önemi üzerinde duracaklardır. Son dönem icraatlarında rant ve talan amaçlı gecekonduların salgını projesi olarak gündemleştirilen **"kentsel dönüşüm"** aldatmacası üzerinde yoğunlaşacak; kentleşme olgusu, göç sorunu, barınma ve konut hakkı/sorunu ekseninde kitleleri bilinçlendirmeye çalışacaklardır.

Adaylarımızın, yerel bazda belli bir ittifak neticesinde belirlendiği durumlarda da sürece yön veren ana ilkerimiz değişmeyecektir. Bu ilkerimizi tamamlayan nokta, böylesi durumlarda seçim kampanyasında **ajitasyon propaganda** faaliyetimizden taviz veremeyeceğimiz hususudur. Yerel seçimlerde merkezi ittifak oluşturulmasına **genel olarak** karşı olduğumuzu daha önereceğimiz üzere, bu sorunların aşılmasında olumsuz sonuçlar ortaya çıkabilecektir. İttifak belli bir güç birliği olduğu kadar aynı oranda irade kısıtlaması olarak da kabul edilmelidir.

İkinci nedenimiz, ittifaklara ana temadan kopmayan ve hedefe yönelen bir pratik hattın egemen olacağına dair asgari bir **güvenin** duyulması şarttır. Bunun sağlanmadığı koşullarda ve bu **davranış kültürü** ve sorumluluk duygusu konusunda yeterli bir güvenin tesis edilemediği durumlarda ittifak toplam değil toplama bir sonuç doğurur ki, "hepsi ya da çoğu bir şey ifade etmiyor"dan, "aynılaşma" olgusunun altını çizmeye kadar bir dizi sorun kendini kuvvetle hissettirmeye başlayacaktır. İttifak kapsamı dışında kalan bir diğer sorun, belirleme sürecine hiçbir biçimde dahil olmadığımız adaylarla ilişkin politikamızla ilgilidir. Yukarıda da değindiğimiz gibi, kendi adaylarımızda aradığımız kıstaslar, destek vereceğimiz adaylar için de geçerlidir. Bunlar, reformist partiler ya da devrimci çevrelerin listelerinden seçime giren kişiler olabilir.

Destek eylemi **soyut** bir faaliyet olarak algılanmamalıdır. Bunun için alan özgünlünde **örgütlü** bir çalışmanın yürütülüyor olması gerekmektedir. Destek çalışması, izi belli olmayan, denize düşen bir damla misali olmamalıdır. Bunun o adayın temsil ettiği güçlere deklare edilmesi, destek nedenlerimizle beraber **aktif** bir çalışma şeklinde **kampanya** faaliyetine dahil olunarak hayata geçirilmesi gerekir. Aksi takdirde takınılan tutumun politik değeri, anlam ve kazanımlı olmayacak, sınıf mücadelesine komünistlerin müdahalesi bakımından hiçbir getiri sağlamayacaktır. Bu tarz bir seçim kampanyasında, adayın seçim çalışmasını gölgelemeye kaydıyla, kendi **özgür** faaliyetimizi yürütmemize kısıtlama konulmaması, **İlkesel** koşulumuz olmak zorundadır.

Yerellerde gerçekleştirilecek ittifakların oluşumu ve destek tavrının belirlenmesi gibi durumlarda konusunda proletarya partisi nihai kararı en üst organına bırakmakla doğru bir belirleme yapmaktadır. Kimi durumlarla ilgili kötü pratikler sergilemiş ya da merkezi iktidar tarafından boğularak diğerleriyle aynı kulvara sokulmuşlardır.

Bu nedenle yerel seçimlere girmek, şartları sonuna kadar zorlamamak, yeni (ve daha iyi) Fatsa'lar (bütün eksik ve zaafılarına karşın) yaratmaya çalışmamak doğru değildir. Seçim faaliyetinin kendisi daha **başlı başına** önemli bir kampanyadır. Kaldı ki seçimler yalnızca başkanlık sınırlı değildir. Yöresin/beldenin sorun sorunları ve talepleri üzerinden yürütülecek çalışmalar, halkla doğrudan **kitle ilişkisini** geliştirir. Yerel yönetim meclisleri yer alındığında bu ilişkinin daha da ilerletilmesinin zemini güçlendirilmiş olacaktır. Seçimin kazanılmasının sonuçları ise çok daha farklıdır. Bu durumda elde edilecek deneyimler, iyi etüt edilmesi halindeki getirileri, halk savasını **örgütlenme pratiği** açısından önemli değerler taşımaktadır. Yerel yönetimler, doğru işletildiği takdirde kurumsal olanakları bakımından **demokrasi** nin en iyi biçimde uygulanabildiği alanlardır. Halkın yönetime ve denetime katılma pratiği ciddi kazanımlar sunmaktadır. Bu eğitim sürecinden geçen kitleler belli bir kültürel gelişime açık hale gelecektir. Buna uzun süreli halk savaşı mücadelesinde çok büyük ihtiyacımız olduğu açıktır.

Görüldüğü üzere gerek kendi adaylarımızın saptanması, gerek ittifaklar oluşturulması gerekse de destekleme politikamızda sorun dar bir çerçevede tutulması, **en geniş** güçlerin birlik ve çıkarları, halkın ve devrimin çıkarları perspektifiyle hedeflenmiştir. Yerel yönetim olgusunun özündeki ilkerler hatırlandığında, bunun demokratik halk devrimi ışığında yorumu tabi tutulması, böylesi bir sonucu kaçınılmaz kılacaktır. Ama bunun da ötesine taşınan durum, yazımızın başında değindiğimiz, önümüzdeki yerel seçimlere **rengini** veren hususlardan bir diğeri olan krizle ilgilidir. Ekonomik krizin keskinleştiği çelişkiler, sınıf mücadelesinin çarklarına büyük bir ivme kazandırmıştır. Bu daha da şiddetlenecek, büyük yıkımlar, saldırılar, çatışma ve direnişler birbirini ilyeylecektir. Yerel seçimler, firtunallı günlerin ortasında yapılmaktadır. Kürt illerindeki cepheleşmenin safları büyük oranda netleşmiş olmakla beraber, diğer bölgeler bakımından, böyle bir oluşumu **"parti adresi"** tarzında gösterebilmenin koşulları yoktur. Bunun çatı partisi ile aşılmasına yönelik çalışmalar geç kalmış başka

bir noktaya evrilmiştir. Seçime yönelik faaliyet ise **Güçbirliği** isimli merkezi bir İttifak üzerinden yürütülmeye çalışılmaktadır.

Ekonomik krizle ağırlaşan koşullarda en geniş güçlerin eylem birliğini sağlayarak platformlar oluşturmak, kitleleri mücadele-ye seferber ederek direniş cepheleleri oluşturmaya çalışmak **öncelikli** görev haline gelmiştir. Yerel seçim faaliyeti bu görevin **parçası** olarak ele alınmak durumundadır. Yerel seçimler sona erecek, ancak kriz ve onun yarattığı koşullara bağlı olarak keskinleşen çatışma ve buna yön verme uğruna devrimci faaliyetimiz **kesintisiz** biçimde sürecektir. Seçimlerin özgün görevlerini ihmal etmeden, ama krize karşı mücadelenin ana eksenini işçi oluşturmaları eylem birliklerini örme sürecini **dişlamadan** yürümek durumundayız. Reformizmin kriz olgusuna yaklaşımı, gerek sendikalar, gerekse de çeşitli demokratik kitle örgütleri üzerinden geliştirdiği politikalar aracılığıyla yaptığı müdahaleler ile kendisini göstermektedir. Seçim ittifakı çok farklı çıkarlar ekseninde oluşabilmekte, sorun daha farklı bir çatışmaya evrildiğinde zemin kaymaktadır. Bu husus ihmal edilmeden hareket edilmelidir...

Kemalist kliğin terkisine yedeklenen revizyonistlerden, sosyal-şovenizme malul oportünistlere kadar bir dizi parti ve çevrenin **"emperyalizme karşı olma, Kürt sorunu-na duyarlılık ve askeri vesayetçi tavrı"** ekseninde bazı devrimci, yurtsever ve ilerici çevrelerle bir araya gelmesi ve DTP'ye ağırlık destek sunması her şeye karşın **olumludur**. Bu nedenle, aday göstermediğimiz alanlarda bu oluşumun belirleyeceği adaylara destek konusunda **esnek** bir politika izlemek, sürecin gereği olarak kabul edilmelidir. Bu koşullarda izlenecek yöntem ve yürütülecek çalışmanın yukarıda belirttiğimiz **esaslardan** ayrılmasını gerektireceği açıktır. Güçbirliği İttifakı'nın geçmiş yıllarda düşülen işçi çekilemeye kurban gitmeden, oluşturdukları platform ve destek hattından kopmadan süreci tamamlaması yararlı olacaktır.

Yerel seçimler bahsinde değinmemiz gereken bir diğer nokta da **muhtarlık** seçimleridir. Bilindiği gibi gerek köy gerekse de mahalle muhtarlıkları esasen daha çok kimi idari görevlerle donatılmışlardır. "Hizmet"leri bununla sınırlıdır. Böyle olmasına karşın işlerinden biri olarak seçilmiş olma sıfatıyla buldukları bölgede halkla ilişkilerde başarılı olmaları için **rol**e sahiptirler. Mahalle, semt ve köyün bir dizi sorun ve gelişkininin paylaşım ve çözümünde, yine çok yönlü ilişkili ve dayanışmada muhtarlar yerine göre **fonksiyonel** ve **etkin** olabilmektedir. Bütün bu ve başka nedenlerle muhtarlar ve muhtarlık kurumu, özellikle köylerde, küçük yerleşim birimlerinde ve kentlerin gecekondular semtlerinde **ağırlıklı** korumaktadır. Ancak sınıf mücadelesi ile ilişkisi bağlamında, muhtarlık seçimlerinin bu önemine paralel bir ilgi görüldüğü, geçmiş deneyimler ışığında söylenemez. Bu konuya da aynı duyarlılıkla yaklaşmamız gerektiği açıktır.

Muhtarlık seçimlerinde; devletin resmi tarafisi dışında ekstra bir ücret alınmayacağından, işlemlerin kolaylaştırılacağına dair bir takım pratik yönetim anlayışlarıyla ilgili vaatlerden, sorunlara sahip çıkılacağına ve dayanışma mesajlarına dair kimi propagandalarından öte bir kampanya tasarlanmasında da, adaylarımız ve desteklenebilecek adaylar hiç kuşkusuz yerel yönetimler için belirlediğimiz kıstaslara uygun olacak durumundadır. Zira muhtarların sınıf mücadelesinde düşündüğümüz anlamda rol oynayabilmemesinin yegane yolu bu **vasıfları** taşıyabilmemesinden geçmektedir. Aksi takdirde, ehven-i şer gibi anlayışlarla, daha az önemli ve işlevsiz gibi düşüncelerle ilkesiz bir yol tutturmanın olası kayıplardan öte **zararlı** sonuçlarına katılmak gerekecektir.

Yerel seçimler, her ne kadar mevcut düzenin yasaları, kuralları, büyük tezgah ve aldatmacaları içerisinde yapılmaktaysa da (örneğin seçmen sayısındaki 6 milyonluk artış) demokratik halk devrimi mücadelesinde belli **kanallar** açmak, düzenin teşhiri ve hesaplaşmada yeni **mevziler** yaratmak için özgün koşullarda gücümüz oranında değerlendirilebilir özellikler arz etmektedir. Bunu günün öncelikli görevleriyle birleştirerek kullanmak ve sürecin akışına **yön verme** konusunda gayretli olmak durumundayız. Bu, kitle hareketinin yükseldiği koşullarda, ilkel ve sağlam zeminde oluşturulacak **militan mücadele** sayesinde başarılabilir bir olgudur.

Bir kez daha altı çizilmelidir ki, sorun şu veya bu beldeyi kazanıp kazanmama, şu veya bu kadar encümen üyesi sahibi olup olmak, şu kadar muhtarlığı elde edip etmemek sorunu değildir. Hiç kuşkusuz, bunları kazanmak üzerinden çalışma yürütülecek ve bu konuda **azami** çaba da gösterilecektir. Bilhassa belli alanlarda bu tip kazanımlar **kritik** öneme sahiptir. Hakeza, Türkiye Kürdistanı'nda DTP'li adayların desteklenmesi ve bu belediyelerin hakim sınıf partilerinin (esasta AKP) eline geçmemesi **son derece** önemli hale gelmiştir. Ancak en az bunlar kadar, yani bunlardan daha önemlisi: seçim atmosferini de kapsayacak ve aşacak bu süreçte yükseltilecek **kavga** ve **direniş** neticesinde, emperyalizme ve faşizme karşı halk kitlelerinin tek tale alanlar ve ülke genelinde **karşı duruş** ve **karşı koyuşu** sergilemesini başarabilme meselesidir.

Ne yağmur ne kar, Sinter'de direniş var!

"Çocuklar inanın, inanın çocuklar, güzel günler göreceğiz çocuklar, biz bu sendikayla buraya gireceğiz, zafer şarkılarımızı söyleyeceğiz"

Sinter işçileri, 19 Aralık'ta 39 işçinin iş akdinin feshedilmesiyle başlayan direnişte Nazım Hikmet'in ünlü şiirindeki dizelerini, kendi pozisyonlarına böyle uyarlıyorlar. Sinter işçilerinin direnişi son dönem kriz bahanesine sarılan patronların gerçekleştirdiği işçi kıyımlarıyla birlikte ortaya çıkan, ancak oldukça ses getiren direnişlerden biri.

Sinter direnişinin bu kadar ses getirmesi her şeyden önce, **Birleşik Metal-İş** üyesi işçilerin kararlı tutumlarından kaynaklanıyor. Bu kararlı tutum, fabrika önünde sürdürülen direnişte ilk göz çarpan şey oluyor.

19 Aralık'tan bu yana direnişte olan Sinter işçileri, aslında haksız işten

çıkarmalara dönük tepkilerini, bu sınırlar birçok fabrika direnişinde olduğu gibi, geçtiğimiz günlerde çok daha üst boyutlarda gösterdiler. Sinter işçileri direnişe başladıkları günlerde fabrikayı işgal ederek, hak alma mücadelesinde ne kadar kararlı olduklarını ve gerektiğinde "gemileri yakabileceklerini" ilan ettiler. Ancak bu süreçte gerçekleştirilen tüm fabrika işgalleri gibi, bu işgal eylemi de, patron-

polis-sendika arasında yapılan "görüşmeler" sonucunda bitirildi ve işçiler, daha geri bir pozisyonda direnişlerini sürdürmeye zorlandı.

"Patron köle muamelesi yapmak istiyor..."

Sinter direnişinin sürdüğü günlerde, yılın son günü olan 31 Aralık'ta direnişteki işçilerin yanına gittik. İşçiler soğuk ve karlı havada ısınabilmek için

yaktıkları ateşlerin başına beşer-onar kümelennmişlerdi. Direnişin başladığı günden beri, çok sayıda kurum ve sendika tarafından gerçekleştirilen çok sayıda dayanışma ziyareti o gün de sürüyordu. Ayrıca öğlen saatlerinde bir de basın açıklaması gerçekleştirilecekti.

Sohbet ettiğimiz işçiler işten atmaların, o sıralar fabrikada gerçekleştirilen sendikal faaliyette öne çıkan 38 işçinin işten atılmasıyla başladığını söylüyorlar. İşten çıkarmalar duyulunca, 470 işçinin çalıştığı fabrikada, yaklaşık 400 işçi aynı anda sendikaya üye olmuşlar. Bunun duyulması üzerine patronun işten attığı işçi sayısı bir anda 380'e yükselmiş. Fabrikada üretim durmuş, ancak buna karşın patron, sendikali işçi çalıştırmama tavrını sürdürmüştü. "Bizi örgütsüz olarak işe almak, köle muamelesi yapmak istiyor" diyor işçilerden biri.

"Hava yeni yılda bize dönecek!"

Söz işgale ve neden sonlandırıldığına geliyor. İşgal sürecinde, patron-polis ve sendika arasında yapılan görüşmelerin sonucunda sendika avukatı işçilere

bir açıklama yaparak, gerçekte hak alma mücadelesi yöntemi açısından meşru olan işgalin "hukuksuz" olduğunu söylemiş! Yani, işçileri hukuksal çerçevenin dışına "çıkarmaya" çağırması!

Ancak işçiler umutlarını koruyorlar. "Ya kazanacağız, bizi geri alacaklar, ya da fabrika kapanacak" diyorlar ve ekliyorlar "Hava yıldıktan sonra bize dönecek!"

Çünkü, otomotiv sektöründe olan ve yurtdışına şanzıman, difransiyer, kompresör gibi araba parçaları üreten fabrikanın müşterilerinin şu an Noel tatilinde olduğunu, tatil bittikten sonra ise, üretim olmamasından kaynaklı patronun yurtdışı müşterileri karşısında zora düşeceğini belirtiyorlar.

"Sinter işçisi satılık değil!"

İşçilerle sohbet ettiğimiz sırada bir hareketlenme yaşanıyor. Karşıdan bir grubun sloganlarla yaklaştığını görüyoruz. Gelenler "İMES İşçileri Derneği" (OSİM-DER) ve BDSP'lilerdi. Ziyaretçiler, direnişteki işçilerin "Sinter işçisi satılık değildir", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız" sloganlarıyla karşılanıyor.

O sırada, aralarında Birleşik Me-

tal-İş Sendikası Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu**'nun da bulunduğu DISK yöneticileri ve değişik sendika ve kurumlardan bir grup, yapılacak olan basın açıklaması nedeniyle direniş alanına geliyor. Gelenler arasında, direnişi seçimlerde oya çevirmeye çalışan partilerin temsilcileri de var.

Sıra basın açıklamasına geliyor. Serdaroğlu işçilere hitaben bir konuşma yapıyor. Konuşmasında, sanki daha birkaç gün önce işgalin bitirilmesi ne "arabuluculuk" yapan kendileri değilmişçesine, başka fabrikalarda işgal gerçekleştiren işçileri selamlıyor! Serdaroğlu bir dizi "radikal" söylemlerle süslediği konuşmasını, "hesap sorulacağı, mevcut güç buna yetmezse, bu dünyada olmasa da, öbür dünyada" hesabın mutlaka sorulacağı" sözleriyle sürdürüyor.

Ancak, Serdaroğlu hesabı "öbür dünyaya" havale etse de, Sinter işçileri hesabı "bu dünyada" sormaya kararlılar. Çünkü direnişleri hala sürüyor! (Kartal)

Pirelli'de işten çıkarmalar

Lastik işkolunda işten çıkarmalar devam ediyor. Geçtiğimiz haftalarda Kocaeli'de bulunan **Brisa**'da işçilerin işten çıkarılması ardından, yine aynı bölgede faaliyet sürdüren **Pirelli Lastik Fabrikası** da çok sayıda işçinin işine son verme kararı aldı.

25 Aralık'ta İŞKUR'a başvuran Pirelli patronu, kriz ve sektörde daralma bahanesiyle, 80 işçinin işine son vereceğini bildirdi.

Pirelli patronunun bu girişiminin ardından **Lastik-İş** ile **Pirelli yönetimi** arasında bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmenin ardından yapılan açıklamada, işten çıkarmaların şimdilik durdurulduğu, ancak fabrikada 25 Aralık-2 Ocak tarihleri arasında üretimi ara verileceği belirtildi.

Pirelli işçileri ise alınan karara tepki göstererek, patronun ücretleri aşağı çekmek ve muhalif işçileri işyerinden uzaklaştırmak için krizi kullandığını söylediler. (Kartal)

Haklarımızı istiyoruz kampanyasına 20 bin imza

DISK'e bağlı Emekli-Sen üyeleri "**Haklarımızı istiyoruz**" şiarıyla sürdürdükleri kampanya çalışmalarında topladıkları 20 bin imzayı 24 Aralık günü Başbakanlığa teslim etti.

Ankara Necatibey Caddesi'ndeki Genel Merkezi önünde toplanan Emekli-Sen üyeleri, sloganlar eşliğinde İzmir Caddesi'nden Başbakanlık Merkez Binasına yürüdü. Adalet Bakanlığı Ek Binası önünde barikat kuran polis, kitlenin daha ileriye gitmesine izin vermedi.

Bunun üzerine Emekli-Sen Genel Başkanı **Veli Beysülen** ve beraberindeki iki kişi, kampanya kapsamında toplanan 20 bin imzayı vermek üzere Başbakanlığa gitti. Beysülen, imzaları teslim ettikten sonra yaptığı açıklamada, AKP'nin, muhalefetteyken karşı çıktığı IMF politikalarını, iktidarı döneminde "tavizsiz" uyguladığını, bu politikaların ucuz ve çok emeklilerin hissettığını, AKP'nin bu süreçte emeklileri mağdur eden birçok uygulamaya imza attığını, bunun sonucunda emeklilerin yüzde 90'ının aylık sınırlar altında maaş aldığını dile getirdi. Beysülen, emeklilerin sorunlarının çözülmemesi halinde mücadelelerinin yükselerek devam edeceğini söyledi. (Ankara)

IBM virüsüne karşı mücadele sürüyor

Dünyanın önde gelen bilgisayar üreticilerinden IBM, sermayesine sermaye katmaya, "başarılarının" reklamını çarşaf çarşaf yaymaya devam ediyor. "Başarılarının" arkasındaki asıl güç olan işçilerinin ise, sendikalaşma mücadelesinin önünde engel olmayı sürdürüyor. Adepta bir bilgisayar virüsünü andıran IBM, şimdilik kabuğuna çekilmiş bekliyor. Ne zaman ki sendikal mücadele kazanacak, işte o zaman bu virüsün temizlenmesi için bir adım atılmış olacak.

IBM işçileri, **31 Aralık 2008 Çarşamba** günü, "**Çarşamba eylemlerine**" yılın gününde de devam etti. Tez Koop-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan

IBM işçileri, Çarşamba eylemlerinin dördüncüsünü yoğun kar yağışı altında yaptı. 2008 yılının son Çarşamba eyleminde IBM işçilerine, Desa Deri'den atılan Deri-İş Sendikası üyesi **Emine Arslan** ile **Dev Sağlık-İş** üyesi **Kızılay Çapa Kan Merkezi işçileri** destek verdi.

Levent'teki Yapı Kredi Plaza önünde yapılan eylemde işçiler öğle tatilinde Plazadan çıkan emekçilere mücadeleye katılmaları yönünde ajitasyon konuşmaları yaptı.

Basın açıklamasını, **Tez Koop-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Sinan Kahraman** okudu. Kahraman, "Sendikalaşarak bilişim sektöründe bir ilki gerçekleştiren IBM çalışanları ile dayanışmak için bir

kez daha buradayız" dedi.

IBM işçileriyle dayanışmak için gelen deri işçileri adına, **Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi**, işten atmalara, sendikasızlaştırmaya, krizin bedelinin ödetilmesine karşı tek çözüm yolunun birleşik mücadeleden geçtiğine vurgu yaptı. Açıklamaya destek veren, **Çapa Kan Merkezi işçileri** ile **Desa Deri işçisi Emine Arslan** da mücadeleye deneyimlerini anlattı. Eylemin sonunda işçiler, Siyonist İsrail devletinin Gazze'deki katliamını, "Katil İsrail Filistin'den defol" sloganlarıyla lanetledi.

(İstanbul)

Patron tüm kozlarını oynuyor

DESA Deri'nin, Düzce Fabrikası'ndan çıkarılan işçilerin 29 Nisan'dan, Sefaköy'deki fabrikadan çıkarılan Emine Arslan'ın ise, 3 Temmuz'dan bu yana, Deri-İş Sendikası öncülüğünde süren direnişleri, geçtiğimiz günlerde sendika ile patron arasında yapılan görüşmelerle yeni bir aşamaya çıarmış bulunuyor.

DESA direnişine ilişkin gelişmelerin hangi noktada olduğunu öğrenmek için, patronla görüşmeleri de yürüten, Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi** ile kısa bir görüşme yaptık.

Musa Servi, Desa patronunun oluşan kamuoyu ve de uluslararası baskılar sonucunda, geri adım atmak zorunda kalarak, görüşme talebinde bulunduğunu aktarıyor. Görüşmelerin, DESA'nın üretim yaptığı dört uluslararası firmanın siparişlerini kesmesinin ardından geldiğini de ekliyor.

Görüşmeler, DESA'nın imzaladığı uluslararası sosyal etik kurallarına uymama maddesi üzerin-

den yürümüş. Desa patronu, işçilerin % 90'ını işe almayı kabul etmiş, ancak aralarında, işe geri dönüş davasını kazanan Emine Arslan'ın da bulunduğu bazı işçileri geri almaya yanaşmıyormuş. Patron, işyerine sendikandan girmesi ve TİS yetkisi verilmesi noktasında ise, İLO sözleşmelerine aykırı olan, sendikanın henüz yetki alması gerekçesine sığınmıyormuş. Desa patronu işte tam bu görüşmelerin sürdüğü günlerde işlerinde sendikali işçilerin de bulunduğu 23 işçiyi daha işten atmış. Önemli günlerde işten atılacak işçi sayısının 300 olarak verildiğini söyleyen Servi, işten atma gerekçesinin, krizin yanı sıra, uluslar arası markaların siparişlerini kesmesi olarak getirildiğini aktarıyor. Patron, sendikayı suçluyor ve "siparişler sizin yüzünüzde kesildi, işten çıkarmaların sorumlusu sizsiniz" diyor, bunu da işçilere böyle kabul ettirmeye çalışıyormuş.

Görüşmelerin önemündeki günlerde devam edeceğini aktaran Servi, geri adım atılmakta kararlı olduklarını ise şu sözlerle dile getiriyor: "Patron ya taleplerimizi kabul edecek, ya da tüm yurtdışı siparişleri iptal olacak. Böylece kaybeden kendisi olacak!" (Kartal)

Taşeron işçiler eylemde

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Park ve Bahçeler Daire Başkanlığı'nın sorumluluk alanlarında çalışan **Vira ve Kürşat** isimli taşeron şirketlerde çalışmakta olan işçiler yaptıkları bir basın açıklaması ile taşeron şirketlerde değil Belediye'nin herhangi bir şirketinde istihdam edilmek

istediklerini dile getirdiler ve iş güvencesiz çalışma koşullarını protesto ettiler.

30 Aralık Salı günü Basmane'de biraraya gelen işçiler, buradan İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüyüş yaparak Belediye önünde basın açıklaması yaptı. Taşeron işçile-

ri adına basın açıklamasını okuyan **Kemal Köroğlu** işçilerin alınterinin karşılığı olan ücretin patronların cebine değil alınterini döken, İzmir'in park ve bahçelerini temizleyip, güzelleştiren işçilerin mutfaklarına yansımaları istediklerini söyledi. Eylem Vira ve Kürşat taşeron işçilerinin temsilcilerinin yaptığı konuşmalarından sonra erdi. (İzmir)

TPAO işçileri haklarını istiyor

Batman Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'ndan (TPAO) çıkarılan 85 işçi, 30 Aralık'ta haklarının verilmesi için eylem yaptı.

Hatırlanacağı gibi 2006 yılında Batman TPAO'da işten çıkarılan 640 kişiden 555'i işe geri alınmıştı, ancak 85 kişi alınmamıştı. TPAO Bölge

Müdürlüğü'nün 2. katında toplanan 85 işçi, eylem yaptı. İşçilerin bu eylemini sonuna kadar sürdüreceğini ve işçilerden bir kişinin dahi hakları verilmediği takdirde eylemlerin devam edeceğini belirten Genel-İş Başkanı **Mehmet Doğu**, "Bizim 2 muhatabımız var.

Bunlardan biri siyasetçilerimiz, diğeri ise, TPAO'dur. Bunlar bizim taleplerimizi kabul edene ve işçilerin hakları verilene kadar devam edecektir" dedi.

Doğu, 85 işçinin şu ana kadar hiç bir haklarının verilmediğini, 6 ay çalıştırıp 6 ay işten çıkartıldığını, bunun işçileri kandırma politikasından başka bir anlam ifade etmediğini söyledi. (H. Merkezi)

Levent'teki Yapı Kredi Plaza önünde yapılan eylemde işçiler öğle tatilinde Plazadan çıkan emekçilere mücadeleye katılmaları yönünde ajitasyon konuşmaları yaptı.

Emekçinin gündemi

Çalışma tarzı üzerine -1-

Sınıflar mücadelesi pratiğinde zaman zaman inişli çıkışlı süreçler yaşanmıştır/yaşanmaktadır. Çalışmada belli tikanlıkların yaşandığı bu dönemler özellikle de birlikte mücadele, yan yana durma gibi yaklaşımların yıprandığı dönemler olmaktadır. Esas olan siyasal ve politik ihtiyaçlar yerine daha çok makayalist yaklaşımlar bölmesi süreçlere damgasını vurabilmektedir. Durum böyle olunca yani ağırlık siyasal ve politik sorunlara verilmeyince, bugün birlikte yürüyenler, yarın politik ve siyasal farklılıklar olmamasına rağmen ayrışabiliyor. Sınıf hareketleri içinde de bu tür

olaylara rastlamak mümkündür. Oysa şurası kesin ki, bu yaklaşım bugüne kadar büyüyen değil küçülen ve dağıtan bir işlev görmüştür. Bugün içinde geçtiğimiz süreç bize siyasal düşüncelerimizde netlik, mücadelemizde kararlılık, ortak iş yapmada ise olabildiğince esnek davranmayı getirmektedir. Keza sınıf içinde sürekliliği sağlamış ve doğru bir çalışma tarzı bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da kazandıracaktır.

1980 AFC sonrasında '89'dan itibaren toparlanan sınıf hareketi, bu süreçte dipten gelen dalgaya, yani sınıfın kıpırdanışına yeteri kadar hazır olmadığı

ya da gelişmeleri doğru okuyamadığı için mücadele seyrini bir üst noktaya çıkaramamıştır. Buna karşın egemenler bu sürecin kendisi için tehlikeli tüm yanlarını göremek süreci müdahale etmiştir. Bu müdahale doğal olarak sınıfın örgütlerini de etkiledi. Bu dağıtıcı süreç kendi içinde farklı tartışmaları yarattı. Bugün bu tartışma konularından biri de düğün olduğu **birleşik mücadele etme** anlayışıdır. Şurası açık ki, bizler birleşik mücadeleyi önemsemeliyiz. Bizim birleşik mücadeleden anladığımız sınıfın dağıtım ve etkisiz çizgisini birleştirerek mücadelesini ortaklaştırmak ve diğer toplumsal katmanların sorunları ile ortak bir hatta yürütmesini sağlamaktır.

Görünen o ki bizim ülkemizde 2009 yılında krizin etkileri biz emekçilere daha fazla yansacaktır. İşte birleşik mücadelenin önemini bununla birlikte baktığımızda doğru anlamalıyız ve kapitalist sistemin krizinin biz işçi ve emek-

çilere yansıyan boyutlarına (işten çıkarmalar, düşük ücret, işyeri kapatmaları vb.) karşı yürütülen mücadelelerin ortaklaşmasını sağlayacak birleşik mücadeleyi örmeyi amaçlamalıyız.

Bizler de DDSB'liler olarak kriz sürecindeki mücadelenin müdahalecileri olmalıyız, bu süreç bize önemli bir sorumluluk yüklemektedir. Çünkü bilinen ki böylesi süreçler aynı zamanda sistemin en zayıf olduğu süreçlerdir. Kriz sınıflar mücadelesinde bizlere muazzam olanaklar yaratır. Bizim bakmamız gereken yan burasıdır. Bu nedenle bütün DDSB'liler olarak bu olanakları küçümsemeden, büyütmenin yolunu aramalıyız.

Her gün onlarca işçinin işinden atıldığı ve küçük küçük ancak uzun süreli onlarca direnişin yaşandığı, iş yeri işgalininin gerçekleştiği bu süreçte müdahale ederek, direnişleri ve işgalleri yaygınlaştırmalıyız. Her gün yapılan zamlara

karşı geniş emekçi kesimleri, yoksulluğa karşı sokaklara çıkarak sistemin teşhirini açıktan yapmalıyız.

Bir yandan bunları yaparken diğer yandan da sınıf hareketi içinde mücadeleyi örgütleyen ve öne çıkan öncü işçilerin örgütlenmesi gerekmektedir. Çünkü sınıf hareketinin seyrini belirleyen siyasetin üzerinde yürüdüğü faaliyetlerin varlığı oldukça önemlidir. Bugün bu eksiklik çok açık görülmektedir. Tüm bunlarla birlikte sınıf hareketi içinde öne çıkan işçilerle bir yandan sınıfın sürece müdahalesini örgütlerken, diğer yandan bu işçilerin siyasal olarak süreci doğru görmeleri ve müdahale edebilmeleri için politikleşmesi gerekmektedir. Bu nedenle bu süreç bizi de yenilene ve değiştiren bir süreç olacaktır.

Kısacası bizler sınıftan öğreneceğiz, sınıftan öğrendiklerimiz sınıfı geri götürmeyeceğiz. Bugün yapmamız gereken bu sistematiği kurmaktır.

Asemat işçisi grevde!

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu, Asemat Otomotiv Yan San. ve Tic. AŞ fabrikasında aylardır süren Toplu İş Sözleşmesi'nde, patronun % 4'lük zam teklifini kabul etmeyen sendika ile Asemat işçileri 2008 yılının son günü fabrika kapısına grev pankartını astı.

Greve çıkan işçilere Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerlerindeki işçiler, KESK Şubeler Platformu, Petrol-İş, DISK Tekstil-Sen yöneticileri de destek verdi. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı **Selçuk Göktaş** yaptığı açıklamada "Bugün eğer patronların cebinde ve tüm mal varlıkları varsa işçilerin emeğinin artı değeridir. Eğer bu koşullarda patronlar bize % 4'lük zam ve düşük ikramiyeleri reva görürlerse bizim de greve çıkmaktan başka bir çaremiz yoktur" dedi.

Asemat Otomotiv fabrikası **İspanyol Türk ortaklığı** ile kurulmuştur. Otomotiv üretimi yapan fabrikalar kalıp üretmektedir. Asemat işçileri yaşadıkları koşulları şöyle anlatıyorlar: Biz ağır koşullarda çalışmaktayız. Verilen aylık çok düşük, ortalama 600-700 YTL'dir. 2 aya yakındır üretim yaptığımız halde maaşlarımız verilmiyor. Her şeye % 50-80 zam yapılırken bize % 4'lük zam önermeleri bizim ekmeğimiz ve emeğimizle oynamak demektir. Onun için ne pahasına olursa olsun direneceğiz.

Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci** de "Bursa'da 55 bin işçi işten atıldı. On binlerce işçi ücretsiz izne çıkarıldı. Bu insanların psikolojisi bozuldu. Bu nedenle bizim işimizi bizim ekmeğimizi elimizden alanlara buradan sesleniyoruz, ne hakkımızı vereceğiz ne de ekmeğimizi" dedi. (**Bursa**)

Kot işçilerinin dramı

Merhaba

Son dönemde Telekom işçilerinin başlattığı onurlu mücadele ve elde edilen kazanımlar, Tuzla işçilerinin katliamlarına kadar uzanan yolda "gündemde olmayan" kot işçilerinin ölümleriyle devam etmektedir. Kot işçileri Mavi Jeans, Rodi, Lake gibi kot firmalarında çalışarak yaşamlarını devam ettirmeye çalışan bir kesim. Bu firmalarda işçiler kot taşıma bölümünde çalıştırılıyorlar sağlıklarına gereken önem verilmeden. Çalışma alanlarında silikoz hastalığına yakalanan işçiler hastalıklarına "teşhis" konulmadığından yüzlerce öldü. Yüzlerce sessiz ölümlü bekliyorlar. Ve bir o kadarı maddi imkansızlıklardan dolayı tedavi göremiyorlar. Bu işçiler T. Kürdistan'ından "**İstanbul taşı topırağı altın**" diyerek bir umutla gelen ve ölümlün ürkütücü sessizliğinden habersiz bu işyerinde çalışan kesim. Kot işçileri daha fazla ölümlerin olmaması için çalışma alanlarında sağlık güvencelerinin olmasından kaynaklı mücadele yolunu seçti. Kot firmalarının önünde yaptıkları basın açıklamalarıyla seslerini duyurmaya çalıştılar.

Kot taşıma işçileri kendi örgütlülüklerini yaratmak için Kot İşçileri Birliğini kurarak haklı mücadelelerini başlattılar. Sınıf bilincinin gelişmesiyle başlayan bu mücadele kapsamında **26 Aralık 2008** tarihinde Küçükköy Eftelya Düğün Salonu'nda hasta arkadaşlarının tedavisini için dayanışma gecesi organize ettiler. İlkay Akkaya, Hasan Sağlam, Raber, Nurettin Güleç gibi sanatçıların katılımıyla yapılan gecede sinevizyon gösterimi yapıldı. Partizan olarak bizler de kot taşıma işçilerinin gerçekleştirdikleri dayanışma gecesinde destek vermek ve haklı mücadelelerinde yanlarında olduğumuzu göstermek için geceye katılarak ve mesajımızı verdik.

Gecede **DDSB** ve kot taşıma işçilerinin uzun zamandır yanında olan çalışmalarına destek veren **BDSP** de yer aldı. Tüm devrimci, demokratik, duyarlı kesimlerin kot işçilerinin bu mücadelesine destek vermesini ve kendi gündemlerine alakalı duyarlı olmalarını bekliyoruz.

(**Gazi Mahallesi İK okurları**)

Kriz tarımı da vuruyor! Köylülük kaderiyle baş başa

Krizin, dünya genelinde tüm sanayi alanlarında kendini hissettirmeye başlamasıyla işçi ve emekçi kitleleri başta olmak üzere orta sınıflar, küçük esnaf da dâhil halkın tamamı kapitalist krizden belli derecelerde etkilendi. Kriz, ilk belirtilerini işten atmalar, yükselen işsizlik oranları, zamlar ve yoksulluk olarak gösterirken çokuluslu tekeller cephesinde düşen kâr oranlarıyla birlikte, tekellerin daha şiddetli rekabete girerek küçük ve orta ölçekli işletmeleri yutması, tröst, kartel vb. şekillerde birleşmeler, hammadde ve sermaye kaynaklarının yeniden paylaşılması şeklinde göstermektedir kendini. Devlet tarafından hazırlanan tekelleri kurtarma planlarının faturası ise on binlerce işsiz ve artan hayat pahalılığı olarak emekçi halka çıkarılmaktadır.

Bunun yanında krizden henüz etkilenmemiş gibi görünen tarım ve köylülük, yakın bir zamanda krizin sonuçlarını ağır şekilde yaşayacağına sinyallerini vermektedir. Tarım ve köylülük üretim biçimlerine bağlı olarak yaşanan krizden farklı derecelerde etkilenmektedir. Çokuluslu tekellerin ve tohum şirketlerinin elinde olan tarım sanayisi küçük köylülerin bitirilmesi, tarım üreticisinin üretmez hale getirilmesiyle palazlanmaktadır. En ağır bedeli ödeyen

yoksul köylülüğün bir kısmı topraklarını terk edip mevsimlik işçi olarak çok düşük ücretlerle ağır koşullarda çalışmak zorunda kalmış, büyük bir kısmı ise kentlere göç ederek işsizler ordusuna katılmaktadır.

Krizin tarım ve köylülük üzerindeki etkilerini daha yakından öğrenmek için **Tarım Orkam-Sen Genel Örgütlenme, Eğitim ve Basın Yayın Sekreteri Atilla İrey**'le bir görüşme yaptık. İrey kriz öncesinde de devletin genel tarım politikasının zaten tarımı yok etmeyi amaçladığını belirterek şunları söyledi; "Yeni dünya düzeni dedikleri yeniden yapılandırma süreci 15-20 yılı kapsayan ve GATS'la başlamış, IMF, Dünya Bankası vb. emperyalist kurumlar aracılığıyla bizim gibi ülkelerde tarımı neredeyse çökertme noktasına getirmiştir. Tarım sektörü tarihinin en kötü günlerini yaşıyor. Tarıma yani köylüye az çok desteği olan kurumlar bildiğiniz gibi kapatıldı. Et ve Balık Kurumu'nun kapatılması, süte dair tüm kurumların kapatılması gibi uygulamalar Türkiye tarımını çökertmiştir."

"**Öyleyse krizle birlikte tarım durumu ne olacaktır?**" sorumuzu da şöyle yanıtladı; "Zaten tarım sektöründeki toplam nüfus, kentlerin varoşlarına bir yedek iş gücü olarak kaydı. Buradan muazzam

bir işsizler ordusu oluşturuldu. Sıkıntının bir tanesi burada. Ama şimdi gübreden tut da mazota kadar emekçi halkı zamlarla vuracak, hayat pahalılığıyla vuracak ve tarım sektörü de girdilerini daha bir zamlamak zorunda kalacak."

İrey konuşmasının devamında krizin tarım sektörüne ve köylülüğe etkisini belki geç ama daha ağır hissettireceğini vurgulayarak; "Doğrudan Gelir Desteği uygulamalarından Türkiye başta bırakılmış durumda, her şeyin bu kadar pahalı olduğu bir dönemde; mazotun, gübrenin vb. girdilerin pahalı olduğu bir dönemde özellikle küçük üretim yapan çiftçiler ürününü ekemez-biçemez duruma getirilmiştir. Tarım sektöründe kapitalist krizin etkileri daha çok önümüzdeki aylarda hissedilecektir. Sanayi sektöründe birden işsizlik olarak karşımıza çıkan, günlük yaşam-

da zam ve hayat pahalılığı olarak görünen gerçek ekemediği, biçemediği zaman doğal olarak hissedilecektir."

Tarım alanındaki tüm bu saldırılara karşı sendika olarak ne yapmayı planladıkları şeklindeki sorumuza İrey; "KESK olarak krize karşı mücadele çerçevesinde diğer toplumsal kesimleri, örgütlü işçi sendikalarını örgütsüz kesimlerinden insanları, üretici köylülüğü, kadınları, gençliği biraraya getirip krize karşı bir mücadele cephesi açmak istiyoruz" dedi. (**Ankara**)

İşgal kervanına Ünsa işçileri de katıldı!

Samandıra'da bulunan **Ünsa Ambalaj Çuval** işçilerinin, işten çıkarılmaya karşı, 4 Aralık'ta başlattıkları direniş sürüyor. Yaklaşık 2 bin işçinin çalıştığı fabrika bünyesindeki taşeron firmalardan çıkarılan işçilerden, **Doğa** adlı taşerondan atılan 85 işçi, fabrika önündeki bekleyişlerini, **31 Aralık'ta** işgale çevirdiler. Ancak işgal, jandarmasının fabrika içinde direnişi sürdüren işçilere saldırarak, işçileri gözaltına almasıyla sona erdi.

İşgal jandarma zoruyla bitirilsede, Ünsa işçileri direnmekte kararlılar.

Ünsa işçileri üzerindeki jandarma baskısı altında direnişin başından beri söz konusu. Ünsa işçilerinin fabrikayı işgal ettikleri gün, erken saatlerde yanlarına gittimizde

yaptığımız görüşmede, süren jandarma baskısından söz etmişlerdi. "**Kar-kış-fırtına bizi yıldırılmaz, hakkımızı alana kadar buradayız**" sözleri eşliğinde aktardıklarına göre, direniş bölgesinden ayrılmayan jandarma, aynı günlerde baskıyı artırmak için, patro-

nun kendilerinden şikayetçi olduğunu söyleyerek, kendilerini tehdit ediyormuş.

Direniş işgale dönüşüyor

Karlı ve soğuk havada yaktıkları ateşe ısınmaya çalışarak direnişlerini fabrika önünde devam ettiren işçiler, kendileriyle görüştüğümüz 31 Aralık günü saat 14.00 gibi, fabrika içine girip, fabrikayı işgal ettiler. İşgalin hemen ardından fabrikaya gelen jandarma ile işçiler arasında gerilim yaşanmasına karşın, fabrikadan çıkarak, bekleyişlerini sürdürdüler.

İşgal sırasında yaşanan "ilginç", ancak bizler açısından şaşırtıcı olmayan bir gelişme ise, ana firmada örgütlü olan DISK Tekstil Sendikası'nın fabrika kapısına "işyerindeki eylemle ilgisinin olmadığı" yönlü bir yazı asarak, patron yanlısı tutumunu açıkça ortaya koyması oldu.

İşgale jandarma saldırısı

İşgal sürerken, saat 17.00'ye yaklaştığı sırada, fabrika önüne gelen jandarma çevik gücü, önce kapı önünde destek için bekleyen yaklaşık 25 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar Samandıra Karakolu'na götürüldüler.

Çevik güç, saat 18.00'de de fabrika içine girerek, işgali sürdüren işçileri ve sendikacıları gözaltına aldı. Jandarmanın bu saldırısı iş-

çiler tarafından sloganlarla cevaplandı ve gözaltına alınan işçiler, jandarma kendilerini zorla otobüslere bindirmeye çalıştığı sırada da sloganlarla karşı koymayı sürdürdüler. Gözaltına alınanlar yeni yıla bir saat kala, saat 23.00'e yaklaşırken, sağlık kontrolünden geçirilerek, serbest bırakıldılar. Serbest bırakıldıkları saatlerde görüştüğümüz Ünsa işçileri, direnişlerini fabrika önünde sürdürmeye devam edeceklerini söylediler. Çünkü onlar mücadeleyi etmeden hak alınmayacağına inanıyorlar. Bunu ise, aynı gün sabah yaptığımız görüşmede verdikleri yeni yıl mesajında şu sözlerle dile getirmişlerdi: "Tüm direnen işçi kardeşlerimize, mücadele etmeden hak alınmayacağını söylüyoruz. Bunun için de, herkeste insanca yaşayacağı, mücadele dolu bir yıl diliyoruz." (**Kartal**)

"Emekçilerin yastık altından borç senetleri çıkar ancak!"

Krizin etkileri tüm şiddeti ile sürerken Petrol-İş'e bağlı Mecaplast İşyeri Baş Temsilcisi ile yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

- Krizin işçileri nasıl etkilediğini anlatır mısınız?

- Ülkemizdeki mevcut iktidar her ne kadar kriz teğet geçecek dediyse de, biz de ciddi anlamda etkilenmekteyiz. Orta da bir gerçek var, o da, binlerce emekçinin işinden-ekmeğinden olmasında, ayrıca ücretsiz izinler ve esnek çalışma koşullarıyla da karşı karşıyadır emekçiler. Krizin etkilemediği işyerleri dahi kriz fırsatçılığına soyunup benzer uygulamalarla işçilerin-emekçilerin sofrasına göz dikmektedir. Bütün dünyada krize karşı paketler açıklanırken bizim ülkemizin Maliye Bakanı yastık altındakileri çıkar-mamızı istiyor. Ama şunu bilmeleri gerekir ki, yastık altında faturalar ve borç senetleri çıkabilir ancak. Şimdiye kadar sırtımızdan sermayelerine sermaye katan patronlar şimdi krizin faturasını bize ödetmeye çalışıyorlar. Bu krizi bizler yaratmadık. Krizi yaratanlar aşırı kâr hırsı olan kapitalist sistemin sahiplerinin ta kendisidir.

- Sendikaların tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- İşverenler daha krizden etkilenmeden bazı tedbirler almaya başladılar. Ancak sendikalar gelişen olaylar karşısında herhangi bir strateji belirleyemediler. Birçok işçi ve emekçi işinden olduktan

sonra bir Ankara mitingi yaptılar ve devamını getiremediler. Bunun karşısında sermaye saldırıları devam etti.

İşçilerin sendikalara karşı zaten az olan güvenleri giderek azalmaktadır. Sendikaların üzerine düşen görevlerini yerine getirmediklerini düşünüyorlar. İşverenlerin bütün dayatmalarına karşı eylemsel gücünü ortaya koymak yerine uzlaşma yoluna gitmektedirler. İşçi sınıfının bedeller ödeyerek kazandığı mevzileri uzlaşarak terk etmektedirler.

- İşçi sınıfı içinde örgütlü mücadelenin temel noktaları nelerdir?

- Bütün işçiler, işsizler, yoksul halk, kısacası ezilen kesim biraraya getirilerek ve mücadeleye sevk edilerek örgütlenme metodları ortaya konulmalıdır. Örneğin; birçok işyerinde saldırılara karşı lokal eylemler gerçekleştirilmeli, Birincisi bu eylemleri birleştirecek, güçlendirecek dayanışmalar örgütlenmelidir. Burada en büyük görev sivil toplum örgütlerine, sendikalar ve devrimcilere düşmektedir. İkincisi ileri işçilerin sendikaların içerisinde aktif rol alması ve sendikaların tabanını harekete geçirecek işçi komiteleri kurarak, sınıf mücadelesinin dalga dalga büyüyeceği zeminler oluşturması gerekir. Eğer işçi sınıfının tabanı üretimden gelen gücünü sınıf bilinciyle harekete geçirebilirse karşısında hiçbir gücün duramayacağı aşikardır. İşçi sınıfının tarihi örneklerle doludur.

(**Gebze İK okurları**)

Tezcan Galvaniz işçisinin sabrı taşı!

Son günlerde işçi kıyımı yaşanan iş yerlerinden biri de, **Kocaeli Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi**'nde kurulu bulunan **Tezcan Galvaniz** fabrikası. Birleşik Metal-İş üyesi olan Galvaniz işçileri, patronun, 83 işçiyi işten çıkarması üzerine, önce D-100 karayolunu trafige kapattı, sonraki günlerde de fabrikayı işgal etti.

Kar ve yağmur altında kilometrelerce yürüdüler

Galvaniz işçilerinin, 26 Aralık'ta, kar ve yağmur altında, D-100 Karayolunu trafige kapatarak gerçekleştirdikleri eylem, patronun çok sayıda işçinin işine son verdiğinin duyulması ve bu durumun patron tarafından inkar edilmesinin hemen akabinde işten çıkarılacak işçilerin isimlerinin megafonla okunmasının ardından gelişti.

24 km. yürüyerek, İzmit merkezine ulaşan işçilerin yolu defalarca polis tarafından kesildi. Ancak eylemlerini sürdürmedeki ısrarlarını koruyan işçiler, polislerle tepki göstererek, oturma eylemi yaptı. Polis, işçilerin bu kararlı tutumunu karşısında geri adım atmak zorunda

kaldı, işçiler yürüyüşlerine kaldıkları yerden devam etti. İşçileri, kent girişinde kalabalık bir grup alkışlarla karşılayarak destek verdi.

Kendilerine destek için gelenlerle birlikte Sabri Yalın Parkı'na gelen işçiler burada bir basın açıklaması yaparak, patronu eylemlerini daha ileri noktalara taşıyacakları yönlü uyardılar.

İşten atmalara cevap, fabrika işgali oldu

Nitekim, işçiler bu eylemden üç gün sonra, fabrikayı işgal ettiler. Kriz bahanesiyle işten atılan işçiler, 29 Aralık günü sabah vardiyasında fabrikayı işgal ederek, işten atılanlar geri alınmaya kadar eylemlerini sürdürdüklerini açıkladılar.

İşçilerin fabrikayı işgal etmesi üzerine, patronun talebiyle, fabrika jandarma tarafından kuşatıldı. 250 işçinin katıldığı işgal eylemi, jandarmanın iki gün boyunca sürdürdüğü baskının ardından, sendika ile jandarma arasında yapılan görüşmeler sonucunda alınan kararla, **31 Aralık** günü sona erdi. İşgal sona ermesine karşın, Galvaniz işçileri fabrika önünde direnişlerini sürdürüyorlar. (**Kartal**)

250 işçinin katıldığı işgal eylemi, jandarmanın iki gün boyunca sürdürdüğü baskının ardından, sendika ile jandarma arasında yapılan görüşmeler sonucunda alınan kararla, 31 Aralık günü sona erdi.

“Kürt halkı özgürleşmeden Kürt dili özgürleşemez”

TRT 6'nın açılışına ilişkin günlerdir burjuva-feodal basında devrim niteliğinde bir gelişme olduğuna dair yapılan değerlendirmelerle ilgili 1992 yılında kurulan, Kürt dilinin akademik olarak gelişmesine yönelik çalışmalar yapan ve konunun asıl muhataplarından biri olarak kabul edilmesi gereken **İstanbul Kürt Enstitüsü Başkanı Sami Tan'la** kanala ve devletin Kürt sorununa yaklaşımına ilişkin kısa bir röportaj yaptık.

- 1 Ocak'ta TRT 6 (TRT Şeş)'nin Kürtçe yayın yapmaya başlamasına dair Kürt sorununun çözümünde önemli bir adım olarak değerlendirmeler yapıldı. Siz bu konuda neler düşünüyorsunuz?

- Sonuçta ortada bir Kürt sorunu var. Kürt kimliği var, Kürt dili, Kürt halkı var. Bir kere bunun kabulünün olması, yasal ve anayasal güvenceye kavuşturulması gerekiyor. Bunun üzerine ancak bu tür adımlar anlamlı olur. Şimdi böyle bir zemin, böyle bir kabul yokken bu tür adımlar atılıyor. Niyet ne olursa olsun -ki biz niyeti çok temiz görmüyoruz.- Yani farz sayalım iyi bir niyet var ama bu çözüme hizmet etmiyor. Tamamen çözümün yerine ikame etmeye dönük. “Televizyon da verdik, daha ne istiyorsunuz?” mantığını getiriyor önümüze. Bu da sorunun daha çok kangrenleşmesini, çözümsüzlüğün daha da derinleşmesini getiriyor. Bizim bu projeye bakışımız biraz böyle.

Türk basını bunun sadece olumlu yanlarını ön plana çıkarmaya çalışıyor. Onun için de görüş aldıkları kişiyi buna zorlamaya çalışıyorlar. Bugünkü Star gazetesinde mesela. Dün aradıklarında dedim ki “Bu projeye eleştirel

bakıyoruz, bunu bu şekilde yanıtmanızı istiyoruz.” Ama bugün “100 Kürt aydını Şeş TV'ye alkışlıyor” diye çıkmış gazetede. Kürt aydını diye çoğunlukla Kürt diliyle ilgili çok sınırlı olan insanlar, daha çok AKP'ye yakın Kürtler ön plana çıkarılıyor. Bunların Kürt diline

bir hizmetleri varsa çıkabilirler, bizim için çok sorun değil. Gerçekten bu işe emek veren, çaba veren enstitümüz '92'den beri önemli ürünler vermiş bir kurum. Onun dışında bugün mesela özellikle dil hareketi bünyesinde çalışma yapan onlarca, yüzlerce insan var. Bu yaz Kürtçe eğitim üzerine Diyarbakır'da bir konferans yaptık. Kürtçe eğitim veren 150 kişi katıldı konferansa. Böyle bir potansiyel ve güç varken bunu elinin tersiyle iteleyip, muhatap almayı, bu tür insanları ön plana çıkarıp veya insanları kendi istedikleri gibi konuşmaya zorlamak ya da söylemediklerini söylemiş gibi göstermek, bunu ahlaki bulmuyorum. Türk basını özellikle bugüne kadar Kürt dilini görmezden gelmişti. Ama bugün Başbakan konuşunca hepsi birden Kürtçe manşetle

karşısında değiliz. Bir televizyon gerçekten çözüme hizmet ediyorsa onun da karşısında değiliz. Ama görünen o ki bu daha çok çözümün yerine ikame etmeye dönük projelerdir. Bunlar da açıkçası bizi hem Kürt halkı açısından hem

Biz hiçbir demokratik gelişmenin karşısında değiliz. Bir televizyon gerçekten çözüme hizmet ediyorsa onun da karşısında değiliz. Ama görünen o ki bu daha çok çözümün yerine ikame etmeye dönük projelerdir. Bunlar da açıkçası bizi hem Kürt halkı açısından hem

Türkiye demokratik güçleri açısından kaygılandırıyor.

- TRT 6'nın açılışını bölgeye özgü bir seçim yatırımı olarak mı görmek gerekiyor?

- O çok açık bence. Bu proje normalde Newroz'da olacaktı. Diyarbakır'da yaptığı konuşmada Başbakan öyle söylemişti. Ama sonra düşündüler herhalde Newroz'da olursa bunun seçim yatırımı olması biraz güçleşir diye. Çünkü 21'inde Newroz, 29'unda seçim. Onun için biraz öne çektiler. Öne çekince birden bir paniğe girerler. Panik bir şekilde eleman aramaya başladılar. Onun için de çok sağlıklı, programlı bir çalışma da olmadı. Yani bu yönüyle bir seçim boyutu var. Aslında görünen o ki Erdoğan Kürdistan'daki “sevemeyen gitsin” laflarından sonra

onu telafi etmeye dönük bir çaba içerisinde. Kürt halkına bunu unutturmayaya dönük bir çaba içerisinde. Ama Kürt halkı onu nasıl unutacak? Hala kafasına bombalar yağıyor, nasıl unutsun ki? Ya da Newroz'u mu unutacak, Van'da, Yüksekova'da kolu kırılan çocukları mı unutacak? Bu proje bütün bunların hepsini unutturabilir mi?

- Kanalin açıldığı andan itibaren kimi Kürt sanatçıların ismi telaffuz ediliyor. İki sanatçı kanalın açılışında yer aldı. Devam eden süreçte devletin kanalı geniş bir kitleye benimsetmek için atakları devam edecektir muhtemelen. Bütünlüklü olarak ne yapmak gerekir sizce?

- Bu kararın çıkması bütün tartıştığımız yönlerine rağmen Kürt halkının bir kazanımıdır ve Kürt halkının yürüttüğü mücadele sonucu olmuştur. Bunu kimse inkar edemez. Bu projede bu şekilde yer alan insanlar bence kendi saygınlıklarına gölge düşürümler.

Biz bu mücadelede Şeş TV'yle başlamadık. Şeş TV'yle de bitmez. Bizim Kürt dilini geliştirme mücadelemiz sürüyor, sürecek de. Biz Kürt halkının kimliğinin özgürlüğünü istiyoruz. Bu temelde Kürt dilini istiyoruz. Kürt halkı özgürleşmeden Kürt dilinin özgürleşeceğini düşünmüyoruz. Kürt Enstitüsü olarak da temelde, ilkokuldan üniversiteye kadar Kürtçe eğitim istiyoruz. Temel taleplerimizden biri bu. Bir dil eğitimle geliştikçe yaşayabilir. Kürtçe eğitim derken seçmeli dersten bahsetmiyoruz. Biz seçmeli ders filan istemiyoruz, bu tuzağa düşmeyeceğiz. Kürtçe eğitim istiyoruz. Özellikle bölgede eğitim dilinin Kürtçe olmasını istiyoruz. (İstanbul)

TRT Şeş'in Kürtçe okunuşu: Marê binê şimbêlê*

TRT 6 (TRT Şeş) 2009'un ilk günlerinde şaşalı bir açılış töreniyle yayına başladı. Kürtçe'nin daha doğrusu Kürt kimliğinin TC tarafından resmen tanındığı yönündeki söylemlerin damgasını vurduğu kanalın açılışı, belli bir kesimde bu izlenimi yarattı. Ancak gerçekliği bu olmadığını kimi yaşayanlar da doğruluyor. Bu noktada TRT 6'nın açılış sürecinde yaşananlara bakmak gerçeği berrak bir şekilde ortaya koyacaktır.

* Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Kürtçe davetiye ve Kürtçe konuşmalar yapılan kongresi ile ilgili **Hak-Par** yöneticisi olan 13 kişi hakkında dava açtı.

* **Tevn Yayinevi** sahibi bir savcı hakkında “Kürtçe suç duyurusu”nda bulundu. Savcı “Türk Dilinin Kullanımı ve Korunmasına İlişkin Kanun”a muhalefet ettiği gerekçesiyle dava açtı. Yayinevi sahibi 5 ay hapis cezası aldı. Duruşmalarda Kürtçe savunma yaptığı için de açılan davalar hala sürüyor.

* DTP'nin 25 Haziran 2006 tarihinde yapılan 1. Olağan Büyük Kongresi'nde Kürtçe slogan atıldığı için kongre divanına dava açıldı.

* DTP İl Başkanı **İbrahim Ayhan**, bağımsız milletvekili aday olduğu 22 Temmuz seçim çalışmalarında anons aracında Kürtçe müzik çaldığı için 5 ay hapis cezası aldı.

* Başbakan'a Kürtçe dilekçe gönderen **DTP Kars İl Başkanı** hakkında Türk Harflerinin Kabulü Kanunu'na muhalefet suçundan dava açıldı.

* **DTP Iğdır İl Başkanı** 22 Temmuz seçimlerinde Kürtçe “Serçawan” (Hoşgeldiniz) dediği için hakkında dava açıldı.

* Denizli'de vekaletname alabilmeleri için sağlık raporuna ihtiyaç duyan **Makbule Timurtas** ve **Safiye Özdemir**'e Denizli Devlet Hastanesi ve Pamukkale Üniversitesi Hastanesi Kürtçe bilmedikleri için sağlık

raporu vermedi. * DTP'li milletvekilleri seçim çalışmalarında Kürtçe parça çaldıkları, Kürtçe konuşma yaptıkları nedeniyle haklarında doku-nulmazlıklarının kaldırılmasına dair yüzlerce fezleke hazırlandı. Başbakan Kürtçe “bi xêr hatin” diyerek selamladığında fezleke-leri hazırlayanlar alkış tuttu.

* Gençlik dönemlerinde MHP te-tikçiliğini yapan **Sinan İlhan** TRT 6'nın koordinatörlüğüne getirildi. İlhan, Urfa'da devrimci ve demokrat kimlikli çok sayıda faili meçhul cinayetin sorumlusu olarak tanınıyor.

* 27 Aralık'ta 2009 yılı bütçe görüşmelerinde Kürtçe'nin Meclis tutanaklarına “bilinmeyen dil” olarak geçmesini Meclis Başkanı Köksal Toptan Kürtçe demekten kaçınarak “Keşke ‘Türkçe

olmayan bir dil denilebilseydi” diyerek “düzeltmeye” çalıştı. * İsmi Welat olduğu için 18 yaşından küçük bir çocuğun Atatürk Havaalanı'ndan Türkiye'ye girmesine izin verilmedi. * Kürtçe yayın

yapan Roj TV'nin kapatılmasına yönelik Başbakan, Cumhurbaşkanlığı, Dışişleri Bakanlığı vb. devlet erkanından Danimarka'ya kınama açıklamaları yapıldı.

* Günlük Kürtçe yayın yapan **Azadiya Welat** gazetesi birçok kez kapatıldı, Özgür Gündem, Haftalık 7. Gün, Politika, Ayrıntı, Analiz gazeteleri de 1 aylık kapatma cezalarıyla sansüre uğradı.

Bunların yanı sıra Kürtçe bilmediği içi doğumhane kapılarında döndürülen hamile kadınlar, yine aynı nedenle hapis hanedeki çocuklarıyla görüştürülmeyen ana-babaların özlemleri, Kürtçe konuştuğu için alenen saldırıya uğrayan insanlar da unutulmamalı.

***Hasat zamanı hasadını toplamanın sevinciyle elini buğday destelerine uzatan köylüleri ekin destelerinin altında pusuya yatarak zehriyle öldüren yılan demektir.**

Üçümüz de aynı fikirdeyiz!

Kim demiş AKP, CHP ve MHP ortak bir noktada birleşmiyor diye? Tıpkı halkı sömürmek, Kürt ulusunu inkar etmek konusunda uzlaşmaları gibi uzlaşmaları bir nokta daha var ki, bu da DTP'li vekilleri dinlemiyormuş gibi davranmaları. AKP'li vekiller kürsüye çıkıp herhangi bir konu hakkında konuşurken CHP'liler sırf laf atmak için bile olsa dinlerler. Dinlerken de bağırırlar, çağırırlar, aksırırlar, tıksırırlar... CHP'li vekiller çıktığında ise aynı komediyi AKP'liler oynar. Ama DTP'li vekiller söz aldığında ise sanki önceden sözleşmiş gibi kendi aralarında sohbet havası başlar. Kimisi yüzünü kimisi de sırtını dönerek, hasılı dinlemiyormuş gibi yaparlar. Bu dışlamanın en ilkel ve en

trajik-komik yöntemi olsa gerek. Ama bu yalancıkantın dinlememe oyunu bile çoğu defa uzun sürmez. Çünkü bu zaman aralığı sohbet severlerin Kürt kelimesine, bu kelimeye önden ya da sondan eklemek suretiyle oluşmuş herhangi bir kelimeye tahammül üst sınırları o kadar düşüktür ki fazla sürmez bu ilgisizlik oyunu, başlar bağırırlar çağırırlar...

Edebiyatta **Tecahül-ü Arif** diye bir söz sanatı vardır ki bu, bir şeyi bilip de bilmezlikten gelme sanatıdır. Meclis'teki AKP'li, CHP'li ve MHP'li vekillerin DTP'li vekiller konuştuğunda yaptıkları şey ise duymazlıktan gelmedir. Bu ise bir söz sanatı değil bir **saygısızlık** göstergesidir.

Meclis'te Kürtçe için “anlaşılmayan dil” tartışması yapıldıktan sonra arkadaş çevremizde bir espidirid gidiyor. Normalde Kürtçe konuştuğumuz arkadaşlarımız artık birbirlerini “anlamadıklarımızı” itiraf ediyorlar. Yoksa TBMM yanılacak değil ya(!) Meclis'in gündeme ve günele kazandırdığı bu kavrama (anlaşılmayan dil) DTP'li vekiller birçok defa itirazda bulundular. Bu itirazlar 27 Aralık 2008 günü 2009 Bütçesi'nin tartışıldığı Meclis oturumunda Meclis Başkanı Köksal Toptan'ı “duygulandırmış-

tır”. Ve Meclis Başkanı tutanakları tutan kişiye bir ricada bulunmak zorunda kalmıştır. “Anlaşılmayan bir dil” yerine “Türkçe olmayan bir dil ibaresini kullanırsanız daha iyi olur.”

Gözlerimizi yaşartan bu durum bir devrim niteliğindedir(!) Çünkü 1991'den bu yana “anlaşılmayan bir dil” olan Kürtçe artık “Türkçe olmayan bir dil olacaktır”. DTP'li bir vekilin; “bunun yerine kullanılan dilin adını yazsak?” önerisine Meclis Başkanı'nın cevabı mantık işkencesi niteliğindedir; “Onu tutanaktaki arkadaş bilemez ki!”

Ey ademoğlu zaten DTP'li vekillerin kullandıkları ve Kürtçe olduğunu söyledikleri birkaç Kürtçe kelimenin akabinde Türkçe anlamını da söylüyorlar, tutanaktaki kişinin bilemeyeceği nedir bu durumda?

(Erzurum'dan bir YDG'li)

Proletarya Partisi militanlarından uyarı eylemi

Hakim sınıfların işçi ve emekçilere yönelik saldırıları yaşadıkları ekonomik ve siyasi krizle birlikte giderek artmaktadır. Özellikle emekçi semtlerde halkın yozlaştırılması, kimliksizleştirilmesi, uyuşturucu ve çeteleşmenin batağına çekilmesi bizzat devlet eliyle gerçekleştirilmektedir. Mafyalaşma ve kolay para kazanma yöntemleri özendirilmekte, özellikle gençler bu oyunun bir parçası haline getirilmek istenmektedir.

Bu konu ile ilgili bir eylem yaptıklarını e-mail yoluyla duyanan TKP/ML militanları “Partimiz düzenin bu saldırıları karşısında bir direnç yaratma açısından kitleleri saldırılar karşısında uyanık olmaya çağırarak bir eylem yaptı” dediler. Yapılan açıklamada “Gebze Ulaştırmada” de uyuşturucu ve çeteleşmenin başını çeken unsurlara karşı bir eylem gerçekleştirildi. 23 Aralık akşamı militanlarımız uyarı amaçlı bu kirli unsurların kirli işlerinde kullandıkları araçları hedef olarak yaptı” denildi.

Yerel seçimlere doğru hileler artıyor

Yerel seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte, seçmen listeleri, adaylar ve yapılan yolsuzluklar gündemden düşmüyor. Bir taraftan medyanın yanlış ve yalan yanlış haberleriyle burjuva partilerin adaylarının reklamları yapılırken, bir taraftan da özellikle hükümette olan AKP'nin el altından seçim oyunları, hileleri sürüyor.

Özellikle AKP'li belediyelerin olduğu yerlerde seçmen sayısında ki astronomik artış, ölümlerin bile seçmen listelerinde gösterilmesi, şimdiden yapılacak seçimlerin hileli olacağını da göstermektedir. Gerçi geçmiş seçimlerde de, çöp bidonlarından çıkan, yakılan rakip adayların oylarına defalarca tanık olmuştuk.

AKP hükümeti yerel seçimlerden yeniden birinci parti olarak çıkmının hesabını yaparken, adeta namus meselesi yaptığı **Diyarba-**

kur ve **Tunceli Belediyeleri** için yoğun çalışmalar yapmaktadır. Yoğun çalışmaların ne olduğunu hepimiz yakından biliyoruz. **Kömür, makarna, bulgur yardımları...** Bir de seçmen sayısını kendi lehlerine çevirmek için yapılan hileler...

Bu oyunlardan biri de Tunceli'nin Pertek İlçe'sinde yaşandı. AKP Pertek İlçe Başkanlığı'nın, **İstiklal, Derebaşı, Kaledibi** ve **Soğukpınar mahallelerinde** ikamet eden 227 kişinin ikametgâhlarının ilçede bulunmadığı gerekçesiyle seçmenin kaydının silinmesi için illeli olacağını da göstermektedir. Gerçi geçmiş seçimlerde de, çöp bidonlarından çıkan, yakılan rakip adayların oylarına defalarca tanık olmuştuk.

Konuyla ilgili açıklama yapan Pertek Belediye Başkanı **Kenan Çetin**, “İtirazı yapan kim olursa

olsun, belge sunma zorunluluğu vardır. İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün yapmış olduğu araştırmalarla, söz konusu kişilerin orada oturmadığına ilişkin alınan tutanakla vatandaşların oy kullanma hakkı engellenmiştir. İlginç olan bir başka yön de, annem ve kız kardeşimin de kayıtlarının silinmiş olmasıdır. 15 yıldır Pertek'te ikamet ediyoruz. Annemin yeni taşındığı ev ise Emniyet Müdürlüğü binasına yaklaşık 20 metre uzaklıkta. Ancak emniyetin tutanaklarında orada oturmadıklarına dair belge bulunuyor. Kaldı ki ben Belediye Başkanlığım, ailemin oturduğu evin bilinmemesi imkânsız” şeklinde konuştu.

Bilindiği üzere Kenan Çetin Pertek'te bağımsız olarak seçilmiş ve yaptığı çalışmalarla dikkatleri üzerine çekmişti. Pertek'te de ka-zanmanın hesabını yapan AKP, anlaşılın kazanmanın yöntemini iyi bilmektedir. Alışkın olduğu üzere hile ve oyunlarla durumu kendi lehine çevirmek istemektedir.

(Erzincan)

Pertek'te yerel seçim gündemli toplantı

Yaklaşan yerel seçimlerle ilgili Pertek'te İşçi-köylü okurları olarak seçimlere yaklaşımımız üzerine siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerine bir toplantı çağırısında bulunduk. 15 Aralık 2008 tarihinde yaptığımız toplantıya **DTP, EMEP, DHF, HÖC, Kadın**

Kültür Derneği, Pertek Gençlik İni-siyatifi ve **ziraa-t odaları** temsilcileri katıldı. Toplantıda İşçi köylü okurları adına söz alan

arkadaşlarımız yerel seçimlere ilişkin düşüncelerimizi anlattıktan sonra diğer kurumlar da bu konudaki görüşlerini dile getirdiler.

Karşılıklı bilgi alışverişleriyle birlikte toplantıda bütün kurumlara

rın ortak kararı olarak hem yaklaşan yerel seçimlerde halkın çıkarlarını koruyacak halkçı bir yönetime siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerine bir toplantı çağırısında bulunduk. 15 Aralık 2008 tarihinde yaptığımız toplantıya **DTP, EMEP, DHF, HÖC, Kadın**

uygulamalara karşı eylemlilikler örgütlemek üzere içinde Parti, DHF, HÖC, DTP, EMEP, Kadın Kültür Der-

neği, Pertek Gençlik İni-siyatifi, ziraa-t odalarının bulunduğu, Eğitim-Sen ve SES temsilcilerinin de dışarıdan destek verdiği bir platform oluşturuldu.

(Dersim-Pertek İK okurları)

F Tiplerinde yaşananları ve tutsakların direnişlerini daha yakından anlamak için Sincan 1 Nolu F Tipi'nden kısa bir süre önce tahliye olan Kenan Özyürek ile yaptığımız görüşmeyi yayınlıyoruz.

- Kendini kısaca tanıtır mısın?

Kenan Özyürek: 2004 Mart'ta örgüt üyeliği gerekçesiyle tutuklanmış ve 5 yıla yakın bir süreyi hapishanede geçirmiş biriyim. Bu süreçte Sincan 1 ve 2 No'lu F Tipi Hapishanelerinde ve kısa süreli olarak Tokat Hapishanesi ve Bolu F Tipi Hapishanesi'nde kaldım.

- F Tipi (hücre) sisteminin tutsaklar üzerindeki etkilerinden genel olarak bahsedebilir misin?

Hücre sisteminin fiziki ve psikolojik olarak farklı etkileri bulunuyor. Fiziki olarak tutsaklarda yarattığı sağlık sorunları zaman içerisinde kendini gösteriyor. Bu en belirgin olarak duyu organlarında özellikle gözlerde kendini gösterse de mekanın genel yapısı gereği tüm organları etkileyen bir nitelik taşıyor.

Bu sistemin psikolojik etkileri daha çok önem taşıyor. Ki bu fiziksel durumu da doğrudan etkiliyor. Tecrit sistemi tutsakların politik iradesini ve onun da ilerisinde yaşam iradesini kırmaya dönük bir saldırı içeriyor. Her tutsak özgülünde bunun etki derecesine göre de sonuçları oluyor. Adli tutuklular üzerindeki etkileri saymakla bitmez. Özellikle uzun süre kalkanlarda yaşama olan bağlılığın körelmesi, içe kapanıklığın ve bireyciliğin geliştiği görülüyor.

Devrimci tutsaklar özgülünde de bu aynı zemin bulunuyor. Bulunulan

Üreterek direniyor, direnerek üretiyoruz

hapishaneye, başka bir takım koşullara, örgütlü yapı ve mücadelenin gücüne göre kimi farklılıklar bulunsada, devrimci tutsakların insani ve politik değerleri, tecrit sistemine karşı mücadelelerinde belirleyici bir yerde duruyor. Yine de tecrit saldırısının devrimci tutsakları etkilemediğini söylemek doğru olmaz.

Burada da tutsakların deneyimleri ve ideolojik donanımları belirleyici oluyor.

- F Tipi Hapishanelerde devrimci tutsaklara karşı geliştirilen saldırılar nelerdir, bu saldırılara karşı tutsaklar nasıl bir mücadele yürütüyorlar?

Genel olarak onur kırıcı arama ve dayatmaları, disiplin cezalarını, yaygın ve iletişim haklarının engellenmesini, muayene/televizyon ve savunma

- Hücre sisteminin fiziki ve psikolojik olarak farklı etkileri bulunuyor.
- Fiziki olarak tutsaklarda yarattığı sağlık sorunları zaman içerisinde kendini gösteriyor.
- Bu sistemin psikolojik etkileri daha çok önem taşıyor.
- Tecrit saldırısının devrimci tutsakları etkilemediğini söylemek doğru olmaz.

haklarına dönük gaspları, eşya yasaqlarını, hapishane içerisinde dağıtma, sürgün-sevk ve fiziki saldırıları sayabiliriz. Çok kere bunlar ayrı ayrı gündeme gelse de daha birçok saldırıyla birlikte tecrit ve tredman politikası içinde anlam bulurlar. Bu anlamda en küçük saldırı ve hak gaspının dahi tutsaklar için önemi büyüktür. Ve yine en küçük bir hak için önemli bir mücadele vermek gerekir.

Hemen her saldırı karşısında devrimci tutsakların da çeşitli tavır ve karşı koyuşları bulunuyor. İnsani değerlere saldırı içeren, politik kimliği hedef alan her saldırıda, temelde itaat etmemeyi ve insani talepleri içeren bir tutum benimseniyor. Bu direniş ve protesto çoğu kez fiziki saldırı ve işkenceleri beraberinde getirir de asıl önemli olan, insani ve politik değerlerin ezdirilmemesi amaçlanıyor.

Devrimci tutsakların herhangi birine yapılan bir saldırı ya da hak gaspına karşı tüm devrimciler tavrı alarak o tutsağa destek oluyor ve uy-

gulamaya karşı duruyorlar. Devletin parçalarına ayırarak direnişi kırma hedefine karşı ayrı ayrı hücrelerden de olsa ortak tavırların alınması, devrimci tutsakların asıl etki gücünü oluşturuyor.

Tek tek saldırılar dışında da genel olarak tecrit saldırısına karşı, devrimci tutsakların her gün gerçekleşen çeşitli saldırıları oluyor. Bunlar daha çok da direnişe dair politik vurguları içeren sloganlar ve kapı dövme eylemleri şeklinde oluyor. Yine tutsakların kendi ideolojik ve kültürel üretimleri kapsamında yapılan birçok çalışmaya, anma ya da kutlama şeklindeki çeşitli etkinlikleri ideolojik saldırılara karşı mücadele içerisinde belirtmek gerekiyor. Saydığımız not yazmayı, bunları çatılar üzerinden birbirine ulaştırma, hapishanenin farklı yerlerinden bağarak anlaşmayı gerektirse de bütün bunlar tutsaklar için önemli bir yerde duruyor.

Şunu özellikle vurgulamak gerekir ki hapishaneler üreterek direnildiği ve direnilerek üretimin gerçek-

leştirildiği yerler. Eğer bir saldırı varsa, bu, temelde politik kimliğimize dönüktür ve direniş de kendini burada üretecektir. Devrimci tutsakların politik üretimi belirleyici bir yerde duruyor ve uzun yılları bulan tecrit koşullarında çok daha önemli hale geliyor.

- TUYAB ve İHD'nin hasta tutsakların tedavileri ve tahliye

Ölüm orucu şebitleri anıldı

Ölüm Orucu eyleminde yaşamını yitiren **Hatice Yürekli, Mahmut Gökhan Özoc ve Gürsel Akmaz** 27 Aralık'ta mezarları başında anıldı.

Anmayı **Alınteri, BDS, DHP, ESP, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu ve Partizan** Buca Kaynaklar Mezarlığı'nda düzenledi. Mezarlık girişinde bir araya gelen kitle, "19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" pankartını açıp, sloganlar

edilmeleriyle ilgili olarak kampanyasının içeride ne gibi yansımaları oldu, ya da tutsakların bu yönlü ne gibi çalışmaları var?

Hapishanelerde hasta tutsakların durumu sürekli bir mücadele konusu. Hem kendilerinin hem de diğer politik ve devrimci tutsakların bu konuda uzun bir uğraşı var. Ancak bildiğiniz gibi Ergenekon'un hasta tutuklularıyla birlikte burjuva medya bu konuya ilgi gösterdi. TUYAB ve İHD'nin hasta tutsaklarımızı gündeme taşıması ve bunu kampanyaya çevirmesi büyük değer taşıyor. Devrimci tutsaklar da bu süreci, içeriden desteklemeye çalıştılar. Adalet Bakanlığı'na, TTB'ye, çeşitli odalara, derneklere, gazetelere, duyarlı kişi ve kurumlara yazılan dilekçe ve mektuplarla hasta tutsakların durumu dışarıya taşınmaya çalışıldı.

atarak, Hatice Yürekli'nin mezarını ziyaret etti. Burada Ölüm Orucu eyleminde yaşamını yitirenlerin anısına saygı duruşunda bulunan kitle, daha sonra sırayla Mahmut Gökhan Özoc ve Gürsel Akmaz'ın da mezarlarını ziyaret etti.

Anma sırasında mezarlara karanfiller bırakılırken, Yürekli, Özoc ve Akmaz'ın yaşamlarını anlatan konuşmalar yapıldı.

(H. Merkezi)

Hasta tutsaklar ölüme terk ediliyor

İHD İzmir Şubesi Kırklar F Tipi Hapishanesi'nde bulunan MDS hastası **Abdulsamet Çelik**'in tedavisinin yapılabilmesi için serbest bırakılması talebiyle 31 Aralık günü Cumhurbaşkanlığı ve Adalet Bakanlığı'na faks gönderdi.

Konak Postanesi önünde "**Hasta hükümlü A. Samet Çelik serbest bırakılsın**" yazılı pankart açan İHD'iler, "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganlarını attı. Burada gönderilecek olan faks metnini basın mensuplarına okuyan İHD Genel Merkez yöneticisi **Haşim Cem Çelik**, yeni yıla girildiği bu günlerde hapishanelerde 100 binin üzerinde tutuklu ve hükümlünün çeşitli sorunlarla boğuştuğunu söyledi.

2 Temmuz'da ailesi aracılığı ile İHD'ye başvuru yapan Abdulsamet Çelik'in ölümçül has-

talığını iki defa kamuoyu gündemine ve yetkililere iletmelerine rağmen hiçbir sonuç alınmadığını da hatırlatan Çelik, "Temmuz'dan bu yana yaptığımız başvurulara ancak Aralık ayında cevap verildi ve Abdulsamet Çelik Adli Tıp'a götürüldü. Bugün burada hasta hükümlü için bir kez daha acil çağrıda bulunuyoruz. Bürokratik sürecin uzatılması hastalığı geri döndürmez bir noktaya getiriyor. Tedavisinin uygun koşullarda yapılması için serbest bırakılması gerekiyor" dedi. (İzmir)

Muş E Tipi Hapishanesi'nden İCL'ye mektup yazan

Mehmet Yamaç hasta tutsakların durumunu, devletin ve bir gardiyan gibi hareket eden doktorların niteliğini bir kez daha gözler önüne sermiş oldu. Mektubunda "bundan iki ay önce cezaevi revirine doktora çıktım. Beni muayene etti ve 'senin mutlaka ameliyat olman gerekir' deyip hastaneye sevk yaptı. 1 ay sonra hastaneye götürüldüm. Burada doktor bana, 'yapabileceğim hiçbir şey yok, sen niye zama-

nında ameliyat olmadın' dedi. Ben hapishane doktorunun söylediklerini anlatınca 'cezaevi doktoru sana ameliyat olman gerektiğini söyledi diye seni ameliyat edecek değilim' deyince, ben de bu zihniyet devrimci tutsakları ölüme terk etmekte olduğunu yineledim" dedi.

Hatırlanacağı gibi Mehmet Yamaç'ın 19 Aralık operasyonunda göğüs kemiği kırılmış, tedaviyi kabul etmediği için kemik yamuk kaynamış ve göğüs üstünde çok ciddi ağrı ve rahatsızlıkları mevcuttur.

Yine İCL'ye mektup yazarak durumunu özetleyen tutsaklardan **Sincan 1 Nolu F Tipi'nden Yaşar İnce** "burada yaşadığımız, özellikle benim yaşadığımız diğer bir sorun; hastane sevkleri. Bir dizi rahatsızlıklarım bulunuyor. Bunlardan bazıları kronik düzeyde ve tedavi görüyorum" dedikten sonra şöyle devam etti;

"Tedavi sürecinde istenilen bazı tetkikler oldu. Bunlardan bir tanesi kronik hepatit B vesilesiyle istenen Karaciğer MR'ıydı. Hapishane idaresi geç de olsa bu tetkik için randevu alıp sevkimi yapıyor. Sevk günü geldiğinde bizleri hastaneye götürmekle yükümlü olan asker sevkleri iptal ediyor. Son üç aydır bu şekilde hem de üst üste üç defa sevklerim iptal edildi. İptal olan sevkler için revir personelinin yeni bir randevu alması ise ayrıca bir zaman alıyor. Bu durumda ister istemez tedavi süreci uzuyor ya da engellenmiş oluyor. En son sevkim ise yaşadığım böbrek rahatsızlıkları içindi, asker onu da iptal etti. Yani üç aydır hastaneye götürülüyorum. Sorumlusu ise askerdir. Keyfi tutumlarıyla, iptale neden olan gerekçeleriyle asıl amaç tutsakların tedavisini engellemek." (H. Merkezi)

Hak ihlalleri bildiğiniz gibi...

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nden tutsaklar yaptıkları açıklama ile yaşadıkları hak gasplarını kamuoyu ile paylaştılar. 8 Ekim 2008 tarihinde, İran hapishanelerindeki tutsaklarla dayanışmak ve yapılan saldırılara protesto etmek için iki günlük Açlık Grevi yaptıklarını ve bundan dolayı hapishane idaresinin A.G yapan tüm tutsaklara disiplin soruşturması açtığını, bunun üzerine sözlü savunma yapmak isteyen kimi tutsakların savunma yapmalarının idare tarafından engellendiğini belirttiler.

14 Kasım 2008 tarihinde **Fehmi Kahraman** adlı tutsak, haftalık telefon görüşmesini yaptığı sırada konuşmasının bir kısmını Kürtçe yapması nedeniyle görevli gardiyanlar tarafından sözlü müdahaleye uğramış, "Kürtçe konuşamazsın yasaktır, burası Türkiye, bir daha Kürtçe konuşursan o zaman görürsün" minvalinde tehditvari söylemlerle karşılaşmıştır. Ziyaretçisi tarafından **Erkan Altun**'a yatırılan "Gorki'nin Gitanı" adlı kitap "Ölüm Orucularının destekleyici ve özendiren ibareler bulunduğu" gerekçesiyle "sakıncalı" bulunarak el konulmuş ve engellenmiştir.

Ayrıca Kızıl Bayrak, Yürüyüş, Azadiya Welat, Güney, Atılım, Devrimci Demokrasi ve Agos gazete ve dergileri çeşitli gerekçelerle tutsaklara verilmemiş, posta yoluyla gelen "Socialist Worker" adlı dergi de farklı dil ve lehçeyle yazıldığı gerekçesi ile verilmemiştir. Ayrıca tutsaklar tarafından dışarıya gönderilmek istenen birçok mektuba da çeşitli gerekçelerle el konulmuştur.

Bursa'da gözaltı furyası

Bursa polisi 24 Aralık günü sabahı 10 kadar eve eş zamanlı yaptığı baskınlarda aralarında Bursa ESP temsilcisi **Serpil Aslan**'ın da bulunduğu 9 ESP'li ve 2 SGD'liyi gözaltına aldı. Aynı gün Bursa Temsilciligi de basılarak talan edildi.

ESP'ye yapılan bu saldırıyı aralarında İHD, Partizan, BDS, Halkevleri, DTP, Eğitim-Sen, Batis ve Halk Cephesi'nin bulunduğu kurumlar 26 Aralık günü Adliye önünde bir açıklama yaparak protesto etti. Eylemde devletin devrimci, demokratik kurumlarla ve çalışanlarına karşı uyguladığı baskılara, gözaltı ve tutuklamalara karşı tüm emekçi halkımız mücadeleye ve dayanışmaya büyütme çağrısı yaptı.

Gözaltına alınanlar 26 Aralık günü Savcılığa çıkarıldıktan sonra tutuklama istemiyle Hakimliğe sevk edildiler. Burada yapılan sorgunun ardından Serpil Aslan tutuklanırken diğer ESP ve SGD'liler ise serbest bırakıldı. (Bursa)

Adli tutuklu yakınlarından eylem

Siyasi tutsakları F Tipi hapishanelerde tecrit altında tutarak, burada gerçekleştirilen çok yönlü saldırılarla "islah etmeye", özde ise iradelerini teslim almayla çalışan egemen sınıflar, çete, mafya, uyuşturucu tacciri kimi adli ancak "hatırlı" kişileri hapishanelerde "krallar"

gibi ağırırken, adli suçlardan hapishanelerde bulunan yoksullara en insanlık dışı koşulları dayatmaya devam ediyor.

Bu durum, **Kartal H Tipi Hapishanesi**'nde yakını bulunan aileler tarafından, **26 Aralık** tarihinde hapishane önünde gerçekleştirilen bir eylemle protesto edildi. Tutuklu yakınları bu eylemleriyle hapishanede yaşanan sorunlara dikkat çekmeye çalıştılar.

Tutuklu yakınları, öğlen sa-

atlerinde gerçekleştirdikleri eylemde, kendilerini hapishane önünde bulunan elektrik direğine zincirlediler. Aileler, hapishane koşullarının insanlık dışı olduğunu belirterek, düzeltilmesini ve genel af çıkarılmasını talep ettiler.

Tutuklu yakınları eylem sırasında taleplerini, "Cezaevleri dolup taşı. Tutuklular artık nöbetleşe ranzalarda uyumak zorunda kalıyor. Görüşlerde kadınların maruz kaldığı onur kırıcı aramalara son verilsin. Hasta tutukluların tedavileri yapılsın. Cezaevi koşulları düzeltilsin. Gerçek adaletin olduğu bir yer istiyoruz" sözleriyle dile getirdiler.

Tutuklu yakınlarının bu eylemi, polisin saldırısıyla cevaplandı. Ailelere saldıran polis, 4 kişiyi gözaltına alarak, **Çamçeşme Karakolu**'na götürdü. (Kartal)

Götürüldüğümüz her yere direnişi taşıyacağız!

Sincan F tipi Hapishanesi'nde bulunan devrimci ve komünist tutsaklar son aylarda hapishanelerde yoğunlaşan baskılar ve sürgün sevklerle ilgili keyfi uygulamalara, baskılara ve saldırılara karşı bugüne kadar nasıl direndiysek bundan sonra da aynı şekilde direnmeye devam edeceğiz. Hiçbir saldırı bizleri haklı ve meşru direnme hakkımızı kullanmaktan alıkoymayacağı gibi sürgün sevkleri de yıldırmayacaktır. Götürüldüğümüz her hapishaneye direniş ve baş eğmezliğimizi taşıyacağız" dediler.

Tutsakların açıklamasının okunmasının yanı sıra İHD adına da bir açıklama yapılarak, işkence gerçeğine, tecrit ve tredmana karşı duyarlılık çağrısı yapıldı. (Ankara)

"Hiçbir saldırı haklı ve meşru direnme hakkımızı engellemez"

Emekçilerin cebindeki delik büyürken...

Yaklaşık iki ay süren bütçe görüşmeleri yeni yıla az bir zaman kala sona erdi.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda, 3 Kasım'da görüşmelerine başlanan 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı, 16 Aralık'ta TBMM Genel Kurulu'na geldi ve burada aralıksız 12 gün süren görüşmelerin ardından yapılan açık oylamayla kabul edildi. Böylece küresel mali krizin ve (tüm inkar çabalarına karşın) ülkeye yansımalarının damgasını vurduğu 2009 bütçesi, 117 ret oyuna karşılık, 324 oyla Meclis'ten geçiş oldu ve bütçe **262 milyar YTL** olarak belirlendi.

Hükümetin TBMM Başkanlığı'na sunduğu 2009 Mali Yılı Bütçe Tasarısı'nda bütçe gelirlerinin % 90'lık bölümünün vergilerle elde edilmesi planlanıyor. Gelir ve kazanç vergisinden elde edileceği söylenen miktarı ise esas olarak, emekçilerden kesilecek vergiler oluşturuyor.

Aslında daha bütçe görüşmeleri başladığında bilinen ve (bizler tarafından da) dile getirilen bir gerçeklik vardı ki, o da bütçeye "son halini" IMF'nin vereceğiydi. Daha doğrusu IMF ile 8 Ocak'ta yapılacak olan görüşmelerin sonucunda, bütçenin nasıl ele alınacağına dair son nokta konacaktır.

Emekçilerin cebindeki delik büyüyor

Türk egemen sınıfları ve onların temsilcileri, IMF ile 8 Ocak'ta yapılacak görüşmeyle birlikte, IMF'den yüklü bir kaynak alınacağı ve de bunun krizle birlikte inişi süren ekonomide "epeyce bir rahadamayı" getireceği yalanına sarılmaya devam ededursunlar, IMF gibi emperyalist kurumların, böylesi "büyük buhran" olarak da adlandırılacak dönemlerde, özellikle de emperyalizme bağımlı ülkelerle yaptıkları-yapacakları anlaşmalar, krizin yükünü bu ülkelerin emekçi halklarına yılmayı hedeflemekten öte geçmez/geçemez.

Yıllardan beri hayata geçirilen neo-liberal politikalarla zaten büyük bir sosyal yıkıma uğ-

ratılmış olan bağımlı ülke emekçilerine, kriz dönemlerinde düşen pay daha fazla **yoksulluk**, daha derin **sefalet** ve nefer sayısı bu dönemlerde hızla artan **işsizler ordusuna katılmak** olmuştur/olmaktadır.

"Açlık ücreti" açıklandı

2009 bütçesine ilişkin tartışmaların sürdüğü günlerde, ülke emekçilerini yakından ilgilendiren bir diğer ekonomik karar daha netleşti. Aynı süreçte toplanan Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 2009 yılında geçerli olacak asgari ücret zammını açıkladı. Buna göre, 2009'un birinci 6 ayında 16 yaş üstü çalışan için yüzde 4.3 ve 2. dönem için yüzde 4.1 zam yapılacak. Daha da açarsak, 16 yaşından büyükler 1 Ocak 2009'dan itibaren brüt 666, net 527.13 TL, 16 yaşını doldurmamış işçiler için ise brüt 567, net 456.21 TL asgari ücret alacaklar.

İşçi ve emekçilere bir kez daha açlık sınırının çok altında bir asgari ücretin belirlendiği görüşmelerde belirleyici olan yine, patronların, **kriz bahaneli yaklaşımları ve talepleri** oldu. Görüşmelerde patronları temsil eden TISK'in talepleri arasında, 16 yaşını doldurmamış olanlara uygulanan asgari ücretin "kriz nedeniyle", 20 yaşa çekilmesi gibi, sömürüyle daha da ağırlaştırma hedefli bir talep de vardı.

Görüşmelere sözde emek cephesinden katılan Türk-İş'e gelince, görüşmelerden, o da göstermelik olarak, "çekilme" tavrının ötesinde bir tavır, beklendiği üzere geliştirilmeyerek, bir kez daha emekçilere açlık ve sefalet ücretinin reva görülmesine ortaklık etme tutumunu sürdürdü.

"Emek örgütleri" ne yapıyor?

Emek örgütlerinin hak alma mücadelesini belli düzeyde yükselttiği ya da kesintisiz olarak sürdürme çabasında olduğu dönemlerde geçerli olması gereken kural, emek örgütlerine bağlı değişik toplumsal sınıf ve kesimlerin, asgari ücret ve/veya bütçelerin hazırlanış sürecinde etkin olmaları ve yapılacak harcamaları kendi lehlerine çevirmeye çabasına girmeleridir.

Bütçe ve asgari ücret belirleme gibi süreçler, sermaye kesimleri açısından nasıl ki, ciddi bir mücadele ve mesai dönemi olabiliyorsa, emek örgütleri-

ri açısından da böyle olmak durumundadır. Ancak bugün ülkemizde emek örgütü olma iddiasında olanların, gerek bütçe ve asgari ücret gibi işçi ve emekçiler açısından hayati denebilecek önemdeki ekonomik kararlar aşamasındaki, gerekse bir bütün olarak emeğin hakkını savunma aşamasındaki tutumları, büyük bir aymazlık ve pervasızlık içermektedir. Bunun içindir ki, ne bu son bütçe görüşmeleri sırasında, emekleriyle ülkeye en fazla gelir aktaran emekçi kesimlere yönelik devlet harcamalarının en aza indirilmek istenmesi çabaları karşısında, ne de "açlıkta ölü" demeye getirilen asgari ücret belirlenmesinde, işçi ve kamu çalışanı sendikaları (istisnalar ve bir-iki göstermelik çıkışın dışında), üretimden aldıkları gücü harekete geçirmek yerine, her zamanki sessizliklerini korumuşlardır.

Bu tutumun en son ve somut örnekleri, Tezcan Galvaniz, Sinter, Philips, Dostel ve daha bir dizi işgal ve direnişte de çok net olarak görülmüştür.

Açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmek istenmelerine ve de krizin faturasının omuzlarına yıkılmasına karşı işyerlerini işgal eden işçilerin, anlamlı ve sınıf mücadelesi açısından bir o kadar da önemli eylemlerini engellemeye patronların gücünün yetmediği yerde, sendika temsilcileri devreye girerek, bu direnişleri bitirmekte tereddüt etmemektedir. Sınıfın öfkesinden, sermayeden daha fazla korktuğu belli olan bu sarı-reformist sendikal önderlikler, sadece işçilerin eylemlerini bitirmekle kalmayıp, bu tarz eylemlere bir daha "yeltennemelerini" garanti altına almak için olsa gerek, işçilere, yaptıklarının "hukuksuz olduğu" yönü telkinlerde bulunmakta, işçi sınıfının patlayan hakkı ve meşru öfkesini, sistemin sınırları içine hapsedme çabasına girmektedirler.

Sendikal ihanet sınır tanımıyor!

Mevcut sendikal önderliklerin işçi sınıfından ne kadar kopuk oldukları, gerçekte hangi sınıfı temsil ettikleri de yine bu süreçte iyiden iyiye gözler önüne serilmektedir. Sınıf

Sarıgazi'de eylem

4 Ocak Pazar günü Sarıgazi Halk Platformu tarafından saat 15.00'te Demokrasi Caddesi girişinde bulunan meydana asgari ücret protesto edildi. Platform bildişenleri çeşitli yerlerden sloganlar atarak meydana geldi. **Partizan** ve **DHF** Aksoylar Düğün Salonu önünde

önderlik etme yetisinden ve duruşundan yoksun oldukları noktasında zaten şüphe bulunmayan kimi sendikacıların, oturdukları koltuklara sıkı sıkıya yapışmalarının nedeni, kamuoyuna yansyan mal varlıklarının, hesaplamakta epeyce zorlandığımız miktarına baktığımızda, daha bir net olarak görüyoruz. Gerek genel merkez gerekse şube yöneticilerinin, üyelerin aidatlarından yapılan kesintilerden aldıkları maaşların, bir işçinin kazandığının veya kazanabileceğinin birkaç katı olduğu bugüne kadar zaten bilinmektedir. Harcırah, ikramiye, her kongrede tekrar seçilme-seçilmesin, alınan yüklü tazminatlar, sendika kongrelerinde yaşanan yarışın başlıca nedenini oluşturmaktadır denebilir. "Sınıfa hizmet aşkı" değil, "cebini doldurma aşkı" genelde daha ağır basmaktadır. Sendika olanaklarının, eş-dost-akraba gibi yakınlarla peş-peş çekilmesi artık "sıradan" bir hal almıştır.

Bunun en somut örneği en son Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Özbek'in dudak uçuklatan mal varlığında görülmüş, böylece "sendika ağalığı" tanımlaması tam olarak yerli yerine oturmuştur.

Bu sarı-reformist sendika ağalarının, asgari ücret görüşmelerinde, ceplerindeki delik giderek büyüyün emekçilere açlığın reva görülmesine, bütçe belirlenirken, bütçe gelirlerinin, emekçilerden alınacak vergi ve kesintilerden elde edilmesinin planlanmasına karşı çıkmamaları, hatta sermayenin işini kolaylaştıran bir tutuma girmelerinin altında yatan da esas olarak budur. Onlar gerçekte ait oldukları sınıfın çıkarlarını korumaktalar. Ait oldukları sınıfın ise, işçi sınıfı değil, sermaye sınıfı olduğunu hatırlatmakta yarar vardır.

Ait oldukları sınıfa giderek daha aleni yaklaşımlarının, çıkarlarının ortak olduğunu her vesile ile açık etmelerinin nedeni ise, işçi sınıfının giderek artan öfkesinin yaratacağı dalganın önünde, temsil etme iddiasında oldukları sınıfı ihanet içinde olan kendilerinin de duramayacaklarını, bu dalganın girdabı içinde boğulacaklarını, hiçbir ihanetin cezasız kalmayacağını bilmelerindedir. Engellemeye çalıştıkları da budur!

toplanoarak açıklamanın yapılacağı yere yürüdü. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı açıklamada, asgari ücretin 4 kişilik bir ailenin insanca yaşama seviyesine getirilmesi, işten atılmaları yasaklanması istendi. Ayrıca Filistin halkına yönelik katliam saldırısı da protesto edildi. Eylem sloganlarla sonlandırıldı. (Sarıgazi Partizan)

Kriz emekçileri sokağa döküyor

27 Aralık Cumartesi günü, İstiklal Caddesi'nde akşam saatlerinde biraraya gelen kitle "**Krizin faturasını ödemeyeceğiz**" dedi. Eyleme **DİSK**, **KESK**, **TTB** ve **TMMOB**'un yanı sıra, **ÖDP**, **EMEP**, **ESP**, **Partizan**, **Tekstil-Sen**, **Deri-İş**, **Sine-Sen** ve **Genç-Sen** gibi kurumlar da katıldı.

Binlerce emekçi, "**Krizin faturasını ödemeyeceğiz, işten atmalara son**" sloganıyla Taksim Tramvay Duracağı'nda biraraya geldi. Polisin yürütmeme çabasına, "Emekçilere değil, sermayeye barikat", "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganları atarak tepki gösteren kitle, meşalelerle Galatasaray Meydanı'na kadar kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. Emekçilerin kararlı duruşları karşısında polis geri adım atarak barikatı kaldırdı.

"**Krizin faturasını ödemeyeceğiz, işten atmalara son**" pankartı açılan eylemde kitle, Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Galatasaray Meydanı'nı dolduran binlerce ortak açıklamayı **KESK Genel Başkanı Sami Evren** yaptı. Evren, "Türkiye'nin bütün illerinde krize ve kapitalizmin yarattığı karanlığa karşı meşalelerimizin aydınlığıyla buluştuk" dedi. (İstanbul)

Türk-İş'e rağmen işçi sınıfı

30 Aralık Salı günü, **Türk-İş Şubeler Platformu**, açıkladığı ekonomik krize karşı eylem takvimi doğrultusunda Bakırköy'de ortak bir basın açıklaması düzenledi.

Bakırköy Telekom önünde toplanan, Hava-İş, Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube, Haber-İş 1 No'lu Şube, Belediye-İş 2 No'lu Şube, SES Bakırköy Şube, Eğitim-Sen 1 No'lu Şube, "Kriz bahane işten atmalara, yoksulluğa ve zamlara karşı yürüyoruz" pankartını açtı. KESK'e bağlı sendikalarla ortak düzenlenen eylem, mücadelenin beraberliğinin izlemesi gereken yolu açısından da bir örnek teşkil etti. **Bakırköy Özgürlük Meydanı**'na yürüyüşe geçen kitle, "**Krizin faturasını patronlara**", "Zamlar geri alın-sın", "**Yaşasın sınıf dayanışması**" vb. sloganları attı.

Özgürlük Meydanı'nda yapılan basın açıklamasını **Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm** okudu. Gülüm, "sermaye sınıfı bir kez daha, milyonlarca işçiyi ilgilendiren asgari ücrette yaptığı zamları onlara verdiği değeri göstermektedir" dedi. (İstanbul)

Mersin'de emekçilere saldırı

27 Aralık akşamı saat 16.30'da Eğitim-Sen krizle ilgili kendi binaları önünden Taşbina önüne kadar eylem planladı. Bu eylem meşaleli olarak düzenlendi. Fakat eylem başlamadan polisin birer gazı ve coplarla saldırısı eylemin gerçekleşmesini engelledi. Yaklaşık 200 kişinin bulunduğu eyleme saldıran polis, 10 kişiyi gözaltına aldı. Saldırıda onlarca da insan yaralandı. Saldırısı kınamak amacı oturma eylemi gerçekleşti, ancak polis yürüyüşe izin vermediğinden eylem Eğitim-Sen önünde gerçekleşti. (Mersin)

IMF bütçesine protesto

KESK, DİSK, TMMOB'un ortak örgütlediği birçok devrimci, demokrat, ilerici kurumun da desteklediği bir eylemle 2009 bütçesi, TBMM'de onaylandığı 27 Aralık günü protesto edildi. Timur Paşa otobüs duraklarından Büyükşehir Belediye Binası önüne kadar meşalelerle ve sloganlarla yüründü. Burada basın açıklaması yapılarak AKP hükümeti eleştirildi. Açıklamada "2009 bütçesi emekçi düşmanı bir bütçedir. İktidar emekçilerin giderek yoksullaşmasını umursamamaktadır" denildi. Kitle "**Sermayeye değil, halka bütçe**", "Zam zulüm işte AKP", "**Krizin faturasını patronlar ödesin**" vb. sloganlar atarken eylem alkışlarla sonlandırıldı. (Bursa)

Bunlar mı psikolojik?

Başbakan'ın krizle ilgili "**kriz mriz yok**", "**teğet geçecek**", "**biz alışık**" vb. incilerinden sonra son olarak ifade ettiği krizin "**psikolojik**" olduğu değerlendirmesi emekçilerden tepki gördü.

29 Aralık günü **Tunceli Sendikalar Platformu**, **ESP**, **HKM**, **Partizan**, **Halk Cephesi**, **DHF** ile **DTP** ve **EMEP** il örgütleri krize ilişkin Sanat Sokağı'nda basın açıklaması yaptı. "Zam zulüm işkence işte AKP", "Savaşta değil eğitime bütçe", "IMF defol bu memleket bizim" vb. dövizler taşıyan

kitle, Sanat Sokağı'ndan sloganlarla Şehit Hüseyin Heykeli önüne kadar yürüyüş yaptı.

Yürüyüşten sonra kitle adına açıklama yapan Eğitim-Sen Tunceli Şube Yöneticisi **Mehmet Ali Aslan**, küresel kapitalizmin bir kez daha dünyayı ucu belirsiz bir karanlığa sürüklediğini belirterek Başbakan'ın yaşanan krizi psikolojik olarak değerlendirmesine tepki göstererek şunları söyledi: "Psikolojik bir şey varsa o da sizin bu ülkenin temel sorunları karşısında izah edilemez tutumunuzdur." (H. Merkezi)

1 Mayıs Mahallesi'nde krize karşı sokak yemeği

Bizler **1 Mayıs Mahallesi Partizan** olarak bu sürece müdahale etmeye çalışıyoruz. Bu anlamda başlattığımız çalışmalar sonucu diğer devrimci kurumlarla birlikte krize karşı "**1 Mayıs Mahallesi Halk Platformu**" kurduk. İlk olarak krize karşı bir sokak yemeği vermeyi kararlaştırdık.

Bu amaçla 25 Aralık Perşembe günü saat 15.00'te bir basın açıklaması gerçekleştirdik. "Krizin faturasını emekçiler ödemeyecek"-1 Mayıs Mahallesi Halk Platformu imzalı pankart

açılarak basın açıklaması başlatıldı. Açıklamada; "Soruyoruz Başbakan'a hani kriz bizi teğet geçecek?" denildi.

Basın açıklamasından sonra krize karşı dayanışmayı büyütmek amacıyla planlanan sokak yemeğine geçildi. Sokak yemeğinin dağıtımından sonra eylem sonlandırıldı.

(1 Mayıs Mahallesi Partizan)

Gülsuyu'nda krize karşı eylem

Krize karşı, çok sayıda ilde olduğu gibi, İstanbul'un merkezî yerlerinde ve birçok semtinde gerçekleştirilen eylemlerden biri de, **27 Aralık akşamı Gülsuyu Mahallesi**'nde örgütlendi.

Partizan, **PDD**, **Devrimci Komünistler** ve **HKM** tarafından örgütlenen eylem, saat 19.00'da Gülsuyu minibüs ve otobüslerinin son durağında başladı.

Burada toplanan kitle "**Zamlara, işsizliğe ve baskılara karşı mücadeleyi yükseltelim, örgütlenelim**" yazılı pankart açarak, Heykel'e doğru yürüyüşe geçti.

lerini yıktırmayacaklarını ve mücadeleye devam edeceklerini söyledi. Daha sonra doğalgaz, ulaşım zamları, asgari ücret ve yerel seçimler hakkında ayrı ayrı konuşmacılar söz alarak taleplerini dile getirdi. Birlik ve mücadele mesajlarının ön plana çıktığı konuşmaların ardından Mamak Halkevi Çocuk Korosu şarkılarıyla mitinge renk kattı.

Pek çok kitle örgütünün, sendikaların ve yöre derneklerinin katılımı olduğu miting, sloganlar marşlar ve türkülerle son buldu.

(Ankara)

Mamak halkı yoksulluğa karşı yürüdü

Mamak halkı 28 Aralık günü "**Zamlar geri alınsın krizin faturasını patronlar ödesin**" pankartıyla Tuzluca'yı Meydanı'na yürüdü.

Tekmezar Parkı'nda toplanan Mamak halkı oluşturduğu yürüyüş kortejiyle NATO Yolunu trafiğe kapatarak buradan Tuzluca'yı Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Miting alanına girilmesiyle katılımın ve coşkunun arttığı eylem programı Mamak halkı adına yapılan basın açıklamasıyla başladı. Açıklamada;

"Dünyada yaşanan ekonomik krizin etkilerinin Türkiye'yi de vurduğu, fabrikaların, işyerlerinin kapandığı, binlerce emekçinin işsizliğine kucağına terk edildiği, zamların ise arkasının kesilmediği" belirtilerek işçiler, emekçiler olarak krizin faturasını ödememek için bulunduğuna söylendi. Mamak'ta Kentsel Dönüşüm bahanesiyle halkın evlerinin ellerinden alınmasına karşı mücadele eden **Mamak Barınma Hakkı Bürosu** adına konuşan Cumhuriyet Abla ise ev-

Özgürlükler kendisine, yasaklar tebaaya

TC'nin, Kürt halkına dönük 80 yıllık aşkın süredir hayata geçirdiği imha-inkar-asimilasyon politikasında yeni bir sayfa açıldı!

Devlet televizyonunda "TRT-Şeş (6)" adı altında başlayan Kürtçe yayının açılışını, Kürt halkının, "keklik soyundan" olarak tanımladığı aşiretlerin, AKP'li milletvekilleri yaptı. Kanallın açılış günü sunuculuğu ise, daha kanal açılmadan önce, "uygun" bir Kürt sanatçı arayışına girildiğinin duyulması ile birlikte "benden light Kürt bula-mazlar" açıklaması yaparak "göreve" talip olan **Rojin** üstlendi. **Nilüfer Akbal** ise Rojin'e eşlik eden bir diğer Kürt sanatçıydı.

Böylece, Kürtçe TV projesi yeni bir tartışmayı da beraberinde getirdi.

Daha düne kadar Kürt sözcüğüne bile tahammül edemeyen çok sayıda isim, Kürtçe kanalla birlikte, çeşitli televizyon kanallarının, konuya ilişkin yayına koyduğu programlara konuk olmaya ve "bunun aslında geç kalınmış bir girişim" olduğunu söylemeye başladılar. Ancak samimi olmadıklarını bildiğimiz bu yaklaşımlarını dile getirirken, doğru olan bir şeyi de itiraf etmek zorunda kaldılar. **Bu da 80 yıllık inkar politikasıydı.** Hemen hepsi söylemlerinde bu inkarı, belki de farkında bile olmadan, itiraf etmek zorunda kalyordu.

□ "TV6 koruculuğunun bir başka biçimidir!"

Alevilerle başlayan ve Kürtlerle devam eden "açılım" politikasının bir parçası olarak ele alınan Kürtçe kanala dönük tartışmalar, kısa sürede geniş kesimlerin gündemindeki yerini alırken, bu "açılım"ın arka planını teşhir etmeye dönük, meseleye temkinli ve bir o kadar da doğru yaklaşan, mu-

halif kesimlerden tepkiler gelmekte de gecikmedi.

Haklı tepki verenler arasında **Mezopotamya Kültür Merkezi**'nin (MKM) yöneticileri ve sanatçıları da vardı. Onlar yaptıkları açıklamada, Kürtçe yayın yapmaya başlayan TRT 6'nın devam eden **koruculuk sisteminin bir başka versiyonu** olduğuna ve Kürtlerin kimlik ve kültürel hakları anayasal güvence altına alınmadan sergilenecek hiçbir yaklaşımı samimi bulmayacaklarına dikkat çekiyorlar ve devamında ise şöyle diyor-lardı:

"Bir taraftan Kürt dili, kimliği ve kültürü üzerinde akıl almaz baskı ve yasaklamalar uygulanmaya devam edecek, binlerce yıllık bölge, şehir, ilçe ve sokak isimlerini yasaklayıp Türkçeleştireceksiniz. Kürtçe isimlere tahammül edemeyip yasaklayacaksınız. Bir taraftan da 'Kürtçe TV açıyoruz, izleyin' diyeceksiniz... Kürt sanatçıları ve aydınları olarak toplumsal barışa hizmet etmeyeceğine inandığımız bu projeye elbette şüpheyle bakacağız ve orada çalışmayı ret edeceğiz. Çünkü bizce bu projede cevabı olmayan birçok soru var."

Kürtçe kanalla birlikte Kürt halkına tepeden inme bir projenin dayatıldığı kesin. Ancak tepeden inme hiçbir projenin hiçbir toplum tarafından benimsenmemesi gibi, bu proje de Kürt halkı tarafından benimsenmeyecektir.

Çünkü Kürt halkı kendi vekilleri Meclis'te Kürtçe konuştuğunda, dillerinin Meclis tutanaklarına " bilinmeyen bir dil" olarak geçtiğini, hapishanelerdeki Kürt tutsakların, aileleriyle kendi dillerinde görüş yaptığı için disiplin cezalarına çarptırıldığını ve dillerine dönük bir dizi yasayı hala yaşamakta ve görmekte.

□ Tepeden inme projeler yeni değil!

İnkâr politikasının yeni bir versiyonu olarak da adlandırılması gereken bu projenin içeriği ve kurgusu bile tek başına Kürt halkının kültürel taleplerini karşılamaktan çok uzaktır. Resmi ideolojinin Kürtçeleştirilmesi, bunun yanı sıra, yayına konulacağı söylenen, kadın,

münist hareketi boğmak için "eğer bu memleketle bir komünist partisi lazımsa, onu da biz kurarız" diyerek, bizzat M. Kemal eliyle sahte bir TKP kurmuş-tur. M. Kemal'in Lenin'e hitaben, sahte TKP adına "Yoldaş" başlıklı mektuplar yazdığı ve böylelikle o dönem ihtiyaç duyulan Sovyet yardımlarını almayı hedeflediği de bilinmektedir.

Kürtçe kanalla birlikte Kürt halkına tepeden inme bir projenin dayatıldığı kesin. Ancak tepeden inme hiçbir projenin hiçbir toplum tarafından benimsenmemesi gibi, bu proje de Kürt halkı tarafından benimsenmeyecektir.

gençlik vb. projelerle, Kürt gençlerinin ve kadınlarının popüler kültür bombardımanına tutularak yozlaştırılması da, kanalla birlikte hedeflenenler arasında sayılabilir.

TC varlığını sürdürülebilmek için, daha kuruluş yıllarından itibaren tepeden inme projelere sarılmıştır. Hemen dibindeki Sovyetler Birliği'nin komünizminin ülkede yayılmasını engellemek ve aynı zamanda da ülkedeki ko-

M. Kemal'in ağzına yakışmayan ve eğreti duran "yoldaş" sözcüğü ne kadar inandırıcılıktan uzaksa, Erdoğan'ın Kürtçe kanallın açılışını "kutlamak" adına ağzından dökülen Kürtçe sözcükler de o kadar sahte ve inandırıcılıktan uzak kalmıştır. Hükümet olduğundan bu yana, kendinden öncekiler kadar, belki de daha üst düzeyde imha-inkar-asimilasyon politikasına sarılan biri olarak, **"özgürlükler kendine, yasak-**

lar tebaaya" mantığının hakim olduğu taktiki zihniyet, bu cümleyle daha bir açıklıkla ortaya çıkmıştır.

□ "Eve dönüş"ün yeni versiyonu sahneleniyor!

Birbiri ardına yapılan "açılımlar" kapsamında gündeme gelen Kürtçe yayının projesinin, seçimler öncesine denk gelmesi ise, AKP'nin seçim yatırımı olarak görülüyor. Neden tek başına bu gündemleştirilen ve yeni versiyonlarla sından baktığında, bu yönünün de ağır bastığı söylenebilir.

Kürt illerindeki DTP tabanını çekmek gibi bir düşüncenin de yattığı açık olan projenin bir diğer ayağını, belki de esas yanını, bir süreden beri tekrar gündemleştirilen ve yeni versiyonlarla sahneye sürülmeye çalışılan, Irak Kürdistanı'ndaki Kürt liderlerle bu yönlü yapılan görüşmelerle hayata geçirilmesi düşünülen, "eve dönüş" projesi oluşturuyor.

Yine bir emperyalist proje olarak, bölgedeki "dengeleri sağlama", böylelikle de bölgesel konjonktüre uygun bir yeniden yapılandırma hedefleyen projeler kapsamında ele alındığı açık olan "eve dönüş" projesiyle birlikte, bir kez daha Ulusal Hareket'in "bitirilmesi", bitirilemiyorsa "ehlileştirilmesi" düşünüyor.

Ulusal Hareket'in halk desteğinin ortadan kaldırılmasını da kapsayan bu projeye birlikte Kürt halkının düzen sınırları içine çekilmesi de düşünülmektedir. Kürt aydın ve sanatçıların devşirilerek, bu projeye dahil edilmeye çalışılması da, yine aynı konjonktürel ihtiyacın ürünüdür. Ve buna ihtiyaç duyanlar ise Türk egemen sınıflarından ziyade, bölgeyi yeniden yapılandırma, esasta ise bölge zenginliklerini yeniden paylaşmaya çalışan başını ABD'nin çektiği emperyalist güçlerdir. Kürt so-

runu da işte bu süreçte, bu güçlerin bölgesel çıkarlarına uygun şekilde ele alınmaya çalışılmaktadır. Tabii ki düzen sınırları içine çekilerek...

□ "Kürt açılımı"na gereken cevabı Kürt halkı verecektir!

Kürt sorunu yine bu süreçte de düzen sınırları içinde ele alınmaya çalışılsa da, bu haline bile en büyük tepki yine Türkleştirme politikalarının en büyük savunucusu olma unvanını hiçbir kesime kapırmayan CHP'den gelmekte gecikmedi.

Kürtçe kanalla ilişkin CHP cenahından bir açıklama, daha doğrusu ırkçı-şoven bir tepkinin gelmesi kaçınılmazdı. CHP'nin bu yönlü "çıkışı", bu defa daha üst düzeyden yapıyor. Baykal, devletin olanaklarının "etnik bir grubun dil vb. kültürel çıkarları için kullanılmasının kabul edilemez" olduğunu ve daha bir dizi ırkçı-şoven ifadenin yer aldığı, bir açıklama yapmakta gecikmiyordu.

Sonuç olarak; Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden ülkemiz emekçilerine dönük saldırıların yoğunlaştığı bir süreçten geçmekteyiz. Bu süreç tüm milliyetlerden ülke halkının ortak mücadeleyle yükseltmesinin acil bir ihtiyaç olarak dayatıldığı bir süreç olmayı sürdürmektedir. Bunun böyle bilinmesi gerekirken, yine egemen sınıfların, genelde emekçi kesimlere dönük saldırılarının, özeldir ise Kürt sorununda çözümsüzlüğün getirdiği Kürt halkına dönük topyekun savaşın bir parçası olan ve de TV-Şeş değil, gerçekte "Heşt" olması gereken kanala da, tüm imha-inkar-asimilasyon politikalarına da Kürt halkı, (Azadi dergisinde, geçtiğimiz günlerde sürece ilişkin, Kürtçe TV'yi de ele alan bir yazıda da yerinde bir deyimle belirttiği gibi) "Hoşt" demesini bilecektir!

2009, kimin için kötü bir yıl olacak?

"2009 gerçekten çok kötü bir yıl olacak. Bizim tahminlerimiz çok karanlık, bu yüzden kaygılıyım. Toplum çok acı çekecek." IMF Başkanı **Dominique Strauss-Kohn**'un 2008'in son günlerinde yaptığı bu açıklama, bir dizi ekonomist, araştırmacı vb.'nin de üzerinde durduğu ve hemfikir olduğu nokta. Dünyayı kasıp-kavuran krizin esas yıkıcı etkisinin 2009 yılında yaşanacağı tespitleri mevcut gidişata da baktığımızda gerçeği ifade eden bir noktada duruyor. Başta ABD olmak üzere, AB üyesi emperyalistleri ve ülkemiz gibi bağımlı ülkeleri etkisi altına alan kriz, tüm müdahale ve tedbirlere rağmen geçitirilemedi. Bu önlenemeyen akış 2009 yılından beklentilerin de karar-masına neden olmuş durumda. Bek-

lentilerinin karanlık olması normal çünkü kapitalist üretimin her krizi bir öncekinden daha yaygın ve daha ağır yaşanmaktadır.

Ancak bu kriz dönemlerinden değişmeyen tek gerçek var, o da krizin tüm faturasının ezilenler tarafından ödendiği ya da ödettirilmek istendiğidir. Bu gerçek mevcut durumda da yaşanmaktadır. İşsizlik ve onun doğurduğu açlık, yoksulluk gibi sonuçların karşımızda durduğu bugünler, beklentilerinin karar-masının da diğer bir nedeni. Gerek dünyada, gerekse de ülkemizde her gün sayıları artan "açlar ordusu" sistemin kabusu olmaya başladılar. Krizin patlamasından önce de özellikle ülkemizde her gün artan işsizlik, krizle birlikte sadece, ülkemizde değil tüm dünyada ciddi

bir sorun haline gelmeye başladı. Mevcut durumu "fırsata çeviren" patronlar binlerce işçiyi işten çıkararak, yüklerini bu yolla hafifletmeyi tercih ediyorlar.

Kriz ve işsizler ordusu

AKP hükümeti krizin ağırlaştığı yaşam perdesini her ne kadar yerel seçimlerden sonra kaldırma çabası içindeyse de nafile... Halka dağıtılan kömür, gıda yardımlarıyla göz boyamaya çalışsa da, ortalık daha fazla puslanmaya başladı. Ülkenin üstüne dağılan sis perdesi Erdoğan'ı kızdırsa da, gerçek değişmedi, değişmiyor. Krizin etkisiyle kapanan işyerleri, iflasa giren şirketler vb. binlerce insanın işsiz kalması anlamına geliyor.

Emekçi halkımız yılın son bayramına; 27 bini aşkın yeni işsizle, 10 bini aşkın işçinin ücretsiz ve zorunlu tatile girmesiyle ve 8.5 milyon da iş arama telaşıyla geçirdi. Eylül ayı itibarıyla hızlı bir artış gösteren işsizlik 10.3'e yükseldi. İşsiz sayısı aynı ayda 2 milyon 548 bin olarak kayda geçti. Genç nüfustaki işsizlik ise rekor bir seviyeye ulaşarak yüzde 20'yi aştı. Bunun anlamı ülkemizdeki her 5 gençten birinin işsiz olduğudur.

İnsanların açlık korkusuyla birlikte yaşadığı işsizlik kabusu bir dizi hak gaspını da beraberinde getirmektedir. Ücretsiz izinlerin yanı sıra, işçilere kıdem tazminatlarının ödenmemesi vb. saldırıların karşımızda durduğu bugünler, düşük ücretle ve ağırlaştırılmış iş koşullarında çalışmak gibi bir dizi saldırı izlemektedir. Sigortasız, sendikasız çalışma koşullarına razı edilen işçilerin % 68'i bu durumu kabul etmeseler de mecbur bırakılmaktalar. Zira sokaklar milyonlarca uzuc emekle dolu. Yaşamı her gün biraz daha zorlaştıran zamlar ve açlık korkusu bu ağır koşulların sineye çekilmesine ne-

den olmaktadır.

Yoksul halkımızla dalga geçercesine tüketim istatistikleri üzerinden yapılan hesaplarda yoksulluk sınırı 1392 liraya çıkmış. 4 kişilik ailenin geçim sınırıysa 2 bin 749 lira olarak belirlenmiş. Asgari ücret ve temel tüketim maddelerine yapılan zamları düşündüğümüzde bu araştırmanın "çarpıcılığı" daha net anlaşılacaktır.

AKP hükümetinin yerel seçimler öncesi önlemler paketiyle önünü almaya çalıştığı krizin, yoksul ve aç kentlerde öfkeli bileyerek büyüttüğü artık hiçbir duayla gizlenemiyor. Milliyetçilik zehiriyle uyutulmaya çalışılan halkımız, tepkilerini sokakta "artık yeter" sloganıyla ifade ediyor. İşçi ve emekçilerin 29 Kasım Ankara provası, Eczacıların 21 Aralık eylemi, Maraş Katliamının uzun bir aradan sonra kitlesel anlığı, Brisa'da işten çıkarmaya karşı fabrikayı işgal eden işçiler ve yine irili-ufaklı devam eden direnişler, AKP hükümetine artan güvensizlik 2009 yılında ülkemiz panoramasının anlaşılması açısından önemli veriler. Tüm bu kaynakların bastırılmasına yönelik artan ve yimesi kitlelerin tepkisine paralel artacak olan saldırı dalgası da hız kesmemekte.

İşsizlere yönelik politika

İşsizlik krizin patlak verdiği andan itibaren tartışılan önemli konulardan biri. Krizin böylesi bir sonuca neden olacağı bilinen bir gerçektir. Tartışmaların odağında ise ortaya çıkan ve küçümsenemeyecek rakamlarla ifade edilen bu kesime yönelik nasıl bir politika belirleneceği vardı. Kitlelerin mevcut sistemin çarpıklığını çok daha net gördüğü böylesi anlar, hakim sınıfların da korkularının yoğunlaştığı bir süreci ifade eder. Oluşan yıkım, açlık, işsizlik bu korkunun esas nedeni. Zira patlaması durumunda, hükü-

metlerin sallandığı, sistemin ciddi yaralar aldığı çok iyi bilinmektedir. Kitlelerin arayış içinde olduğu bu dönemlerde doğru adresle buluşamadıkları zaman nasıl bir tehlike olduğu da yine başka bir gerçektir. Anlaşılmaması açısından son yıllarda imvesi düşürülüp-yükseltilen şoven-milliyetçi saldırılarla, bu potada eritmeye çalışıyor devlet; işsiz ve açları. Bu dönemin yarattığı koşulları iyi değerlendirdiğimizde kitlelerin bu potada daha fazla tutulmasına engel olabiliriz. İşsiz, aç, yoksul halkımız açlığını Türk olmakla övünüp, bastırabiliyor(!). İşçi olmaktan, sömürülmekten, işsiz kalmaktan önce Türk(!). Milliyetçilik zehiriyle bilinçleri dumura uğratılan kitlelerin, gerçek sorunlarına sahip çıkmasını sağlayacak olan bizleriz.

Krizin neden olduğu bu tablo sadece ülkemizde değil, dünyada da yaşanmaktadır. Krizin merkezi olan ABD'de dev bankaların iflasının ardından kriz korkulan noktaya geldi ve otomotiv sanayini de sardı. Bu korku sadece ABD'yi değil, tüm Avrupa ülkelerini sarmıştı. ABD, otomotivdeki rakipleri Almanya ve Japonya'ya yenik düşmemek için hazırladığı yardım fonunu itirazlara rağmen devreye koydu. Bu yardım paketinin ne kadar zaman soluklanma sağlayacağı henüz belli değil.

Otomotiv sanayini saran kriz bu alandaki "devlerin" bir dizi ülkede üretim fabrikalarını kapatmalarına ve binlerce işçiyi kapı önüne koymalarına neden oldu. Durum bununla da sınırlı kalmayarak yan sanayiye de sıçırıldı. Örneğin General Motors, Chrysler ve Ford'a yedek parça üretten Meksikalı Alfa, Meksika'da bulunan 9 fabrikasında üretimi geçici süre durdurduğunu açıklarken, aynı nite-likteki Federal Mogul 4 bin 600 çalışanın işten çıkarılmıştır. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün.

Egemenlerin kabusunu gerçekleştirelim!

Kriz iki açıdan yeni bir evreye giriyor. Yıkıcı etkisi daha fazla hissedilecek, kitle hareketleri engellenemez bir şekilde patlayacak. İşte haftalara yayılan Yunan halkının eylemi tam da böyle bir noktayı ifade ediyor. 15 yaşındaki gencin polis kurşunuyla katledilmesinin ardından patlayan, tüm ülkeyi kıza zamanda saran, sendikaların bir günlük genel grevyle buluşan "tesaduf" tüm emperyalist ülkelerin korkulu rüyası durumunda. Askerin kışladan çıkmadığı, polislin çaresiz kaldığı bu patlama: Yoksulluk, işsizlik ve Yunan devletinin uyguladığı ekonomik politikalara tepkinin patlamasından başka bir şey değil. Tüm gizleme çabalarına rağmen eylemlerin arka planında bu gerçekler yatmaktadır. Eylemcilerin "Kahrolsun kan, yoksulluk ve özleştirme hükümeti" sloganı, ifade ettiğimiz bu gerçeği göstermektedir. Tüm Avrupa devletlerinin Yunanistan korkusuyla yaşamaya başlama. Çünkü hepsinde patlamaya neden olan koşullar fazlasıyla yaşanmakta. İtalya bir günlük genel grevle hükümeti uyardı. Fransa korkulu bekleyiş içinde. Sarkozy, hükümetinin eğitim reformuna karşı tepkilerini sokakta ifade eden öğrencilerin eyleminin ardından paket geri çekildi. Korkunun tek nedeni gençliğin sadece eğitim politikalarına değil hükümetin uyguladığı genel ekonomik politikalara karşı öfkeli oluşları. Ve tüm bu kareleri tamamlayan Irak'ta Bush'a yapılan veda töreni... Ortadoğu'nun sembolü haline gelen ayakta, Irak başta olmak üzere Ortadoğu halklarının Bush'a duyduğu nefretin bir ifadesi oldu. Bu nefret dünyanın her tarafında patladığında tahminleri sadece karanlık olmakla kalmayacak. İşte bu yüzden 2009 sadece karanlık değil, cehennem yılı olacak.

Kurulu sistem ve düzenlerin dışında alternatif bir yaşam...

Gerilla yaşamı komün, kolektif ve ortak bir yaşamdır

Açıklama; Elimize e-mail yoluyla ulaşan aşağıdaki röportajı haber değeri taşıdığı için yayımlıyoruz.

TDSK: Türk ordusunun 21 Şubat 2008 tarihinden başlayıp belli aralıklarla devam eden Kuzey Irak'ta HPG kamplarına yönelik saldırılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Kürt ve Kürtler sorununa demokratik, siyasal çözümü ön görmeyen faşist devlet yönetimi, inkar ve imha zihniyetiyle yaklaşarak yürütülen savaşta, her türlü ekonomik, siyasal, askeri ve diplomatik gücünü seferber ederek Kürtleri ve onun devrimci direniş hareketini tasfiye etme, bitirme çabalarını çok açık göstermektedir.(...) Tüm bu planlı saldırıları büyük direnişler ile karşılaşan Kürt halkı ve onun devrimci hareketine karşı çaresiz kalan Türk devlet yönetimi, yeni saldırı planları hazırlayarak ve bunları kapsamlı kılarak dünya emperyalist ve sömürgeci güçlerin desteğini almak için kapı kapı dolayarak, yeni saldırı planlarını devreye koymaya çalıştı. İçerde de Dolmabahçe Sarayı'ndaki hükümet-ordu görüşmesi ile bir uzlaşma içerisine girerek, 2008 yılını ve kapsamlı saldırı planlarını 5 Kasım'da ABD'ye onaylatarak harekete geçtiler. 2008 yılında yeni savaş konseptiyle ve topyekün imha planıyla bir yönelim içerisine girdiler. Bu konseptin askeri ayağı Güney Kürdistan'da Medya Savunma Alanları'ndaki gerilla güçleri ve siyasal ayağı da GAP projesi ile olmaktadır. Türk devlet yönetimi 2008 yılına mutlak anlamda PKK'nin tasfiye edileceği, tamamıyla etkisizleştirilip marjinal bir konuma getirileceğine dair hazırlık ve planlama ve de çok emin açıklamalarla yöneldi. Hatta o kadar emindiler ki, operasyon sonrası marjinal duruma düşmüş PKK'nin üzerine çeşitli hesaplar bile yapılmıştır.

...
Bu operasyonun hedefi ve amacı görür-nürde sadece PKK ve onun varlığına dönük bir saldırı olarak gösterilse de -ki bu da önemli bir amaçlarıydı- asıl hedef gösterilenden daha kapsamlı ve büyüktü. Operasyonun hedefi, Kürtlük adına ne varsa hepsi idi. Kuzey Irak'ta ortaya çıkan Kürt federal devlet oluşumuna tahammül edemeyen Türk devlet yönetiminin bu saldırısının bir amacı da oradaki güçlere gözdağı verme, ürkütme bağımsız devlet olma yolundaki düşüncelerden vazgeçirtmedir. Bu açıdan KDP, YNK desteğine başvurmadan girişilen ilk sınır operasyonu oldu ve nitekim hava saldırılarıyla bombaladıkları yerleşim yerleri köprüler, yollar ile bu niyetlerini gösterdiler. Hatta güçleri yetseydi bir işgal durumuna gitme, Musul'la Kerkük'e kadar uzanma emellerini taşımaktaydılar. Operasyonun diğer önemli bir hedefi de Zağ'taki ana karargahımızı imha ederek askeri gücümüzü kırması. Medya savunma alanlarının merkezi ve orta yerinde bulunan ZAP'ı ele geçirip, medya savunma alanlarını birbirinden koparma, parçalama, tampion bölge oluşturarak Kuzey Güney ilişkisini-

den koparmaktı. Parçalılık yaratarak, ilişkileri kopararak daha sonra bu parçalara ayrı ayrı yönelerek imha etmeyi öngörüyorlardı.

Tabi ki bu onların amaçları ve hedefleri iken operasyonda çıkan gerçeklik heveslerini kursaklarında bırakarak, çok çarpıcı sonuçlar ortaya çıkardı. Belki de şimdiye kadar gerçekleşen sınır dışı operasyonlardan en sonușuz döndükleri ve en açık bir biçimde yenilgilerinin ortaya çıktığı bir operasyondur. Gerillanın büyük devrimci direniş ve karşı hamlesi karşısında, bozguna uğrayan Türk ordusu, ancak bir haftalık gibi bir zaman dayanabildi. Kaldı ki, operasyonun ve çatışmaların merkezi ZAP denilse de, Türk ordu güçleri ZAP merkezine girememişler. Eğer ZAP'a girmiş olsalardı daha geri çekilemez bir duruma karşılaşırlardı. Gerilla güçlerimiz operasyonu sınır hattında karşılayarak ilerlemesine izin vermediği gibi büyük darbeler vurarak bozguna uğratmıştı. Yüksek teknik ve nicel dengesizliğe rağmen, gerillanın ince savaş taktiklerine ve devrimci iradesine çarpan Türk faşist ordusu panik içinde arkasında çok sayıda kayıp vererek ve hatta bazı

yerlerde kendi askeri gücünü unutarak kendini sınırların içine atabilmiştir. Enver Paşa dedelerinden iyi sonuçlar çıkaramayan to-runları olan ordu yetkilileri II. Sarıkamış hezimetine uğrayarak birçok askerini karakışa dayanmadan donmasına yol açmıştır. Tek ses olan Türk basınının Genel Kurmay'ın yalan, özel ve psikolojik savaş yönlendirmeleriyle PKK'ye büyük kayıplar verdirildiği haberleriyle Türk ve dünya kamuoyunu yanıltma kendi yenilgilerini gizlemenin dışında bir gerçekliği yoktur...

Sonuç olarak 2008 yılının savaş konsepti ile topyekün imha plan ve saldırıları gerilla güçlerimiz tarafından boşa çıkarıldığı gibi askeri saldırının boşa çıkarılması bu konseptin siyasi adımı olan GAP paketleri ile yapılan uydurma, avutma girişimleri de deşifre olarak gerçek niyetlerini açığa çıkarmıştır. Bu açıdan 2008 yılının daha başından inisiyatifini kazanan devrimci hareketimiz olmuştur.

- Türk ordu yetkilileri HPG kamplarını

na yönelik saldırılarını ABD istihbarat kaynaklarına dayanarak gerçekleştirdiklerini ifade etmektedirler. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- ABD Ortadoğu'daki hedeflerine ulaşmak, kendi sistemini oturtmak için Türk devletini kullanıyor ve kullanmaya devam etmektedir. Bu açıdan bu istihbarat-bilgi-keşif vb. durumlarda Türk devletine destek vermesinin bu yanı anlaşılırken, en önemli yanı ise PKK'nin Ortadoğu'daki dik devrimci durumu ve varlığını ABD açısından yarattığı tehlike ve korkudur aslında. Çünkü PKK gibi devrimci bir hareketin Ortadoğu'da güç olması ABD'nin çıkarlarını zedeliyor. Kendi Ortadoğu stratejisine alternatif PKK'nin devrimci-demokratik stratejisini görmesi PKK tehlikesinin yarattığı rahatsızlıklardan kaynağını almaktadır. ABD Irak işgali ile birçok örgüt-devleti kendi güdümüne alarak ehliştirdi. Ama PKK'nin bağımsız devrimci çizgisinden taviz vermemesi, ABD kontrolüne girmemesi, ABD ve diğer gerici, sömürgeci güçlerin yaklaşımlarına rağmen dik durma ve yürümesi ile devrimci-demokratik çizgisi ile

halkların özgür birlikteliğini sağlaması bu güçlerin emeline ve çıkarlarına ters gelmektedir. Bu açıdan PKK Ortadoğu'da bu güçler açısından oyunbozandır. Yine PKK'nin ABD ile ideolojik farklılıklar, anti-emperyalist oluşu doğaldır karşı bir güç konumundadır. Bu açıdan ABD Türk devletine destek vererek PKK'nin etkisizleştirilmesini çıkarlarına da uygun görmektedir. Kürtler üzerindeki uyanlarına PKK'yi engel görüyor ve bu biçimiyle Türk devleti ile çatıştırarak PKK'yi marjinalize etmek, kendi kontrolüne almak istiyor. Kaldı ki ABD, bir taraftan Türk ordusunun operasyonuna açık desteğini verirken diğer taraftan da PKK'ye "gel KDP'ye sığın" gibi kapılar açarak kendi sistemi içerisine çekip marjinalize etmeye çalışmaktadır. Bu açıdan ABD'nin bu tutumu bizler açısından anlaşılır bir durumdur.

- Uzun yıllardır HPG saflarında gerilla savaşını yürütüyorsunuz. Sizce gerilla yaşamı ne anlama gelmektedir?

- Kurulu sistem ve düzenlerin dışında alternatif yaşam olan gerilla yaşamı komün, kolektif ve ortak bir yaşamdır. Gerillanın çok güç aldığı, güçlendiği ve kendini güce dönüştürdüğü alan yaşam alanıdır. Emegün, paylaşımın, acının, zorun, coşkunun ve samimi-yetin temelini kurduğu yaşam kutsallık derecesinde algılanır. **Gerilla yaşamı öğretici ve geliştirici bir tarza sahiptir.** Bu yaşamı doğru okuyan, anlayan ve katılan o yaşamdan büyülür, yenilenir ve hep yeni başlangıçlara adım atar. **Tabi ki bu yaşama verdiğin anlama bağlantılı bir durum.** Onun için doğru okumayan, gereken anlamı biçmeyenler için yaşam tekrardan, çileden ibaret olur.

Yaşam tamamıyla amacın hizmetinde yürümektedir. Gerilla, saflarında değişik sınıfların, halkların, kültürel ver sosyal kesimlerin yarattığı bir yaşamı da oluşturmaktadır. Bu kadar farklı yapılanmaların kurduğu gerilla yaşamı ortak amaç, ortak bakışın yarattığı güç birliği ile pekişir, yoldaşca ilişkilerle büyür. Gerillanın eşit, özgürlükçü, saygılı ve mütevazı ilişki tarzı yaşamı daha da çekici kılan, güçlü kılan bir yönüdür. **Amacına göre yaşamak gerilla için temel bir ilkedir.** Düşüncede komün, yaşamda bireycilik gerillanın yaşamına ters gelen olgu olmaktadır. Bu açıdan gerillada her türlü davranışı, duygusu,

ilişkisi, yaşamı, eylemselliği bir uyum içindedir. **"Yaşamı bizim olmayanın, eylemi bizim olamaz"** anlayışıyla yaşamda başarı esasının önemine vurgu yapmaktadır. Gerilla yaşamında kendisi için yaşamak ya da kendini yaşatma felsefesi yerine birbiri için yaşamak, yoldaşını yaşatmak esastır. Ölümün, acının, başarının, coşkunun ve umudun hiç eksilmediği yaşamdır gerilla.

- HPG'nin gerilla savaşındaki kazanımlarının temel etmenleri nelerdir? Kısa bir zaman süre nereden gelmektedir?

- Gerilla ordusu gönüllü halk ordusudur. Bir halkın veya halkların ezilmişliğine, sömürülmesine, katliamına, işgaline karşı başkaldırmış haklı bir davanın öncü gücüdür. Kendilerini halkın kurtuluşuna adanmış, karşılıksız kendini feda eden topluluktur. Salt bir askeri ve silah kullanan güç olarak gerillayı tanımlamak çok yetersiz ve eksik bir tanımlamadır. En temelinde ideolojik-siyasal ve politik bir güç olup, ideolojisinden aldığı güç ile mücadelesini sürdürmektedir. **Gerillayı besleyen ideolojik gücüdür ve bunun kazandırdığı güç-inanç ve iradedir.** HPG'nin Türk ordusuna karşı başarısının en temel etmenleri bu olurken, savaş alanındaki düzenli orduya karşı hareket, yaşam ve savaş tarzındaki gizemliliği ile başarılan, darbeleyen, yıpratıcı bir üstünlüğe sahiptir. Hafif bir güç olması hızını işaret ederken gizemliliği düşman açısından bir kabustur. Gerillanın bilinmezliği, gizliliği düşman gücünde korku ve kabus yaratmaktadır. Gerillanın arazinin derinliğinde ve genişliğinde her yerde ve hiçbir yerde esprisi ile Türk ordu güçlerinin hiç beklemeyen an ve yerde gerillanın şok darbelemesine maruz kalmaktadır. Gelişen tekniksel gelişmeler karşısında HPG'nin modern gerilla esaslarında tekniğe hakim, taktikte yaratıcı, nitelikli tim düzeni savaş tarzıyla, gerilla eylem taktiklerini zengin ve iç içe kullananlar düşman Türk ordusunun bırakılmıyarak tasfiye etmesini, HPG gerillaları karşısında büyük darbeler almaktadır. Bu anlamıyla şimdiye kadar HPG'nin meşru savunma savaşımında yürüttüğü kontrolü savaşta da kapasitesini tam savaşta yansıtmış değildir.

- Askeri donanım ve sayı olarak bu kadar güçlü olduğunu ifade eden, kendisini dünyanın sayılı güçlü ordularından biri olarak tanıtan Türk ordusunun yürüttüğünüz gerilla savaşında başarılı olamamasını, belirdikleri hedefe varamamasını nasıl açıklıyorsunuz?

- Türk ordusunun gerilla gücünü Kürdistan dağlarından söküp atması, tasfiye etmesi asla mümkün olmadı, olamaz da. Türk ordusu sadece kendi öz gücü ile savaşmıyor. Emperyalist, sömürgeci ve gerici güçlerin teknik, taktik, personel, ekonomik ve siyasal desteği ile savaşmaktadır. Az önce belirttiğim gibi gerillanın güç kaynakları sürekli onu üstün, inisiyatifli kılarak yenilmektedir. Ancak gerillacılığın aşındığı, amacından koştığı ve kendini uygulamadığı süreçlerde yenilgiye mahkum olur. Türk ordusu haksız gerekçeleri, teknik, nicelik ve paralı veya zorunlu askeri gücüyle savaşırken gerilla savaş gücümüz haklı savaş mücadelesini inançlı, iradeli ve gönüllü yapıyla akıl ile yürütmektedir. **Sonuçta savaş akıl işidir.** Akılların savaşidir. **Gücünü, cesaretini ideolojik çizgisinden, halkından almaktadır.** O açıdan insan akli ve iradesi her türlü tekniği yenecek, boşa çıkaracak niteliktedir. Bu açıdan Türk ordusu yıllardır barbar askeri gücü ile ve yüksek teknik donanımı gerillaya karşı en amansız mücadele vermesine rağmen gerillanın ağır darbelerinden halen kendisini korumayı ve savunmayı bile becerecek düzeye sahip değildir. **Bu açıdan da bırakılmıyarak tasfiye etmesini, tasfiye olmamanın savunmasındadır.** Her şeyden önce Türk ordusunun yürüttüğü savaşın hiçbir haklı ve meşru gerekçesi de yoktur. Hatta savaş kullarına, etik değerlerine göre yürütseydi Türk ordusu çoktandır yenilgiye mahkum olmuştu. Her türlü kirli özel-psikolojik savaş yöntemlerine rağmen haklı ilerici davanın, ezilenlerin kurtuluşu ordusu ve umudunu yeme şanslarını artık kaybetmiştir. Çünkü bu dava halkla ve milyonlarca halkın gönlüyle emeğiyle yoğrulmuş ve yürüyen bir savaştır.

Aramızdaki dayanışma halkımızın isteğidir!

- Savaş yürüttüğünüz Dersim alanında TKP/ML TIKKO gerillaları da bir savaş gücü olarak bulunmaktadır. İki savaş örgütü arasındaki diyalog ve dayanışmayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Faşist Türk devleti ve ordusunun halklar üzerinde yürüttüğü terör, katliam, sömürü ve baskıya karşı güçlerimizi birleştirmenin, faşizme karşı ortak mücadele arzusunun tüm devrimci güçler arasında önemli olduğunun kanısındayız. Emperyalist ve faşist odaklara karşı Denizlerin, Mahirlerin, Kaypakkayaların ve Mazlum Doğan yoldaşların ilk ettikleri direniş ve özgürlük tohumlarının ve bizlere bıraktıkları mirası zafere taşıma her devrimci örgütün ve devrimci bireyin boyun borcudur.

Hareket olarak PKK'nin ortaya çıkışında bu devrimci önderlerden şiddetle etkilenen, anılarını yaşatma, çizgilerini sürdürme temelinde bir yola koyulmuş. Türk-Kürt halklarının kardeşliğine vurgu yapan bu devrimci önderler şuna da işaret etmekteydiler; Türk ve Kürt halklarının kurtuluşu beraber sağlanır. Biri olmadan diğerrinin olmasının mümkün olamayacağı çok açık. Bu perspektifle yola çıkan PKK'nin ilk mayalanmasında Haki Karer-Kemal Pir vb. Türk asıllı yoldaşların bulunması çok tesadüfî değildir. Bu da daha başından beri PKK'nin temelinde-karakterine enternasyonalizmi işlemiştir. PKK'nin bu karakteri gereği saflarında onlarca halktan insanların devrimci mücadelesine sahne olmuş ve olacak da. Daha '80'li yıllarda faşizme karşı devrimci direniş ittifakını sağlamaya çalışan hareketimiz PKK bazı güçlerin sosyal sovenist, dar örgüt çıkarları ve egemen ulus anlayışından kaynaklı işlenmez kılınmış ve devamını sağlanmamasını beraberinde getirmiştir. Bu açıdan da faşist Türk devletine karşı mücadelede devrimci ve sosyalist güçler ortak bir cepheye güç birliğini ortaya çıkarmadan bölük-pörçük mücadele ederek çoğu devrimci hareketlerin marjinalize olmasına götürmüştür. Hatta hareketimizin devrimci çizgisine karşı propagandalar yaparak devrimci çizgimizi milliyetçilik ile suçlamışlardır. Hatta son dönemlerde reformist hareket olarak da nitelendirilmeler yapılmıştır.

Türkiye halklarının kurtuluşu için mücadele eden tüm devrimci güçlerin ortak bir cephe oluşturma ihtiyacı her zamankinden daha acil bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Bugün Türkiye'yi çetelerin, din sınırlarının ne hale getirdiği, sosyal-siyasal, ekonomik ve kültürel yozlaşmaları ortadadır. Bu açıdan Türkiye işçisi, emekçisi, yoksulu, köylüsü ve tüm ezilenleri mesihini beklemektedir. Bu kurtarıcı da devrimci sol güçler olmaktadır. Solun parçalanmışlığı ve yarattığı boşluğu AKP gibi tüccar bir zihniyeti Türkiye halklarının başına bela etti.

Bütün bunlardan yol çıkarak HPG ile TKP/ML TIKKO gerillalarının Dersim Savaş Sahası'ndaki devrimci dayanışması ve güç birliğini oluşturmalarını, atılmış önemli bir adım olarak görmekteyiz. Deneyim ve tecrübelerin paylaşılması, dayanışmanın sağlanmasının, ortak düşmana karşı ortaklaşmanın her iki savaş örgütünün güçlenmesine vesile olacağı kesin. Bu diyalog ve dayanışmayı daha ilerletmek ve güçlü kılmak gerekliliğinin bilinci ile yaklaşarak diğer devrimci hareketler açısından da bir örnek teşkil etmelidir. Birbirini yıpratıcı, uğraştıran ve birbirleri ile zıtlıkla yerine ortak paydalar etrafında birleşmek, güç ve enerjilerini halkın kurtuluş yoluna seferber etmek açısından önemli bir dayanışmadır da. Halkların özlem ve umut olarak gördüğü, alinteri olan emeği ile beslediği bu devrimci örgütlerin halkın davasının bilinci ve ağırlığı ile yaklaşarak, o sorumluluğu göstererek dar parti çıkarlarını öne çıkarmadan geniş bir ufukla yaklaşmaları esastır. Bu diyalog ve dayanışma halkın ve halkımızın istemidir de. Bu açıdan daha geniş yelpazede devrimci güç birliğini yaratmaktan yana olduğumuz ve üzerimize düşen sorumluluğumuzun gereklerine hazır olduğumuz da belirtiyoruz. Tekrar şunu belirtmek istiyorum ki Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin ve Haki Karerlerin anlarına bağlılık ve anılarını yaşatmanın en güçlü ve gerçek yolu devrimci dayanışmanın her alan ve koşulda diri tutarak, birleşik bir güçle Türkiye ve Kürdistan halklarını kurtuluşa ulaştırabiliz. Ortaya çıkacak bu güç birliği karşı-devrim güçleri açısından büyük korku ve paniğin getireceği çözümlerle olacağı inancındayız.

Bizim devrimci mücadelemiz ve savaşımımız Türk halkına karşı değildir

(YA-STAR DERSİM sahasında bir arkadaş)
- Türk halkına bir mesajınız var mı?
- Yıllardır Kürdistan'da yürütülen terör, kirli özel savaş uygulamalarına karşı Türk halkının sessiz kalmamasını ve buna karşı seslerini yükseltmelerini bekliyoruz. Bu savaşın ağır bedelini sadece Kürt halkı ödememektedir. Yoksul, emekçi, işçi, köylü Türk halkının sırtında yürütülmektedir. Türk halkının emeği, alinteri burjuva tarafından sömürülerek Kürdistan'daki bu kirli savaşı finanse etmektedirler. En acısı da bu savaşta ölen, kör-topal olup sakat dönen askerler yine yoksul, emekçiköylü Türk halkının çocukları olmaktadır. Bizim devrimci mücadelemiz ve savaşımımız Türk halkına karşı değildir. Türk halkıyla hiçbir sorunumuz yok. **Bin yıllık kardeşliği, daha adil yaşam standartlarında yürütme en temel arzumuzdur.** Kardeş sayılan Kürt halkının diline, kültürüne, kimliğine getirilen yasalara karşıdır, isyandır savaşımımız. Türk faşist oligarşisine karşı devrimci mücadelemiz aynı zamanda yoksul, işçi, emekçi

Türk halkının da kurtuluşunun garantisidir. Halkların demokratik-devrimci çizgisinde barışçıl yaşamalarından korkan faşist Türk devleti halklar arasında nifak tohumu ekerek düşmanlaştırmaktadır. Son yıllarda Türkiye'de girişilen linç girişimleri bazı faşist odaklar tarafından yönlendirilse de esas planlama gücü ve yürütücüsü devletin faşist yönetimidir. Bu linç kültürünün Türkiye halkının öz kültürü olmadığını biliyoruz.

Türkiye halkından beklentimiz Kürdistan'da yürütülen bu insanlık dışı savaş uygulamalarına artık yeter dercesine bir karşı çıkışı yapmaları, bu kadar duyarsız kalmamaları temennimizdir. Yoksa bu savaşın ölü alınımadığı müddetçe savaş Kürdistan sınırlarını aşarak Türkiye merkezine kayma tehlikesini taşımaktadır. Savaşın Türkiyelileşmesi ise herkesi ve her kesimi etkileyerek acının ocağına düşeceğine işaret eder. Bu açıdan Türkiye halkı kardeş Kürt halkına karşı yürütülen kirli ve haksız devlet terörüne karşı duyarsız kalmayarak seslerini yükseltmelidir.

Onlar toprakta tohum oldular!

Onlar, insanlığı özgür geleceğe götürecektir olan feda taburunun korkusuz erleriydi. Yeri geldiğinde bitmez-tükenmez bir enerji ve sabırla kitle örgütlenmesinin birer ustası, yeri geldiğinde düşmandan hesap soran birer komutan, birer savaşçıydılar.

Ocak, sınıf bilinçli proletarya için, anlamı büyük bir aydır. Bu ayda kaybettik devrimin usta teorisyeni, sınıf savaşımının büyük örgütleyicisi Lenin yoldaşı.

Ocak'ta kaybettik Alman devriminin saygın öğretmenleri Rosa Luxemburg'u ve Karl Liebknecht'i. Ocak ayı TKP'nin kurucusu ve ilk Genel Sekreteri Mustafa Suphi'nin ve 14 yoldaşının Karadeniz'de boğulduğu aydır. Önder yoldaşımız İbrahim Kaypakaya 29 Ocak 1973'te yaralı olarak yakalanmasının ardından işkenceye katledilmişti. İlk şehidimiz Meral Yakar'ı, Ali Haydar Yıldız'ı, önder kadrolardan Atilla Özkan'ı Ocak ayı içinde sonsuzluğa uğurladık.

Ocak, uluslararası proletarya ve ülkemiz devrimi açısından önemle anılması gereken bir aydır. Ocak ayı, coşkun bir enternasyonalizm ve yüce komünizm ruhuyla dolu olarak, şehit düşenlerin saygıyla anıldığı bir aydır.

Dünyadaki ve ülkemizdeki özgürlük ve bağımsızlık savaşçılarının erdemlerinin sürekli yüceltilmesi gerektiği açıktır. Onları anmak; uğruna yaşamlarını feda ettikleri idealleri, savundukları ideolojiyi derinlikli anlamak demektir. İdeallerinin haklılığını ve gerçekliğini kavramak demektir. Neyi, nasıl, niçin düşündüklerini bilince çıkarmak demektir. Nasıl çalışıp, nasıl yaşadıklarını, olaylar ve gelişmeler karşısında nasıl tutum sergilediklerini anlamaktır. Çelişkileri çözerken hangi yöntemi uyguladıklarını görebilmektir.

Devrim ve parti şehitlerinin tarihin hangi kesitinde nasıl bir rol oynadığını, taşıdıkları sorumlulukları, üstlendikleri görevin ağırlığını kav-

ramaktır. Savundukları ideolojik formasyondaki netliği, politik yetkinliği, örgütsel tecrübedeki düzeyi görebilmektir. Sınırlı yaşamlarını sınırsız bir davaya adanmış cüretlerini, feda ruhlarını ve cesaretlerini anlamaktır. Zoru başarıya azimlerini, engelleri aşma yeteneklerini, sorunlardan ve kargaşalıklardan korkmama kararlılığını görmektir.

Savaşmak, direnmek, boyun eğmemektir. Zor karşısında yılmamak, başarı karşısında sarhoşluğa düşmemeyi öğrenmektir. Özgürlüğün ve halk demokrasisinin, savaşmadan elde edilemeyeceği gerçekliğini bilince kazımaktır.

Şarapnel parçalarıyla paramparça olmuş yaralı bedende devrim ve sa-

vaş sloganlarını haykırarak tutmaktadır. Her şart altında devrimi savunmaktadır. İlkeleri kanla duvara kazımaktadır. İnsanlığı, dostluğu, sevgiyi yoldaşça yaşamaktadır.

İlkelerini her şeyin üstünde tutmaktadır. **Sokak çatışmalarında düşman kuşatmasında, hain bir pusuda işkence tezgâhında acının en yoğun yaşandığı anda, açlığı ölüme vardırma da tereddüdü, ürperti yaşamadan sessizce veda etmektir yaşama.** Yoldaşlarına ve halka içtenlikle davranmaktadır. **Çalışmada zoru seçmek, kolay başkalarına bırakmamaktır.** Koşullar ne olursa olsun kendimizi düşünmemeyi öğrenmektedir. **Yaşatılması, büyütülmesi, inşa edilmesi, savunulması gerekenin kolektif olduğunu unutmamaktır.** Vazgeçilmesi gereken ilkeler olduğunu öğrenmektedir. **Emperyalist saldırıda faşist kuşatma devri-**

mi, halkı ve ideolojimizi tüm güçle savunmaktır. Fesad-burjuva bası altında tasfiyeciliğe boyun eğmemektir. **Küçük burjuva ideolojisine, düşünme ve yaşam tarzına prim vermemektir.** Rahatı, gevşekliği, duyarlılığı eleştirmektedir. **Ciddiyeti, olgunluğu, öngörüyü kuşanmaktadır.**

Her türden oportünizme, tasfiyeciliğe, ilkeleri yadsayan ve tarihi inkarcılığı soyunanlara karşı mücadele etmektedir. Tarihimizi çarpıtmak, karalayarak saygınlığını küçük düşürmeye çalışmak isteyen, değerlerimize sorumsuzca saldırımlarla karşı amansız olmaktadır.

Devrimci düşüncede, kolektif çalışmada, gerilla savaşımında yoğunlaşmaktadır. Sömürülen, ezilenlerin bulunduğu her karış toprak parçasını bir çalışma alanına çevirmektedir. **İşçi sınıfı ve emekçi halkın içinde ustaca örgütlenmektedir.** İşçinin, köylünün, emekçinin bilincini devrimcileştiren propaganda ve ajitasyon çalışmasında yetkinleşmektedir. Gerilla savaşını, işçi sınıfını başta olmak üzere yoksul köylülüğün, sömürülen ve ezilenlerin dünyasında umutla büyütür.

Emperyalizme faşizme ve her türden gericiğe karşı proleter enternasyonalizm bilincini güçlendirmektedir. Irak halkının, Filistin halkının, Kürt halkının, Nepal, Filipin, Hindistan, Afrika halklarının acı ve öfkelerini savaş sloganlarımızda haykırarak, proletaryanın enternasyonalizm bayrağında nakış nakış işlemektedir.

Sınırlı yaşamlarını sınırsız bir

davaya adayanlar, her biri bir usta, her biri bir önder, her biri bir ihtilâli militandı. Ve onlar ki, bizi var eden, geliştirip bugünlere taşıyan, devrimimizin teorisi, pratiği ve siyasi hattımızın manifestosudur.

Onlar, insanlığı özgür geleceğe götürecektir olan feda taburunun korkusuz erleriydi. Yeri geldiğinde bitmez-tükenmez bir enerji ve sabırla kitle örgütlenmesinin birer ustası, yeri geldiğinde düşmandan hesap soran birer komutan, birer savaşçıydılar.

Şehitlerimiz bizlerden neler bekliyor? Buna yanıt olmak, devrimcileşmede örgütlenme ve yönetmede yetkinleşmektir. Sınıf savaşımında bitmek tükenmek bilmeyen ısrardır. Çaba ve emekte sonsuz bir fedakârlıktır. Askerileşmede derinliği yakalamadır. Savaşı geliştirmede ustalasmadır. Partiyi inşa etmede yetenek ve beceridir. Devrimin ve kolektifin ihtiyaçlarını karşılamada, ileri derecede bir gelişkinlik çizgisi yakalamaya noktasında kararlılıktır.

Adları milyonlara, savaş ve özgürlük idealleri, özgür geleceği yaratma mücadelemize rehber olan şehitlerimiz ölümsüzdür!

Kavgada ölümsüzleşenler

Meral Yakar: Gaziantep Nişepçi doğumlu olan Meral Yakar (Kinem) öğrenimi nedeniyle geldiği İstanbul'da öğrenci gençliğin akademik demokratik mücadelesinden etkilenmiş ve kısa sürede bu mücadele içinde yerini almıştır. İstanbul'da bir yoldaşın silahını temizlerken meydana gelen kaza sonucunda yaralandı. Yarasının ağır olmasından kaynaklı hastaneye kaldırılan Meral Yakar'ı taniyan devletin işkenceci katilleri yaralı haldeyken onu sorguya aldı. Ve 22 Ocak 1973'te katiller hastanede gözaltındayken katlettiler.

Atilla Özkan: 1957 yılında Kayseri'de dünyaya gelen Atilla Özkan 70'li yıllarda devrimci düşüncelere ilgi duydu. Lise son sınıfta okulu terk ederek Zeytinburnu ve Kazlıçeşme'deki bir çok fabrikada üretime katılır ve örgütlenme faaliyeti yürütür. Faliyet içerisinde yetkinleşen Atilla Özkan, İstanbul bölgesinin önder kadrolarındandı. Atilla Özkan'ın Zeytinburnu Veliefendi'de kaldığı ev bir ihbar sonucu sarılır. Evde bulunanlar son mermilerine kadar çatışır. Yaralı halde hastaneye kaldırılmayarak ölüme terk edilen Atilla Özkan 18 Ocak 1976'da ölümsüzleşir.

Mevlüt Çınar: 9 Ocak 1980 tarihinde İstanbul'da çatışmada şehit düştü.

Mehmet Günalp: 1960 yılında Erzincan Refahiye'de dünyaya geldi. İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde okurken devrimci düşüncelerle tanıştı. 16 Ocak 1980'de İstanbul Şişli'de sivil faşistler tarafından katledildi.

Yel Dağı Şehitleri

1993 yılının Ocak sonlarında üslenme alanının deşifre olması ve düşmanın hava taarruzuna maruz kalmaları üzerine yer değiştirmek zorunda kalan 50 kişilik gerilla birliği Yel Dağı'nda bir destan yarattı. Munzur'u aşmak için yola düşen halk savaşçıları kiş koşullarında zorlu bir mücadele daha verdi. Bu mücadelede 21 Ocak'ta Zeki Peker, 22 Ocak'ta Erkan Fener ve Ali Demirdağ donarak şehit düştü. Yürüyüş sonlandığında Şubat ayıydı ve Barbara Anna Kistler, Ali Ekber Batasul ve Ali İhsan Yalçın yakalandıkları zatürreden kaynaklı yaşamlarını yitirerek Yel Dağı şehitleri olarak tarihteki onurlu yerlerini aldılar.

Zeki Peker: 12 Aralık 1972 yılında dünyaya geldi. Ekonomik

nedenlerle 1976'da ailesiyle birlikte İstanbul'a göç etmek zorunda kalır. Göç ettikten 1 yıl sonra devrimcilerin öncülüğünde kurulan 1 Mayıs Mahallesi'ne taşınırlar. 1 Mayıs Mahallesi'nde gecekondu yıkımı ve devlet terörüyle karşı karşıya kalan ailesi yalnızca Zeki'yi okutabilir. Lise son sınıfta devrimcilerle tanışan Zeki Peker okulu bitirip işe başladığında örgütlü ilişkisi daha da kökleşir. 14 Ekim 1992'de gerillaya katılan Zeki Peker 21 Ocak 1992'de Yel Dağı'nda ölümsüzleşti.

Ali Demirdağ: 1966 yılında doğan Ali Demirdağ, küçük yaşlarda ailesiyle birlikte İstanbul'a taşındı. Lise yıllarında devrimci düşüncelere sempati duyan Ali Demirdağ, üniversite yıllarında gençlik faaliyetinin aktif militanlarından olur. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi son sınıfına kadar öğrenim gören Demirdağ, artık Dersim dağlarının Doktor Hü'sü olmak üzere gerillaya katılır ve Yel Dağı'nda ölümsüzleşir.

Erkan Fener: 1971 yılında Dersim Dinar köyünde dünyaya gelen Erkan Fener Yel Dağı'nda ölümsüzleşenler kervanına katıldı.

Polat İyit: 1964 yılında Dersim Ovacık Doğumlu olan Polat İyit, 20 yıllık devrimci yaşamı boyunca onlarca, belki yüzlerce kez ölümü yenmiş, halka ve devrime karşı girişilen her türlü akıma, her türlü saldırıya karşı onurluca savaşmıştır. 1979'larda İstanbul'da polisle çıkan çatışmaya girildiğinde çocuk yaşlardadır. 12 Eylül AFC'sini tutsak olarak karşılar. 1982'de zindandan çıkarılmaz kavganın ortasında yerini alır, 1985'te tekrar tutsak düşer. Bir yıl sonra zindandan çıktığında yeniden örgütlenme çalışmalarında önemli görevler üstlenerek birçok ilde faaliyet yürütür. 1996 yılında tekrar tutsak düşer. Devletin topyekün saldırısının bir parçası olan zindanlara yapılan saldırıların geri püskürtülmesi için başlatılan Süresiz Açık Grevi direnişinde görev alır, 69 günlük bu kavgada kanser hastalığına yakalanır. İçeride ve dışarıda yapılan eylemlere rağmen tahliye edilmeyerek faşizmin mahkemeleri tarafından ölümü beklenir. Tüm direncine rağmen hastalığı yenik düşen bedeni daha fazla dayanamaz ve 15 Ocak 1997 tarihinde şehit düşer.

Pusula

Strateji ve taktik üzerine...

Strateji ve taktik kavramlarını günlük siyasal tartışmalarımızda ve yazınsal faaliyetlerimizde oldukça sık kullanırız. Çünkü, bu kavramlar hedefimizi ve o hedefe ulaşmak için öngördüğümüz devrimci hamlelerimizi özlü bir şekilde ifade ediyor. Elbette ki, sorun yalnız hedefi belirlemekle bitmiyor. Bu hedefe hangi politikalarla, hangi güçlerle, hangi önceliklerle ve dahası hangi yöntem ve araçlarla ulaşılacağı sorununun çözüme kavuşturulması gerekiyor. Bunun için bilimsel bir bakış ve bu bakış açısının yön verdiği pratik devrimci bir hareket her koşulda çıkış noktası olmak zorundadır. **Yani, strateji ve taktiklerimiz MLM bir zemin üzerinde yükselerek güçlü bir devrimci pratikle bütünleşmezse, ortaya çözümlenici somut sonuçlar da çıkarılmaz.**

Özet olarak denilebilir ki; strateji,

bir devrim sürecinin başlangıç ve bitiş noktadaki dönemi kapsar. Taktikler ise, stratejinin bir parçasıdır. Ve bir devrim süreci, bağrında onlarca taktik barındırır. Yani stratejinin bir parçası olan ve ona hizmet eden taktikler değişkendir. Taktikler stratejinin başarısı için olmazsa olmazdır. O halde yerinde ve zamanında tespit edilerek uygulanmayan bir taktik, stratejinin yara almasına neden olur. Peki doğru taktik saptamak için nasıl bir yöntem izlenmesi gerekir?

Her şeyden önce devrim, iki gücün, iki sınıfın çatışmasıdır. Dolayısıyla taktiklerimizi belirlerken, mevcut durumda düşman cephesindeki gelişmeleri, kitlelerin durumu, çağrılarımız karşısındaki duruşu, subjektif gücümüz vb. birçok faktörü göz önünde bulundurmalıyız. Devrimin "kabarma ve alçalmasına, hızlanma ve yavaşlamasına" bakarak taktik geliştire-

meyen bir önderlik, başarısızlığa mahkumdur. Çünkü, burada uygulanan taktikler somut durumla uyumlu değildir. **Doğru yerde ve doğru zamanda yapılmayan her müdahale sınıf mücadelesine yarardan çok zarar verir.** Örneğin, düşmanın gücünü, konumlanışını iyi hesaplamadan yapılacak taktik bir saldırının başarısızlıkla sonuçlanma ihtimali her zaman yüksektir. Uygulayıcıların burada ortaya koyacakları en yüksek fedakarlık olgusu da bu gerçeği değiştirmez. Çünkü, taktik yanlış. Ve yanlış taktikler ortaya ne olumlu sonuçlar çıkarır ne de stratejiye hizmet eder.

Doğru taktik, somut ana denk düşen taktiktir. Doğru taktik, stratejik hedefe hizmet eden taktiktir. Bugün açısından baktığımızda tüm bunları belirlemek bir niyet değil, bir nitelik sorunudur. Bu bilimi kavramak, uygulamak ve Bolşevik çalışma tarzını her alanda hakim kılmak bir zorunluluktur. MLM bir çalışma tarzı, kitle çizgisi yakalandığı oranda niteliksel bir gelişmenin de ölümlü açılır. Eğer bugün dünyada ve ülkemizdeki mevcut durumun, devrimci gelişmelere açık olduğunu ve zayıf da olsa bunun işaretleri-

nin görüldüğü saptamasında bulunuyorsak, buna uygun olarak pratik adımları içeren genel hazırlıkları daha da hızlandırmak zorundayız.

Dolayısıyla bugün kitlelerle bağlarımızın geliştirilip güçlenmesine hizmet edecek mücadele araçlarının yaratılması önemli bir sorundur. Merkezi göreve uygun olarak zayıflayan kitle bağlarının güçlendirilmesi, ancak bu yönlü yaratılacak doğru araç ve yöntemlerle sağlanabilir. **Durağan, gelişmelere sırtını dönen, her koşulda aynı taktığı, aynı aracı kullanarak aynı politikalarla kitlelerle iletişim kurulmaz.**

Bu konuda kitlelerin öz deneyimleri oldukça önemlidir. Bunun için geri talepler de içerse, kitle hareketlerine asla kayıtsız kalmamalıyız. Bu hareketlerin haklı ve meşru taleplerini sahiplenip savunmalıyız. Bu eksenli tartışmalara ön ayak olmalıyız. Unutmamak gerekir ki, kitlelerin gündemlerini daha ileri talepler koymak için öncelikle bu iletişimin kurulması ve güvenin sağlanması gerekir. **İletişim ve güvenin olmadığı yerde tüm çağrılar anlatsız, analizler çözümsüz kalır.**

Öncelikle önümüze koyduğumuz somut görevleri kimlerle, hangi araç ve yöntemlerle uygulayacağımız konusunda, uygulayıcılar olarak aramızda her alanda ciddi olarak tartışmalıyız. Uygulamada kendiliğindenci bir tarz düşmeden, planlı, kolektif ve çalışmanın her sürecinde denetime açık, denetlenen bir çalışma perspektifine uygun olarak hareket etmeliyiz.

Diğer bir ifadeyle, herkesin her işe koştuğu değil, kimin ne yaptığının belli olduğu bir iş bölümü planlanmalıdır. Bu iş bölümü kolektif bir çabanın ürünü olmalıdır. **Kolektivizmin yön vermediği bir iş bölümü, pratik uygulamada yaratıcılığı da zayıflatır.** Yine hesap verme, hesap sorma ve denetimin zayıf olduğu bir çalışma ürünü olmalıdır.

Ve yine tüm planlarımızın uygulanabilir olması için: **Birincisi;** somuta dayanmaları, **ikincisi;** bu planları uygulayacak nitelikte kadro ve militanların olması gerekir.

Bugün demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi için koşullar istenilen düzeyde elverişli olmasa da, emperyalist-kapitalist sistemin içine

girmiş olduğu krizin sınıf mücadelesi açısından yaratacağı imkanları hiç kimse görmeliğinden gelemez. Kitleleşmelerin, yoksullukların arttığı, emperyalist-kapitalist sisteme karşı tepkilerin daha da büyüdüğü böylesi dönemlerde, devrim lehine büyük başarılar elde etmek için hepimizin bu süreci her bakımdan karşılamaya hazır olması gerekir.

İşte somut şartların somut tahlilinin anlamı budur. Somut şartları gözdür eden, sınıf mücadelesi açısından her dönem fırtına bekleyenler nefesiz kalmaya mahkumdurlar. Büyük fırsatlar için, küçük esintiler şart. Küçük esintileri değerlendirmeyi beceremeyenler, büyük fırsatları göğüsleyecek hazırlıkları da yapamazlar. Tüm bunlar için, sınıf savaşımının kaçınılmazlığı, sınıf savaşımının yeni ve yenilgilerle dolu olduğu gerçeğinin kavranılması gerekir. Bu gerçeği kavramak politik durgunluk dönemlerinde geriye düşmek yerine, yarınları iyi karşılamak için günün somut görevlerini ısrarla yerine getirmenin üzerinde yoğunlaşmayı sağlar. Her akşamın sabahı vardır misali gibi, karanlıklara asla teslim olunmaz.

Filistinli çocuklar yine şeker yiyemedi!

Siyonist İsrail, bir kez daha tüm dünyanın gözleri önünde, Filistin halkının başına bombalar yağdırıyor. Hamas'ın bir süre önce ilan ettiği ateşkesin bitişine denk gelen bu saldırılar karşısında ise, insandan, emekten ve de ezilen mazlum halklardan yana olan kesimlerin dışındaki "uluslararası toplum" suskunluğunu "koruyor". Hükümet düzeyinde (ki bunlar emperyalistlerin ve Siyonistlerin ya kendileri ya da yandaşları) yapılan açıklamalar ise genellikle, saldırılardan "Hamas'ın sorumlu olduğu" yönünde.

Filistin halkına dönük onlarca yıldır gerçekleştirdiği katliam saldırılarının en kapsamlılarından biri olan bu saldırılarda, yüzlerce hava saldırısı gerçekleştiren Siyonist ordu, okulları, hastaneleri ve daha çok sayıda sivil hedefi bilerek bombalamayı sürdürüyor.

Arkalarını, dünyanın büyük emperyalist güçlerine ve onların yerli uşak-ışbirlikçilerine dayamış olmanın getirdiği pervasızlıkla açıklama yapan Siyonist ordu yetkilileri, casus uçaklar tarafından belirlenen hedeflere dönük, F 16'larla gerçekleştirilen bombardımanların, hedefin uçağın hafızasına kaydedilmesi, pilotun havalandırılması ve bombanın hedefi vurması şeklinde gerçekleştirdiğini söylüyorlar ve "sivil hedeflerin vurulmasına özel önem verdiklerini, otomatik uyarı sistemiyle sivillerin uyarıldığını ve böylece evlerini boşaltmak için yeterli zamanı tanıdıkları"

ğın"eklemeyi de unutmuyorlar.

Ancak, her Siyonist saldırıda olduğu gibi, bu saldırıların başından beri kamuoyuna yansıyan görüntüler de, bir kez daha Siyonist katliamı gözler önüne sermekte gecikmiyor.

Camileri, okulları, hastaneleri, alışveriş merkezlerini ve evleri isabet alan bombardımanlarda, enkaza dönmüş binaların altından çıkarılan Filistinli bebelerin görüntüleri yansıyor ekranlara. 3, 5, 7... Her yaştan, belki de hiç şeker yiyemeden katledilen Filistinli çocukların cansız bedenleri bunlar... Ve sarıldıkları bezler içinde, boyunları bükük, gözleri kapalı, ancak o kapalı gözlerle sanki dünyanın gözünün içine bakıyorlar ve "insanlık bu zulüm karşısında ne zaman ayağa kalkacak?" diyorlar...

Amaç Filistin halkını teslim almak!

Gazze'de yaşayan Filistinlileri uzunca zamandır ambargolarla açlığa, yoksulluğa, sefaletle mahkum eden Siyonistlerin bu kapsamlı son saldırılarının "amacı" Gazze'de hakim olan Hamas'ın, buradaki iktidarına son vermek olarak dile getiriliyor. Dolayısı ile hedef Hamas'mış gibi gösterilmeye çalışılıyor. Ancak tüm dünya, bu son katliamın, Filistin halkının direnişini bitirmeye ve Filistin halkını teslim almayı dönük olduğunu artık çok iyi biliyor.

Başta işbirlikçi **Abbas yönetiminin** ve de **Mısır**'in onayı olmak

üzere, aralarında **Türkiye**'nin de bulunduğu bir dizi işbirlikçi-uşak rejimin bilgisi ve onayı dahilinde gerçekleştirilen saldırılarda, tüm alt yapısı neredeyse çökertilmiş olan Gazze'nin hastaneleri bombardımanların başlıca hedeflerinden.

Hastanelerde görev yapan doktorların ağır yaralıları dışındakilere bak(a)madığı, acil ameliyathaneler elektrik kesintisi nedeniyle, cep telefonlarının ışığında yapılması boyutunda bir insanlık dramı yaşanıyor şu sıralar Filistin'de.

Yaşamını yitiren Filistinli sayısı birkaç yüz olarak getirilse de, Gazze'deki hastanelerden birinde gönüllü olarak görev yapan bir doktor, sadece kendi bulunduğu hastaneye, daha bombardımanların ilk günlerinde, 500'den fazla ölü, 2 bine yakın da yaralı getirildiğini açıklıyor.

Saldırıları süresince, hedefin Hamas'a ait oluşumlar olduğu iddiasını yineleyen Siyonist ordu, sivil ölümlerini ise, daha önceki dönemlerde olduğu gibi "**Hamas sivilleri kalkan yapıyor**" yalanına başvurarak "açıklıyor".

Yine aynı Siyonist yetkililer, hastanelere ve camilere dönük bombardımanların "argümanını", Hamas militanlarının hemşire veya doktor kılığına girerek, buralarda saklanmaları, camilerin ise Hamas'ın komando yetiştirme merkezlerine dönüştürülmesi olarak getiriyor ve saldırılarını bu argümanlar altında sürdürüyor. Siyonist cephe, yeni doğan bebek

ünitelerini neden bombaladığına dair ise bir "argüman" sunabilmiş değil henüz...

Filistin halkı teslim alınamayacak!

Siyonistlerin Gazze'ye dönük bombardımanları, yılın ilk günlerinde de sürdü. Bu saldırılarda Hamas'ın üst düzey bir yetkilisi de dahil, resmi verilere göre yüzlerce, yerel kaynaklara göre ise bini aşkın Filistinli yaşamını yitirdi. 2 binden fazlası ağır olmak üzere, binlerce insan da yaralandı.

Uluslararası politik arenadaki suskunluk ise hala sürüyor. Saldırılarına gerçekte yeşil ışık yakanların, yine saldırıları sözde bitirme adına yaptıkları bir dizi görüşme de göstermelikten öte geçemiyor. BM Genel Sekreteri **Ban Ki Moon**, çok derinden etkilendiğini, ancak ardında ger-

çekte kendilerinin bulunduğu saldırıları durdurma talebinin, İsrail tarafından dikkate alınmadığını söylüyor. Aynı günlerde Arap Ligi'nde yer alan ülkelerin (ki bunlar batı emperyalizmiyle ve de onlarla işbirliği halindeki Abbas yönetimiyle birlikte hareket edenler) dış işleri bakanlarının, ateşkes gündemiyle Kahire'de yaptıkları 12 saatlik toplantıdan da beklendiği üzere bir sonuç çıkmadı.

Siyonistlere katliamlarını sürdürmek için zaman kazandırmaktan bir işe yaramayan bu toplantıların, Filistin halkını teslim olmaya ikna etmekten başka bir amacının olmadığı ise kesin. Ancak Filistin halkı bugün kadar çok sayıda kapsamlı saldırıya karşı yükselttiği intifadıyla, bu saldırılar karşısında da yükseltmekte gecikmeyecek, teslim olmayacak ve mücadelesiyle dünya halklarına ilham olmayı sürdürecektir!

19 Aralık katliamı lanetlendi

19 Aralık katliamı sadece ülkede değil, Avrupa'nın birçok kentinde de lanetlendi ve anmalar düzenlendi.

19 Aralık katliamını kınamak için Paris DEKÖP-A bileşenleriyle Odak okurları bir eylem örgütlediler. 19 Aralık 2008 tarihinde saat 18.00'de, polis izni olmamasına rağmen mitingin yapılacağı alana doğru meşaleli bir yürüyüş başladı. Yürüyüş boyunca kitlerle marşlar söylendi ve TC'nin katliamcı yüzünü teşhir eden sloganlar atıldı. Miting devrim ve komünizm şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından, günün anlam ve önemiyle ilgili hazırlanan bildiri Türkçe ve Fransızca okundu.

Etkinlik öncesinde 14 Aralık'ta Strasbourg Saint-Denis bölgesinde sesli ajitasyon eşliğinde, 17 Aralık'ta da Gare du Nord'da ve nihayetinde etkinliğin gerçekleştiği 19 Aralık'ta yoğun olarak dağıtılan bildiride TC'nin "Hayata Dönüş" olarak lanse ettiği hapishane katliamı ve sonrasında yapılan saldırıların teşhirinin yanı sıra, halen devam eden saldırılara değinildi.

Miting alanında da, tıpkı yürüyüş boyunca olduğu gibi okunan marşlar ve sık sık atılan sloganların ardından eylem sona erdi.

* Hollanda'nın Den Haag şehrinde de bir anma düzenlendi. HTIF, VEKSAV, ADHK ve BİR-KAR kurumlarının oluşturduğu DEKÖP-H platformu tarafından düzenlenen anmada katliam marşlar ve sloganlarla lanetlendi.

Etkinlik açılış konuşması ve saygı duruşuyla başladı. DEKÖP-H adına söz alan temsilcinin konuşması sonrasında YDG festivalinde ödül alan bir arkadaşın şiiri kitleler tarafından coşkuyla alkışlandı.

Programın sonraki bölümünde bir belgesel gösterildi. Bu sırada sık sık "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganları atıldı. Anmanın son bölümünde sahne alan **Grup Çığlık** marşlarını kitlelerle birlikte söyledi.

Toplu taşıma sektöründe grev

Brezilya'da, özel bir toplu taşıma şirketinde çalışan şoförler ve kontrolörler, 23 Aralık tarihinde **tüm gün ve illegal sayılan** bir grev gerçekleştirdiler.

Grevden bir gece önce, bir kontrolör çete mensubu olduğu düşünülen bir kişi tarafından katledilmiş, şoför ise ağır yaralanmıştı. Ancak bu tür saldırılar Brezilya'da artık "olağan" hale gelmiş bulunmaktadır. Bunun nedeni ise, gençlik arasında hakim olan yüksek oranlardaki işsizliğin ve alternatifsizliğin, yozlaşan gençliği bu tür eylemlere itmesi olarak görülmüyor.

Greve giden ulaşım çalışanları, bölge valisini ve hükümeti hedefleyen bu grevle birlikte, en başta

toplu taşımada çalışanların can güvenliğinin sağlanmasını talep etmekte.

Uluslararası tekellerin, özellikle de alüminyum vb. metal üretimlerinin yapıldığı ve aslında çok zengin bir ülke olan Brezilya'da halk oldukça yoksul ve bu da sınıf çelişkilerinin giderek keskinleşmesini beraberinde getiriyor.

Yılın ilk eylemi hapishane önünde

Stuttgart'ta yeni yılın ilk eylemi **Stammheim Hapishanesi** önünde yapıldı. Çeşitli Türkiyeli ve Alman grupların oluşturduğu 129 a/b Yasalarına Karşı Dayanışma Komitesi'nin yaptığı çağrı ile yalıtılmış saat 20.00 civarında hapishane önünde yaklaşık 60 kişi toplandı. Burada komite adına kısa bir konuşma yapıldıktan sonra kitle hapishane çevresinde yürüyüş

geçti. Yürüyüş boyunca Almanca ve Türkçe sloganlar atıldı. İçerideki tutsakların kitleyi duya-

bileceği bir bölgede yoğun olarak slogan, havai fişek ve maytap atıldı. Eylem tutsaklar tarafından alkış ve demir parmaklıklara vurularak yanıtladı.

Eylemin sonlarına doğru izinsiz olduğu iddia edilerek polislin müdahalesiyle karşı karşıya kalındı. Polisle kitle arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Gerginliğin ardından eylem bitirildi. (**Stuttgart İK okurları**)

Evrensel Bakış

Ezilenler "İslah" olmamakta kararlı!

Dünya yeni bir yıla, giderek derinleşen mali krizin ve krizin sonucunda ortaya çıkan gelişmelerin gölgesinde girdi. Ancak ilk başlarda ısrarla "finans krizi" olarak adlandırılmaya çalışılan krizin, gerçekte sistemin hem de ciddi bir siyasal krizi olduğu, bunu gizleme çabasında olanlara inat, üstü örtülemez biçimde ortaya çıkmış bulunuyor.

Kriz dünyanın dört bir yanında iyiden iyie hissedilirken, sermaye sınıfının kendi yarattığı krizin faturasını dünyanın emekçilerine fatura etme çabaları da krize paralel olarak sürüyor. Milyonlarca işçi-emekçi, giderek artan bir açlığın, yoksulluğun, işsizliğin ve de sefaletten cenderesine hapsediliyor.

Bu tablo ise beraberinde sınıf çelişkilerinin giderek derinleşmesini ge-

tiriyor. **Derinleşen bu çelişkilerin, şiddetli sınıf çatışmalarına dönüşmesi ihtimali ise çok yüksek.**

İşte "dünyanın efendilerini" korkutan da esas olarak budur. Bunun içindir ki, sistemin krizinin derinleştiği her dönem, dünyanın ezilen halklarının, sisteme karşı hoşnutsuzlukları, sistemi yerle bir edecek düzeye yükselmeden, her türden şiddete başvuru olarak "İslah edilmeye" çalışıldığı dönemlerdir. Krizin vurduğu tüm ülkelerde toplumsal muhalefete dönük çok yönlü saldırıların, özellikle de son bir yıldır artmış olması tesadüfi değildir. Ezilenlerin her türden hak arama mücadelesi şu süreçte her zamankinden daha fazla "terör eylemi" ilan edilerek, 2000'lerin başından bu yana hız verilmiş olan "terörle mücadele"nin hedefi ve kapsamı giderek

genişletilmekte, askeri saldırganlık politikaları dün oranda daha boyutlu hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

İşçi ve emekçi yığınları ve de ezilen mazlum halkları "İslah etmeye", gerçekte ise her türden özgürlük mücadelesini ezmeye dönük saldırıların en şiddetlisi şu sıralar yine bir kez daha **Ortadoğu'da** yaşanmaktadır. Ortadoğu'nun kanayan yarası Filistin, Siyonistlerin bombalarıyla yıkılıp-yıkılmaktadır. Siyonistlerin Filistin halkına dönük bugüne kadar gerçekleştirdiği en ağır saldırılardan biri olan bu saldırılarda, binlerce Filistinli ağır yaralanırken, çoğunluğunu çocukları oluşturduğu yüzlerce Filistinli de katledilmiştir.

2008 yılında 60. kuruluş yılını "kutlayarak" İsrail, Filistin halkının tarifsiz acılarıyla dolu tarihine yeni kararlık sayfalar ekliyor. Siyonist devletin kuruluşu, bir milyondan fazla Filistinlinin zorla yerlerinden sürgün edilmesini de beraberinde getirmiştir. Özellikle de Batı Şeria'da yaşayan Filistinliler, tüm yıllar boyunca, Siyonist

yerleşimcilere yer açabilmek için sürekli yerlerinden sürüldüler. İsrail kesiminde yaşamak zorunda kalan Filistinliler ise hep ikinci sınıf insan muamelesi gördüler. Ama dünya halkları Filistin halkını en çok da Siyonistlerin dur durak bilmeyen askeri saldırıları ve bu saldırılarda yaşanan katliamlarla tanıdı. **Ve bir de Siyonist vahşete karşı yükselttikleri intifadıyla!**

Siyonist İsrail kuruluşundan bu yana emperyalistlerin, hele de ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki jandarması oldu. ABD'nin "dağıttığı" yardımlardan en büyük payı da yine İsrail almayı sürdürdü. Emperyalistler İsrail'i tüm yıllar boyunca teknolojinin en gelişmiş silahlarıyla donatarak, Siyonist çıkarlar adı altında, öзде emperyalist çıkarları korumak üzere başta Filistin halkı olmak üzere, bölge halklarının üzerine saldırdı.

Siyonistlerin bu son vahşi saldırıları da yine aynı çıkarlar çerçevesinde gerçekleşmektedir. Mali /siyasal kriz içinde debelenen dünya güçleri,

kendi tezgahları olan katliam saldırılarıyla birlikte tüm dünyanın dikkatini, krizden Ortadoğu'ya, çevirmeyi başarmış görünmekte.

Filistin halkı bir kez daha "barış getirme" adına katledilirken, katliamlardan çıkarı olan çok sayıda ülke, ABD ve İsrail'in ortak saldırıları olarak görülmesi gereken saldırıları haklı çıkarmaya dönük açıklamalarını sürdürüyorlar.

Arap dünyası ise bu süreçte de Filistin halkına ihanet etmeye devam ediyor. Bu son saldırılarda en kilit rolü ABD güdümlü **Mısır gerici rejiminin** oynadığına ise hiç kuşku yoktur. Refah-Mısır sınırını kapatarak, İsrail'in uzunca zamandır Gazze'ye dönük uyguladığı çok yönlü ambargoya dolaysız destek veren Mısır, bombardımanlar başladığında Mısır sınırını geçmeye çalışan Filistinlilerin üzerine ağır makineli silahlarla ateş açmakta da tereddüt etmedi. Siyonist saldırılara az bir zaman kala, bundan haberi olan Mısır rejiminin, Gazze'deki Hamas yönetimini bilinçli olarak ya-

nltığına dair de güçlü emareler var. İsrail sözcüleri saldırıların, emperyalistlere ve Siyonistlere teslim olmuş, yani "İslah edilmiş" bir Filistin halkını hedefleyen, "Barış sürecinin" devamı olarak gündeme geldiğini açıklamaktan çekinmiyorlar.

Ancak Filistin halkına dönük bu son katliam saldırıları, hem Ortadoğu'da hem de tüm dünyada, ezilen halklar tarafından, çok sayıda kitlesel protesto eylemiyle karşılanmaya devam ediyor. **Bu protestolar ise sadece Siyonistleri ve onların saldırılarını hedeflemiyor.** Gerek Ortadoğu'da gerekse dünyanın diğer ülkelerinde Filistin için ayağa kalkmalar, işçi sınıfı ve emekçi kesimlerden başkaları değil. Ezilenler, dillerinde artan sınıf çelişkilerinin ve de bu çelişkilerin yarattığı bilinç sıçramasının ifadesi olan, emperyalist-kapitalist sistemi hedefleyen sloganlarla, sadece Filistinli kardeşlerinin değil, kendi kurtuluşları için de sokaklara dökülüyor. İşçi sınıfı ve ezilen halklar "İslah olmayacağız" diye haykırıyor!

G. Kore

Güney Kore'de binlerce sendikacı radyo çalışanı, radyo yasasında yapılacak istenen değişikliklere karşı greve gitti. Hükümet, çıkarmak istediği yasayla, büyük TV ve radyo frekanslarının hisselerini büyük şirketlere açmayı düşünüyor. Greve giden radyo çalışanlarının başlıca gerekçesi, medyanın tekelleştirilmesine karşı duydukları endişe.

Senegal

Senegal'in maden bakımından zengin olan doğu bölgesi Kedugu'da bulunan maden ocaklarında çalışmak isteyen işsiz gençler, eylem yaptı. Eylem sırasında maden işletmelerine ait idari binalara yönelen gençler, çok sayıda binada hasar oluşturdu, patronlara ait on civarında arabayı da yaktı. Polisin gaz bombalarıyla saldırdığı eylemde bir genç yaşamını yitirdi. Çok sayıda gösterici de gözaltına alındı.

Ukrayna

Ukrayna'nın başkenti Kiev'de eylem yapan binlerce sendikacı ve işçi, işten çıkarmaları, ücret kesintilerini ve devlete bağlı sosyal hizmetlerde kısıtlamaya gidilmesini protesto etti. Uluslararası Para Fonu (IMF), krizden oldukça etkilenen Ukrayna'dan, devletin yaptığı sosyal harcamalarda kısıtlamaya gitmesini talep ediyor.

Çin

Hongkong yakınlarındaki Dongguang bölgesinde faaliyet sürdüren bir bavul fabrikasında çalışırken işten atılan yaklaşık 300 işçi, işten çıkarılmalarını protesto etti ve içerde kalan alacaklarını istedi. İşçilerin eylemi, polislin ertesi sabah gerçekleştirdiği saldırı sonucunda, zorla sona ererken, polis saldırısında 12 işçi yaralandı.

"Bizim sokağımıza da bayram gelecek!"

II. Emperyalist Paylaşımı Savaşı ile Avrupa'nın pek çok ülkesini işgal ederek büyük katliamlar gerçekleştiren Alman burjuvazisinin hedefinde dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği vardı. Belçika, Hollanda, Lüksemburg, Polonya, Danimarka, Norveç, Fransa, Çekoslovakya, Sırbistan ve Yunanistan Alman emperyalistleri tarafından işgal edilmişti. Emperyalistler birbirleri ile savaşırken öte yandan dünya halklarının büyük umudu Sovyetler Birliği'ne karşı ittifak kurmuş, gizli anlaşmalar yapmıştı.

Daha fazla kâr uğruna dünyayı kana ve gözyaşına boğan emperyalistler, barış ve özgürlüğün simgesi Sovyetler Birliği'ni de yeryüzünden silmek istiyordu. Emperyalistlerin Sovyetler'e düşmanlığı, dünya halklarına olan düşmanlığının da aynasıydı. Onlar Sovyetler nezdinde sosyalizmin dünya halkları üzerindeki prestijini yok etmek, böylelikle iktidarlarını garanti altına almak istiyordu. Alman burjuvazisi, milyonlarca Yahudi, Çingene, Rus, Alman, Ukraynalı, Macar ve Polonyalı emekçiyi katlederek, kitlesel kıyımlar yaparak yol alıyordu. Büyük askeri gücü ve diğer emperyalistlerin desteği ile Moskova önlerine kadar ilerleyen Almanlar, Stalingrad'ı aşmak zorundaydı. Alman Mareşali **Friedrich von Paulus, 13 Eylül 1942** tarihinde Stalingrad'ı kuşattığında savaşın akışını değiştirecek bir dönüm noktasına da gelmişti. Alman komutanlarından Franz Halder zaferden o kadar emindi ki, 3 Haziran 1941'de yaptığı bir konuşmada savaşın sadece 2 hafta süreceğini ve Sovyetler'in kesin yenilgiyle sonuçlanacağını duyuruyordu. Nitekim Leningrad'ı saran Hitler orduları Moskova'nın 30 km yakınlıklarına kadar geldi. Faşist Hitler ordularının Sovyetler'i yenilgiye uğratması için mudaka Stalingrad'ı ele geçirmesi gerekiyordu. Ancak bu hiç de kolay ol-

mayacaktı. Hitler orduları, 1928'de iç savaş yıllarında Stalin'in bu bölgedeki başarılarına atfen ismi Çaritsin iken Stalingrad olarak değiştirilen bu şehirde dünya halklarının en şanlı direnişlerinden biri ile karşı karşıya kaldı. Çeşitli milliyetlerden Sovyet halkı, sosyalizmi koru-

mak için sınıksız kenetlenerek dünya halklarına bir direniş destanı armağan etti.

330.000 kişilik bir ordu ile Stalingrad'a saldıran Alman emperyalizmi tonlarca bomba, binlerce tank ile şehri yerle bir etti. Ancak yıkılan, yakılan her apartmandan, binadan insanlar çıkıyor ve son nefeslerine kadar çatışarak düşmanın ilerleyişini durdurmaya çalışıyor. Stalingrad'da savaşan sadece Kızıl Ordu asker-

leri değildi. Şehri savunan genç-yaşlı, kadın-çocuk bir halk vardı. "**Bir adım bile geri adım atmamak**" şiarı ile sokak sokak, barikat barikat çatışan Sovyet halkı Alman savaş makinesinin dişlerini Stalingrad'da yerle bir etti. Gerilla savaşı ile her an, her yerden düşmanın karşısına çıkan ve 6 ay boyunca direnen Kızıl Ordu, halkın desteği ile Alman faşizmine kök söktürdü. 7 Kasım günü tüm radyolardan Stalin'in sesi duyuldu; "**Bizim sokaklarımıza da bayram gelecek!**"

Halkın direnişi, Kızıl Ordu'nun büyük kahramanlığı ve Stalin'in askeri dehası ile Alman faşizminin ilerleyişi Stalingrad'da durduruldu. Bu faşist Almanya için sonun başlangıcı oldu. Kızıl Ordu, özellikle şiddetli kıştan zayıflamış Alman savunma hattını yararak, çeyrek milyonluk 6. Alman Ordusu'nun etrafını kuşattı. Çember içinde yiyecek ve erzaksız kalan Alman askerleri, ölmüş atlarını yemeye başladı. Yenilmez ilan edilen faşist Alman ordularının moralleri ve savaş azmi kırıldı. 3 Şubat 1943'te Mareşal Paulus 24 generali ile birlikte Kızıl Ordu'ya teslim oldu.

Stalingrad'da Alman ordularının aldığı büyük yenilgi askeri bir başarı olduğu kadar aynı zamanda çok önemli siyasal bir zafer, sosyalizmin zaferiydi. Stalingrad faşizmin yenilebileceğini ve halkların gücünü tüm dünyaya gösterdi. Bu zaferin açtığı yoldan ilerleyen Kızıl Ordu, Doğu Avrupa'nın birçok ülkesini Alman emperyalistlerinin işgalinden kurtardı. Emperyalistlerin sosyalist ideolojiye karşı giriştiği bu saldırı, büyük bir bozguna uğradı ve sosyalizmin dünya ölçeğinde saygınlığı ve prestijini arttı. Bunun sonucunda birçok ülkede kıpırdanmalar, önemli toplumsal hareketlere dönüştü. Bu zafer tüm dünyada emperyalizme, faşizme ve her türden gericiye karşı halkların ayağa kalktığı bir süreci başlattı.

yaralandı. Bu katliamı protesto etmek amacıyla Ocak 1905'te 440 bin işçi greve çıktı. Bu saldırı 1905 Devrimi'nin de ateşleyicisi oldu.

* Singer Fabrikası, satış mağazaları ve Anadolu şubelerinde çalışan T. Maden-İşçileri işçiler sendikası çalışmaları nedeniyle iş-

Maraş katliamına TRT yorumu!

19 Aralık 1978 yılında Maraş'ta gerçekleştirilen katliamda resmi rakamlara göre 111 insan vahşice öldürüldü, binlerce insan yaralandı. Bir o kadar da şehri terk etmek zorunda kaldı. Sivil faşistlerin, jandarmanın ve polislin gözü önünde gerçekleştirilen bu kıyımda evler yakıldı, basıldı, kitenin üzerine ateş açıldı.

MHP Milletvekili **Ökkeş Kenger** katliam yaşandığı sırada yaptığı açıklamalarla Alevilerin, devrimci ve demokratların yaşadığı mahalleri hedef göstermişti. Vali Vekili **Abdulkadir Aksu** ile birlikte adı katliamla en fazla anılan Ökkeş Kenger (Şendiller) geçtiğimiz günlerde yeniden gündeme geldi.

TRT 1'de 24 Aralık 2008 tarihinde yayımlanan "**Şahların Labirenti**" isimli programda Maraş'ı "anlatan" BBP'li Şendil-

ler halk düşmanlığını bir kez daha tescil etti.

"Dink ve arkadaşlarının örgütleri bu işleri yaptı. Zaten ölenlerin arasında 6-7 tane sünnetsiz cesedi vardı" sözleri ile Maraş katliamını TKP/MLTKKO'nun üstüne yıkmaya çalışan azılı faşist Şendiller'i ekrana çıkararak Maraş'ı anlattıran TRT şahsında egemenlerin tarihe bakış açısını gördük.

Katliamı devlet adına planlayan ve uygulayan azılı bir faşistin ağzından kitlelere aktaran TRT, devleti aklamaya çalıştı. Devletin gerçekleştirdiği diğer tüm katliamlarda olduğu gibi Maraş'ta da tarihin çarpıtılması, gerçeklerin tahrif edilmesi gerekiyordu. Devletin resmi yayın organı TRT'den Maraş'ın devlet tarafından organize edildiği gerçeğini söylemesi beklenemezdi zaten. TRT, Maraş gibi faili geniş kitleler tarafından bilinen bir katliamın sorumluluğunu devrimcilerin üzerine yıkmaya çalışıyor. Buna şaşırmadık çünkü sınıfsal gerçekliği buna zemin sunuyor. TRT tarihe emekçilerin, işçi sınıfının, halk kesimlerinin değil bir avuç asalağın çıkarları penceresinden bakıyor. TRT'nin tarih yorumunun bunun bir sonucu olarak imha, inkar ve çarpıtma üzerinden şekillenmesi kaçınılmazdır.

Savaşın önderi Stalin, bu zafer ile dünya halklarının yüreğine kazandı ve emperyalizme ve faşizme karşı direnişin dünya üzerinde sembolleşen ismi oldu. Emperyalistler Stalingrad'da aldığı yenilginin mimarı Stalin'i karalamak için birçok yalan uydurdu. Çünkü Stalin'i karalamak sosyalizmi küçük düşürmekti. Dünya halklarının eşit ve özgür bir dünya mücadelesini baltalamaktı. Bunun için türlü yollara başvuran emperyalistlere rağmen Stalin dünya halklarının bilincinde, yüreğinde yaşamaya devam ediyor. Ölümünden sonra daha

da şiddetlenen tüm karalamalara inat Stalin, bugün bile Rusya halklarının en sevdiği önderler sıralamasında baş yerlerde. Son günlerde Rus burjuvazisinin yaptırdığı ve basına yansıtılan anketlerde bile Stalin en sevilen liderler arasında üçüncü sırada. Rus halkının Stalin sevgisini gizleyemeyen burjuvazinin ankete hile karıştırarak çarpıttığı da düşünüldüğüne gerçeklik daha iyi anlaşılacaktır. Emperyalistlerin Stalin korkusu sosyalizmden, dünya halklarından duydukları korkudur. Stalingrad korkmakta haklı olduklarını gösterdi!

Tarihten kısa kısa...

* 22 Ocak 1905'te (eski Rus takvimine göre 9 Ocak) 140 bin işçi, Çar II. Nikolay'a işgününün 8 saate düşürülmesi ve fazla mesainin kaldırılması taleplerini iletmek amacıyla Kışık Saray'a doğru yürüyüşe geçti. Çar işçilerin üzerine ateş açılması emrini verdi ve binden fazla işçi öldü, iki binden fazla işçi de

yaralandı. Bu katliamı protesto etmek amacıyla Ocak 1905'te 440 bin işçi greve çıktı. Bu saldırı 1905 Devrimi'nin de ateşleyicisi oldu.

* Singer Fabrikası, satış mağazaları ve Anadolu şubelerinde çalışan T. Maden-İşçileri işçiler sendikası çalışmaları nedeniyle iş-

ten çıkarılan arkadaşları ile dayanışma amacıyla 31 Temmuz 1967'de direnişe geçti. Fabrikaya girmek isteyen Amerikalı patrona kimlik soran bir işçinin yüzünde sigara söndürüldü, işçiler dövüldü. 19 Eylül'de grevin yasalara uygun olmadığı açıklandı, ancak işçiler direnişini sürdürdü.

Fabrikada çalışan beş yüz yirmi sendikacı işçi işten çıkarılmaları protesto etmek ve haftalık çalışma süresinin 48 saate indirilmesi için 11 Ocak'ta işyerini işgal etti. Fabrikaya girmek isteyen polislerle saat çatıştı. Çatışma sonrasında işçiler fabrikayı marşlar söyleyerek terk etti.

Kültür-Sanat

Film tanıtımı: Sonbahar

"**HAPİSHANELERİN fabrikalara, okullara, kışlalara, hastanelere ve bütün bunların da hapishanelere benzemesi şarttır değil mi?**" (Michel Foucault)

19 ARALIK 2008 tarihinde vizyona giren, **Özcan Alper**'in **Sonbahar** filmi, birçok ödül almasının yanısıra seçtiği konu bakımından da, son yılların en çok konuşulan politik filmlerinden birisi oldu. Bugüne kadar aldığı eleştiriler ve seyirci yorumlarıyla da beğeni kitesini genişletmeyi sürdüren Sonbahar, belli eleştirilerimizin olmasının yanında izlenilmesi gereken politik bir film.

TARİHSEL politik bir film yapmanın zorluğu, şüphesiz izlendikten sonra gelecek tepkilerle ortaya çıkıyor. Objektifliğini yanısıra,

"... Boşuna değildi, yine olsa, yine yaparız"

göreceli doğruluk ve algıda seçicilikten doğan birçok eleştiriyi de taşımak zorunda kalıyor. Bu durum filmi yapan kadar eleştiren için de büyük bir sorumluluk anlamına geliyor.

KÜLTÜR-SANAT faaliyetlerinin, toplumsal aydınlanma ve toplumsal bilincin açığa çıkarılması için bir araç olarak kullanılması, hiç şüphe yok ki ilericidir ve sahiplenilmesi gerekir.

19 ARALIK 2000 Hayata Dönüş katliamını konu alan Sonbahar, aslında katliamı değil sonrasını anlatan bir film. Sonbahar'ın yazarı ve yönetmeni olan Özcan Alper'in kendi değişimiyle "**19 Aralık'ı bir bölümüyle**" anlatması eleştirilerin dozajını daha aza indiriyor.

FİLMİN, 19 Aralık katliamının görüntüleriyle başlaması, tutsakların sloganları eşliğinde bir asker tarafından okunan bildirinin, "**Her şeye rağmen yaşamak güzel şeydir**" sözleriyle giriş yapılmış olması ilk sahnede çarpıcı bir etki yaratıyor. Filmin başrol oyuncusu Yusuf, 19 Aralık katliamından sonra, ciğerlerinin iflas etmesi nedeniyle kaldığı F tipi hapishaneden tahliye edilir ve memleketine döner. Filmin genelinde hakim olan "detaylar" şeklinde verilen mücadele mesajı, tahliye olmadan önceki son doktor muayenesine çıplak ayakla çıkması Yusuf'un mücadele etmekten "vazgeçmeyen" yönüne yapılan ilk vurgu. Gökhan Birben'in "**Hey gidi Karadeniz**" türküsünün fon müziği eşliğinde, Artvin Hopa yolunu tutan Yusuf, kimi yorumlara göre melankolik, kimilerine göre de haklı bir yorgunluk içindedir.

BÜTÜN film boyunca belgesel tadındaki manzaraları seyretmek mümkün. Köye kadar görece akıcı ilerleyen film köyün içinde, hatta Yusuf'un evinin içinde sıkış-

yor. 10 yıllık bir hapislik sürecinin ardından köyüne dönen Yusuf, bir süre kendi içinde anılarıyla ve gelen geçmiş olsun ziyaretleriyle ilgilenir. Bu arada, annesiyle aralarından Hemşince konuşmalarının, azınlıklara yapılan güzel bir vurgu olduğunu ifade edelim.

GECELERİ öksürerek ve 19 Aralık görüntüleri eşliğinde, kabuslarla uyanan Yusuf'a, eski eşyalarını kurcalarken de, çeşitli eylemliklerden polis ve kitle arasındaki çatışma görüntüleri eşlik eder.

ESKİ arkadaşı Mikail ile birlikte gece eğlenmek için dışarıya çıkan Yusuf, daha önceden, tesadüfen bir kitapçıda görmüş olduğu Elka adlı, Gürcü asıllı bir hayat kadınıyla tanışır. Bundan sonrası, hayata dair umutlar ve "Hayata Dönüş"ün F tipinden çıkan bir tutsak üzerindeki etkileri ekşininde şekillenir.

YUSUF'un hayatla olan tek iletişimi komşunun matematik dersleri kötü olan oğlu. Komşunun oğluna ders vermenin dışında arkadaşları Mikail ile indikleri kasabada, daha önce tesadüfen bir kitapçıda karşılaştığı, Gürcü bir hayat kadınıyla olan yakınlaşması var. "Devrimci kişiliğinden dolayı" kadınıla birlikte olmayan (şimdilik!) daha çok iletişim kurmanın derdinde olan Yusuf, Elka'nın hikayesini de dinleyerek, "Rus romanlarından çıkmış" ruh haliyle marjinal duruşuna devam eder.

Aralarında geçen diyaloglarda Elka, "sen sosyalizm istedin, en güzel yıllarını içerde mi geçirdin?" diye soruyor; kahramanımızın buna cevabı ise düşünceli bir bakış oluyor.

SONUÇ olarak filmin yazarı ve yönetmeninin **Özcan Alper**'in de dediği gibi, "umudu gerçek hayatta aramak gerek." Sonbahar'a ilişkin söylenebilecek özetley-

ci bir sözdür bu.

EŞYALARINI karıştırırken bulduğu tulumu filmin yarısı boyunca tamir eden Yusuf, filmin finalinde annesinin isteği üzerine tulumu çalmaya başlıyor. Tek başına ödü-

le layık bir sahne, final sahnesi. Finale doğru çalıyor Yusuf, içimizi titretecek Hemşince bir ağıt başlıyor ve en az başlangıcı kadar etkileyici bir sonla da bitiyor "Sonbahar." (Bir İK okuru)

veya örgüt adına yapıyorun?" şeklinde sorular yöneltildiğini belirten Ekinci, her gün onlarca afişin asıldığını ancak hiçbir öğrenci hakkında soruştur-

BAHOZ'a fırtına soruşturma

sım'da sinemalarda" yazılı afiş ise Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde asılınca soruşturma nedeni oldu. Fen Fakültesi İstatistik Bölümü öğrencisi **Bahar Ekinci** 11 Aralık 2008 tarihinde Beytepe Kampüsü'nün camlarına, yön tabelalarına ve ATM camlarına filmin afişlerini astı. Okul yönetimi Ekinci hakkında "izinsiz afiş asmak ve pulla yapıştırmak" gerekçesiyle soruşturma açtı.

SORUŞTURMANIN

Koruma ve Güvenlik Müdürlüğü tarafından hazırlanan tutanaklara dayandırılarak yapılmasına tepki gösteren Ekinci, soruşturma kapsamında ifadesinin alındığını, soruların suçlamaya yönelik olduğunu ve konuyu çarpıttığını söyledi. "Afişi hangi kurum

ma açılmadığını söyleyerek "Bütün bunlar göz önüne alındığında, bunun hukuki bir uygulama olmadığını, siyasi bir karar olduğunu düşünüyorum" dedi.

KAMPÜSÜN güvenlik amirinin sürekli öğrencilerin fotoğrafını çektiğini de ekleyen Ekinci "Amirin elinde bir fotoğraf makinesi var, her anımızı çekiyor. Bunu nereye servis ettiğini bilmiyorum. Sanki üniversite yönetimi adına çalışmıyor. Kampüste yapılan bütün etkinlik ve afişleri asan öğrencilerin fotoğraflarını çekip delil olarak, üniversite yönetimine sunuyor. Yönetim de bu şahsın söylemleri ile soruşturmalar açıyor" diyerek üniversitelerde polis idare işbirliğine de dikkat çekti.

(H. Merkezi)

Tutsak Kadın Partizanlardan açıklama

Merhaba,

Bizler **Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nden Tutsak Kadın Partizanlar** olarak kamuyona yaşadığımız hukuksuzluğu anlatmak istiyoruz.

Biliyoruz ki, bu anlatacağımız sizleri ve demokratik kamuoyunu şaşırtmayacak! Polisin sokak ortasında rahatlıkla insan öldürdüğü, hiçbir işkencecinin hesap vermediği, tüm demokratik tepkilerin saldırılarla karşılandığı bir ülkede nedir ki dört kişinin hukuksuzca, keyfi gerekçelerle tutuklanması?

Ekonomik kriz her geçen gün işçi ve emekçileri daha fazla vurup, emekçi halkın yaşadığı işsizlik ve geçim sıkıntısı her geçen gün biraz daha artarken, şaşırtıcı mıdır tüm muhalif, sosyalist, devrimci ve ilerici kesimin saldırılara ve baskılara maruz kalması? Kuşkusuz ki değildir! Ancak bizler yaşanan hukuksuzluğun ve tutuklama terörünün sadece dördümüze yönelik değil, son dönem **İşçi köylü** gazetesi üzerinde estirilen kapatma, top-

latma, kitlelerden koparma saldırısına paralel olduğunu düşünüyoruz. Okurlarımızın gazetemizi daha fazla sahiplendiği kampanya faaliyeti esnasında yaşanan bu tutuklama terörü **İşçi köylü** gazetesine yönelik hukuki yaptırımların yanı sıra ekonomik abülukanın da yaratılmaya çalışıldığını göstermektedir.

12 Kasım sabahı 06.30'da Tekirdağ, Mersin ve İstanbul'da kaleşnikoflarla, otomatik silahlarla, onlarca kişilik sivil ve resmi polislerle yapılan baskınların amacının ortamı terörize etmek olduğu açıktır. Öyle ki sadece bizlerin evleri değil, aynı sabah gidip geldiğimiz arkadaşlarımızın da evleri basılmış, yaşadığımız yerlerde hepimizin "azılı birer terörist" olduğu kanısı uyandırılmaya çalışılmıştır. Türk polisinin "başarısı" sadece yerel ile de sınırlı kalmamış, Fransa'da

Gelecek yıl, egemenlerin krizine tezat, dünya halklarının isyan ateşlerini yaktığı, umudun türküsünün hep birlikte yüksek sesle söylendiği bir yıl olsun...

2006 yılında operasyonda tutuklanırlar bile serbest bırakılmışken, onlar ne yaman olduklarını gösterme çabasına girmişlerdir.

Bizler bir dönem **İşçi köylü** gazetesinin İstanbul ve çeşitli bürolarında çalıştık. Tutuklanmamıza neden de Fransa'da toplanan gazete, kitap vb. yayın paralarının adımıza yatırılmış olmasıdır. İstanbul Emniyeti'nin Terörle Mücadele Şubesi'nde tutulduğumuz 4 gün boyunca sürekli bu paralar "örgüte finansman" olarak gösterilmeye çalışıldı. Gücünü halktan alan bir yayın olan **İşçi köylü** gazetesinde çalışmak, dağıtımını yapmak hatta okumak bile "suç" olarak yansıtılmaya çalışıldı. Bizler ise gerek poliste gerek

gerekse savcılıkta bu çabanın altını çizerek gazetemizin meşruluğunun altını çizdik.

Son dönem yayınlaştığı üzere bizim de dosyamızda **gizlilik kararı** var. Yani henüz tam olarak neyle suçlandığımızı bile bilmiyoruz. Gizlilik ka-

rarı nedeniyle ilk mahkemesine 2 yıl sonra çıkarılmaları ve ondan nemalanmaları! İşçi köylü gazetesi gücünü ve kaynaklarını işçilerden köylülerden, emekçilerden alır. İşçi köylü gazetesi bayilerde bulunamadığında bu sesi kitlelere ulaştıran da yine aynı insanlardır.

Bu sistem işçinin, köylünün, öğrencinin, farklı ulusların, farklı inançların sahibi olanların sistemi değildir, onların yararına değildir. Bu yüzden onların sesi olmak isteyen devrimci ve sosyalist basına karşı her türlü saldırıyı kendinde bir "hak" olarak görmektir. Onların bu "hak"ı varsa, ezilen emekçi yığınların da her türlü saldırıya karşı **İşçi-köylü**'yü daha fazla sahiplenme, dayanışmayı yükseltme, sesine ses katma gibi bir hakları vardır!

Gelecek yıl, egemenlerin krizine tezat, dünya halklarının isyan ateşlerini yaktığı, umudun türküsünün hep birlikte yüksek sesle söylendiği bir yıl olsun...
Hepinizi sevgiyle kucaklıyor, gelecek güzel günlerde buluşabilmek dileğiyle devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nden Tutsak Kadın Partizanlar

Hakkımız için grevdeyiz

Üniversitelerin fakülte ve yüksek okullarında 2547 sayılı kanunun 46. maddesi gereğince okullarda kısmi olarak çalışan 20 bin öğrencinin SSGSS yasası gereğince işten çıkarılması protesto etmek amacıyla alınan açlık grevi kararı 29 Aralık Pazartesi günü Çapa Tıp Fakültesi öğrenci kantini önünde bir basın açıklaması ile

basına duyuruldu. Hastane bahçesine doğru yürüyüşe geçen öğrenciler adına açıklamayı Çapa Tıp Fakültesi öğrencilerinden **Bura Çelik** yaptı. SSGSS yasasının çıkması ile birlikte İ.Ü. Tıp Fakültesi'nde 120, İ.Ü.'de 1000 ve Türkiye genelinde 20 bin öğrencinin çıkarıldığını söyleyen

Çelik, burs olanağının bulunmaması ve eğitimin paralı olmasından dolayı çalışmak zorunda kaldıklarını belirtti. Eylemden sonra dönüşümlü açlık grevine başlayan öğrenciler, yılbaşına direniş gireceklerini belirttiler. Boğaziçi Üniversitesi'nden de açlık grevine katılan öğrenciler de 2 günlük vardiya ile açlık grevine destek verdiler. (İstanbul)

ğna değindi. Öğrencilerin çalışmak zorunda bırakıldıklarına değinen İnce, öğrencilerin bilimsel araştırmalara vakit ayırması gerektiğini belirtti. Eylem süresince Rektörlükle görüşmek iste-

ğna değindi. Öğrencilerin çalışmak zorunda bırakıldıklarına değinen İnce, öğrencilerin bilimsel araştırmalara vakit ayırması gerektiğini belirtti. Eylem süresince Rektörlükle görüşmek iste-

ğini söyledi. Bunun üzerine daha önce konuşan arkadaşımız kültürlerin ve inançların yasaklandığı bir ülkede siyaset yapmadan bir inançların yaşatılmasının imkansız olduğunu belirtmesiyle salonda bir karmaşa yaşandı. Hemen birilerine şiiir okutarak tartışma geçirilmeye çalışıldı. Bunun üzerine biz YDG okurları olarak soluğu terk ettik ve bizim aramızdan bir DTP üyesi de dışarı çıktı ve tutumumuzun doğru olduğunu söyleyerek bizi takdir etti. Yine DTP'li arkadaşın söylediğine göre bu geceyi organize edenler sistem yanlısı partilerin insanlarıdır.

Bilmeden katıldığımız bu etkinlikte karşılaştığımız manzara Alevilerin aslında ne kadar büyük sorunları olduğunu görmemize yol açtı. En temel sorun ise Alevilerin kendilerini gerçek temsil eden bir irade oluşturamaması ve bugün başında olan sistemin sadık koruyucularıdır. Aleviler bu statükocu anlayışı kıramadıkça ve kendi üzerinden atamadıkça sisteme yedeklenmekten hiçbir zaman kurtulamayacaktır. Aleviler, Kürtler, kadınlar, işçiler, köylüler kısacası bütün halk kesimleri ortak sınıfsal mücadeleyi yükseltmedikçe her gün kanlarını biraz daha fazla emen sömürgeci anlayıştan kurtulamayacaktır. (Van YDG)

Marmara Üniversitesi'nde faşist saldırılar

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde 19 Aralık'ta ilerici ve devrimci öğrencilere dönük gerçekleştirilen faşist saldırıyı protesto etmek isteyen, devrimci ve demokrat öğrenciler, bir kez daha faşistlerin saldırısına uğradı. Ülkücü faşistlerin gerçekleştirdiği son saldırıda 6 öğrenci yaralandı. 25 Aralık günü gerçekleştirilen protesto eylemi için kantinde biraraya gelen öğrencilere, burada uğradıkları faşist saldırının ardından, bir de Çevik Kuvvet polisleri saldırarak, öğrencileri gözaltına almaya çalıştı. Polis, öğrencilerin karşı koymasıyla geri çekilmek zorunda kalırken, okulun giriş kapısında toplanarak, arkadaşlarına destek vermek üzere içeri girmeye çalışan diğer öğrenciler ise, kapıyı kapatarak içeri girmelerine izin vermeyen, okulun özel güvenliği tarafından engellendiler. Özel güvenlik, öğrencilerin karşı koymasıyla birlikte yaşanan arbedenin ardından, kapıları açmak zorunda kaldı.

Polisin ve ülkücü faşistlerin saldırıları, dışarıdaki öğrencilerinde gelmesiyle birlikte sayıları artan öğrencilerin, Rektörlük önünde gerçekleştirdikleri oturma eylemiyle protesto edildi.

Öğrencilerin görüşme talebini ilk başta reddeden Rektör, iki saat süren eylem üzerine geri adım atarak, öğrencilerle görüşmeyi kabul etti ve faşist saldırının utanç verici olduğu ve cezasız kalmayacağı açıklaması yapmak zorunda kaldı. Öğrenciler, rektörle yapılan görüşmenin ardından, bir basın açıklaması yaparak, eylemlerine son verdiler.

Marmara Üniversitesi öğrencilerine dönük gerçekleştirilen faşist saldırılara birçok kesimden tepkiler yağarken, KESK İstanbul Şubeler Platformu da 2 Ocak günü Üniversite önünde bir açıklama yaparak, öğrencilere dönük faşist saldırıları protesto etti. (Kartal)

İstanbul Üniversitesi öğrencileri açlık grevinde!

"Daha kaliteli sağlık hizmeti alacaksınız" vaatleri ile yürürlüğe geçirilen SSGSS yasasının hangi kesimleri etkilediği şimdiden ortaya çıkmaya başladı. Emeklilik yaşının 65'e yükseltilip, prim ödeme gününün dokuz bine çıkartılması yine faturanın emekçilere kesilmek istendiğini göstermektedir. Kriz bahanesi ile birlikte artan işten atmalar hemen hemen her bölgede gerçekleşmektedir. SSGSS yasasının çıkması ile birlikte sağlık alanında yaşanan kıyımlar kriz ile daha da arttı. İstanbul Üniversitesi'nde SSGSS yasası kapsamında bini İstanbul Üniversitesi olmak üzere 20 bin asistan öğrenci maaşları verilmeden işten çıkarıldı.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğrencileri 25 Aralık günü işten çıkarılan arkadaşlarına destek amaçlı Beyazıt Kampüsü'nde bir basın açıklaması düzenledi. Eylemde açıklama yapan İ.Ü. Tiyatro Eleştirme ve Dramatoloji bölümü öğrencilerinden **Birtekin İnce** yaptığı açıklamada SSGSS yasasının maddeleri gerekçe gösterilerek öğrencilerin işten alındı-

ğna değindi. Öğrencilerin çalışmak zorunda bırakıldıklarına değinen İnce, öğrencilerin bilimsel araştırmalara vakit ayırması gerektiğini belirtti. Eylem süresince Rektörlükle görüşmek iste-

ğini söyledi. Bunun üzerine daha önce konuşan arkadaşımız kültürlerin ve inançların yasaklandığı bir ülkede siyaset yapmadan bir inançların yaşatılmasının imkansız olduğunu belirtmesiyle salonda bir karmaşa yaşandı. Hemen birilerine şiiir okutarak tartışma geçirilmeye çalışıldı. Bunun üzerine biz YDG okurları olarak soluğu terk ettik ve bizim aramızdan bir DTP üyesi de dışarı çıktı ve tutumumuzun doğru olduğunu söyleyerek bizi takdir etti. Yine DTP'li arkadaşın söylediğine göre bu geceyi organize edenler sistem yanlısı partilerin insanlarıdır.

Bilmeden katıldığımız bu etkinlikte karşılaştığımız manzara Alevilerin aslında ne kadar büyük sorunları olduğunu görmemize yol açtı. En temel sorun ise Alevilerin kendilerini gerçek temsil eden bir irade oluşturamaması ve bugün başında olan sistemin sadık koruyucularıdır. Aleviler bu statükocu anlayışı kıramadıkça ve kendi üzerinden atamadıkça sisteme yedeklenmekten hiçbir zaman kurtulamayacaktır. Aleviler, Kürtler, kadınlar, işçiler, köylüler kısacası bütün halk kesimleri ortak sınıfsal mücadeleyi yükseltmedikçe her gün kanlarını biraz daha fazla emen sömürgeci anlayıştan kurtulamayacaktır. (Van YDG)

Bilmeden katıldığımız bu etkinlikte karşılaştığımız manzara Alevilerin aslında ne kadar büyük sorunları olduğunu görmemize yol açtı. En temel sorun ise Alevilerin kendilerini gerçek temsil eden bir irade oluşturamaması ve bugün başında olan sistemin sadık koruyucularıdır. Aleviler bu statükocu anlayışı kıramadıkça ve kendi üzerinden atamadıkça sisteme yedeklenmekten hiçbir zaman kurtulamayacaktır. Aleviler, Kürtler, kadınlar, işçiler, köylüler kısacası bütün halk kesimleri ortak sınıfsal mücadeleyi yükseltmedikçe her gün kanlarını biraz daha fazla emen sömürgeci anlayıştan kurtulamayacaktır. (Van YDG)

"Özür dilemiyoruz, çünkü..."

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde gerici, şovenist çalışmalar yapmaya çalışan İP-TGB, geçen yıl bu anlayışlara karşı mücadele eden devrimcileri kendilerine hedef almış, saldırımlardır.

Bunun ardından Rektör okula Çevik Kuvveti sokmuş, devrimci ve demokrat öğrencileri gözaltına almış, gerici güruhu ise okulun araçlarıyla saldırıya karşı direnen öğrencileri elleriyle teşhis için götürmüşlerdi. Bunun ardından okulda devrimci ve demokrat öğrenciler olarak teşhir çalışmaları örgütlemiş, ancak çok geçmeden birçok arkadaşımız soruşturma ve ardından uzaştırma almıştı. Ancak çalışmalar bu saldırıların sonrasına da sürdü-rülmüştü. Karşılaştıkları bu iradeden olsa gerek aynı güruh bu yıl yine YTÜ'de, TGB ismin-den vazgeçerek, YTÜ Öğrenci Konseyi imzasıyla "**Özür dilemiyoruz! Çünkü...**" adlı bir panel örgütlemeye niyetlendiler. Panel afişlerinin panelden iki gün önce yapılmasına rağmen YTÜ'deki devrimci ve demokrat öğrenciler olarak hızlıca bir toplantı olarak duruma karşı neler yapılabileceğini tartıştık. Ertesi gün planlamalarımız doğrultusunda, bildiri ve duvar gazetelerimizi yaygın bir şekilde kullandık. Sabahın erken saatlerinden itibaren Çevik Kuvvet de okulun içinde yerini aldı. Yemekhanede sesli ajitasyonlarla ve bildiri dağıtımları yaparak, özür diliyoruz kampanyasının geri yanlarını da vurgulayarak bu şovenist çalışmalarını yapmaya çalışan güruhu teşhirini yaptık. Geçen yıl devrimcilere saldırı bu tayfa yemekhanede iki kez karşılaşmamıza ve alkışlarla, ajitasyonlarla karşı duruşumuza karşılık çareyi sessiz sedasız yemekhaneyi terk edip, Çevik Kuvvete ve ÖGB'ye sığınmakta bulmuştur. Yaygın teşhir çalışmalarından sonra, panel saatinde **YTÜ Devrimci, Demokrat Öğrencileri** imzalı "**Türk, Kürt, Ermeni, Yaşasın Halkların Kardeşliği!**" pankartıyla hem TGB'yi, hem öğrenci konseylerini teşhir eden halkların kardeşliği vurgulu bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Panele katılım ise bu güruhu katılmıyala sınırlı kalmış, öğrencilerin ilgiyle karşılamıştır.

(YTÜ'den bir YDG'li)

Ege Üniversitesi'nde ortak eylem

Ege Üniversitesi öğrencileri ve aylıklarını alamadıkları için iş bırakan Ege Üniversitesi I Nolu Yemekhane işçileri krize karşı ortak yürüyüş yaptı. 25 Aralık 2008 günü saat 12.00'de Ege Üniversitesi Hazırlık Binası önünde biraraya gelen üniversite öğrencileri buradan yürüyüşe geçti ve I Nolu Yemekhane önünde maaşlarını alamadıkları ve temiz ve ucuz yemek için öğrenciler ile birlikte başlattıkları boykotu devam ettiren yemekhane işçileri ile buluştu. Yürüyüş Ege Üniversitesi Rektörlüğü önüne kadar sürdü. Rektörlük önünde yemekhane işçileri ve üniversite öğrencileri taleplerini bir kez daha dile getirdi ve işçiler ve öğrenciler adına seçilen temsilciler **Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Atilla Silku** ile görüştü. Silku yemekhane işçilerini üniversite bünyesine alacaklarının, şu an çalışan işçileri mağdur etmeyeceklerinin, yemekhanenin temizliğine dikkat edileceğinin ve işçilerin Kasım aylıklarının gün içerisinde ödeneceğinin sözünü verdi.

Temsilcilerin görüşmesinin ardından gerçekleştirilen basın açıklamasında öğrenciler harç ve öğrenim kredisi borçlarının silinmesi, harçların kaldırılması, yemek fiyatlarının I YTL'ye indirilmesi gibi taleplerini dile getirdiler. Eylem basın açıklamasının ardından sona erdi. (İzmir)

Çanakkale'de eylem

İşten atılan öğrencilere destek için Genç-Sen tarafından örgütlenen basın açıklamasında "**Faşizme karşı omuz omuza**", "İşten atılan öğrenciler geri alın" ve "**Atina'da düşene dövüşene bin selam**" sloganları atıldı. Yapılan basın açıklamasının ardından eylem sonlandırıldı.

21 Aralık'ta ise 19 Aralık katliamı ile ilgili bir eylem yapıldı. YDG, SGD ve DGH tarafından örgütlenen basın açıklamasında "**Yaşasın 19 Aralık direnişimiz**", "Faşizme karşı omuz omuza", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganları atıldı. Metnin okunmasının ardından eylem sona erdi. (Çanakkale YDG)

Partizan Şehit ve Tutsak Ailelerinin düzenlediği "Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adayana-lara..." etkinliğinde buluşalım!

Dayanışma Gecesinde Buluşalım...
8 Şubat 2009 Pazar Saat: 19.00

Tarih: 8 Şubat 2009Pazar Saat: 19.00

Yer: Simge I Düşün Salonu

Adres: Fatih Sultan Cd. Erdemir İş Merkezi

No: 98 Rammar Market Üstü

Şark Kahvesi Yol Ağzı Durağı

Okmeydanı/İstanbul

